

www.laescocesa.org
info@laescocesa.org
[@laescocesaabcn](https://www.instagram.com/laescocesaabcn)

+34931650020
Carrer Pere IV, 345
08020 - Barcelona

La Escocesa memòria 2024

imatges coberta: Marta Ovejero

Índex

1. balanç 2024

4

2. fàbrica de creació La Escocesa 8

valors i compromisos 10

organització i governança 12

associació d'idees ema 13

sòciis usuàris 14

equip de treball 16

descripció dels espais i les infraestructures 21

accés anticapacitista i antirracista 27

protocol feminista 29

pla de comunicació i difusió 32

visites guiades 35

organismes i institucions en xarxa 36

3. programa

38

tot afecta a tot (everything gardens) 39

programa d'activitats 41

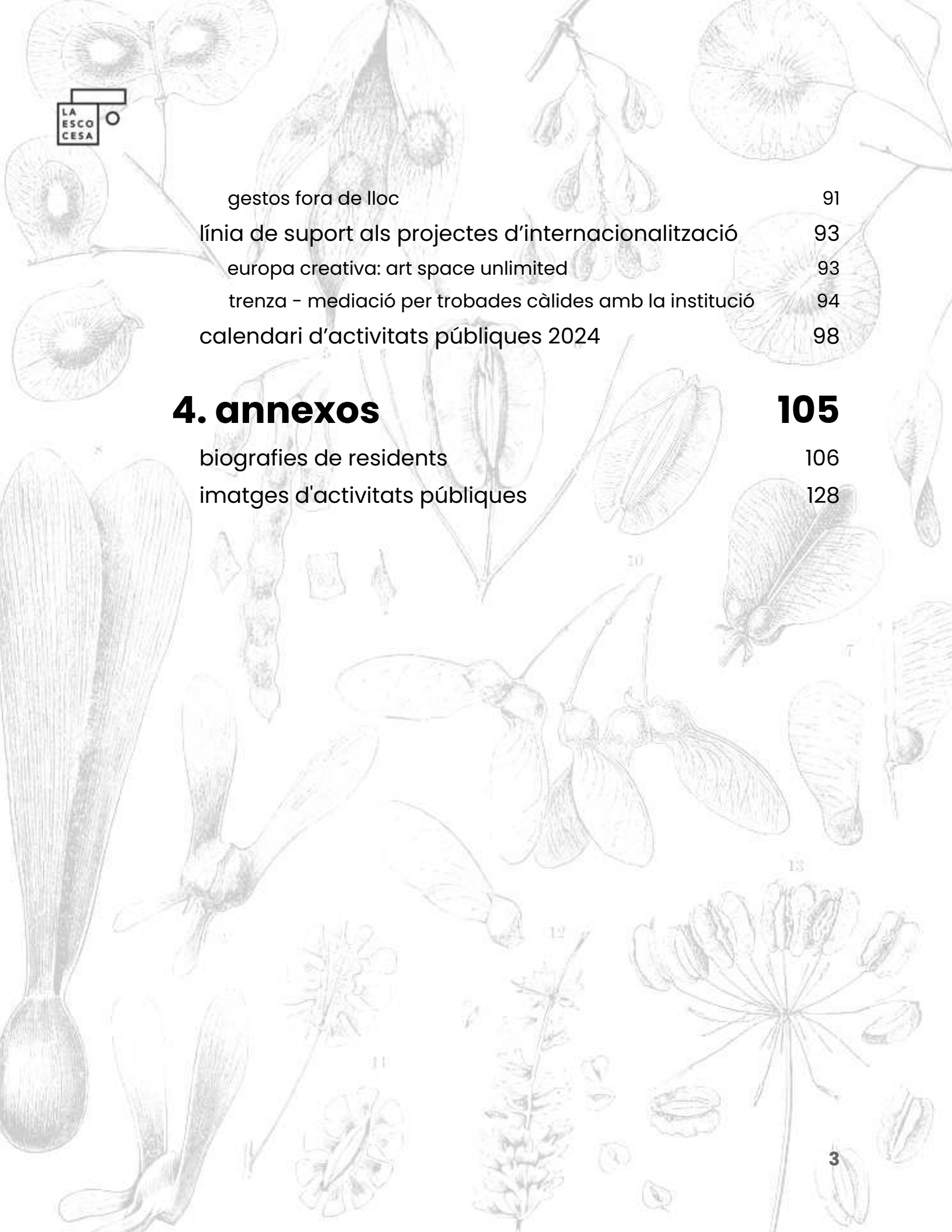
metodologies 49

tasques reproductives i autoconsciència administrativa constant	49
“presa de terra” - cap a una institució sostenible	49
psicoterapia institucional	52
consolidació i visibilitat del model institucional	53
protocol anticapacitista	53
fer Foseco	53
línia de recerca, formació i creació	55
residències	55
convocatòria de residències 2025	57
intra-accions	58
habitar la suficiència per a sostenir la vida. catàleg per a la sostenibilitat d'ecosistemes artístics	60
beques	61
beques d'investigació artística Barcelona CREA - La Escocesa	62
beques conjuntes de residències amb Matadero Madrid	65
beca interna invited amb Homesession	68
beques internes d'investigació i producció	69
programa d'acompanyament a residents (PAR)	71
línia de producció	73
entreteixides: tallers especialitzats d'arts visuals	74
rebot	75
casals d'estiu d'adults 2024	81
línia de difusió i exhibició	84
edicions La Escocesa	84
publicacions editades en 2023 / 2024	85
distribució	87
fires	87
studio visits	88

gestos fora de lloc	91
línia de suport als projectes d'internacionalització	93
europa creativa: art space unlimited	93
trenza - mediació per trobades càlides amb la institució	94
calendari d'activitats públiques 2024	98

4. annexos **105**

biografies de residents	106
imatges d'activitats públiques	128

1. balanç 2024

L'any 2024 ha estat un any de transformacions a La Escocesa, en el qual la nostra fàbrica de creació ha passat d'estar "en guaret" a endinsar-se completament en pràctiques permaculturals actives. Em posat en marxa de la nova forma del programa, "**tot ho afecta tot**" (*everything gardens*). És a dir, si els darrers anys ens havíem pres un temps per a reflexionar i treballar sobre les nostres estructures internes, les nostres maneres de fer i d'estar juntes, així com per pensar com volíem continuar i fins a on volíem créixer, ara ha arribat el moment de **cultivar i fer créixer** allò que hem estat rumiant.

Durant aquest any 2024 hem organitzat **més de 40 activitats obertes al públic**, hem donat continuïtat als processos de transformació interna, i hem donat espai a la creació i la recerca, iniciant noves aliances amb entitats locals i internacionals.

Internament, un dels punts de transformació més destacats ha estat l'entrada en funcionament de la Nau Foseco, un nou edifici en cessió d'ús per a la nostra fàbrica de creació. Després de tants anys d'espera, al mes de juliol ens va ser concedit l'accés a aquest nou edifici, i des del setembre hem posat en marxa un procés intern de pensament i pràctica per trobar els modes d'accés més adients per donar un bon ús i fer més porós el nou edifici. Hem denominat "**Fer Foseco**" a aquest procés col·lectiu de presa de decisions, que s'allargarà també durant l'any 2025.

2024 també ha estat l'any de la consolidació de les nostres residències de recerca. Aquesta modalitat, sense taller propi però amb taula de treball en espai compartit, ens ha permès donar cabuda i suport a la producció per a 10 artistes. A més, es van unir al centre novis artistes en la modalitat de creació, és a dir, la modalitat habitual amb taller propi; dintre d'aquesta modalitat hem tingut un total de 19 residents. Sumant ambdues modalitats, **la nostra comunitat** d'artistes dedicadis a la recerca i l'experimentació **està composta per 29 persones i col·lectius** en residència. A més, a aquestes xifres han d'afegir-se lis nostris **més de 50 sòciis usuàriis**, aquelles persones que, sense tenir taller ni taula de treball pròpies, poden accedir als serveis de la fàbrica de creació.

Dintre del nostre funcionament intern, a l'any 2024 hem continuat iniciatives que venen funcionant adequadament, com ara les **Edicions La Escocesa**. Però sobretot hem consolidat el nostre recolzament a la producció artística de cara a la comunitat que habita els nostres espais. Al costat de les **Studio Visits**, les **beques de producció i investigació**, i d'altres iniciatives de la fàbrica orientades a millorar les condicions de treball de lis artistes residents, aquest any hem posat en marxa el **Programa d'Acompanyament a Residents (PAR)**. Aquest programa dona suport i recursos materials (ferramentes, materials, acondicionaments d'espais, etcètera) i immaterials (cursos per adquisició de coneixements, mentories, etcètera) a lis artistes, lis quals, mitjançant un procés col·lectiu de presa de decisions, decideixen quins elements s'encorajaran per millorar la seva pròpia pràctica artística.

L'any 2024 ha estat, sense dubte, un any d'**aliances**. Hem iniciat i consolidat relacions amb diverses institucions locals i internacionals, començant nombrosos projectes a més dels quals ja estaven en curs i continúen.

A **nivell local**, a més de propostes de llarg recorregut que ens relacionen amb l'àmbit més proper, com ara "**Entreteixides**" o els nostres **Casals d'Estiu**, cal destacar la continuïtat del projecte de co-creació en Arts en Salut juntament amb el CAP del Poblenou i l'Institut Maria Espinalt. Amb aquestes institucions hem desenvolupat per segon any el projecte "**Intra-accions**", a través del qual treballem amb 120 adolescents sobre temes de benestar emocional i salut mental. El projecte, juntament amb el treball que fem en relació a l'anticapacitisme i el feminisme, ens consolida com un dels pocs centres de producció de la regió que està posant **la salut i les cures en el centre**. Cal recordar que, l'any 2023, aquest projecte va tenir un esment especial de l'ICS. En aquest sentit, també destaquem el projecte "**Habitar la suficiència per a sostenir la vida**", un projecte de Blanca Callén en col·laboració amb La Escocesa, que consisteix en una recerca-acció artística i comunitària situada al barri del Poblenou, i que vol presentar-se com un catàleg públic de pràctiques culturals i tàctiques sociotècniques que ens ajudin a viure des de la suficiència per a així, potser, sostenir millor la vida.

La nostra presència en el **panorama artístic internacional** ha continuat sent destacada, amb la participació, que continuarà fins al mes juny de 2025, en el

projecte europeu **Art Space Unlimited**. Es tracta d'un projecte d'Europa Creativa amb cinc centres d'art i biennals internacionals, que s'organitzen en xarxa per a promoure les bones pràctiques en temes d'accessibilitat, inclusió i treball comunitari.

Per tots els motius enumerats en les línies anteriors, i per tots els que es descriuran en les pàgines d'aquesta memòria, el balanç de La Escocesa durant l'any 2024 és molt positiu. Ha sigut un any de **consolidació i creixement**, en el qual ens hem posicionat com a referent local, nacional i internacional en relació amb les residències d'art i el suport a la producció artística. Pot ser la millor mesura de l'èxit del projecte de la nostra fàbrica de creació és la presència constant i la visibilitat del treball de les artistes en residència que formen part de La Escocesa, en nombroses exposicions, activitats i esdeveniments d'art, i en institucions de referència com el MACBA i La Capella a Barcelona, La Panera a Lleida, La Casa Encendida i Arco a Madrid, el Museo de Arte de Pereira a Colòmbia o la Akademie der Bildenden Künste Wien a Àustria, entre moltes altres.

2. fàbrica de creació La Escocesa

La Escocesa és un centre públic de residències artístiques i de producció d'art contemporani gestionat de manera col·lectiva a través de l'associació d'artistes "Associació d'Idees EMA".

Ens centrem en atendre les necessitats d'artistes i agents culturals en les diferents fases de la seva trajectòria, oferint **espais de treball i recursos** per al desenvolupament dels seus projectes. Proporcionem estudis i tallers per a les més de 30 artistes residents, juntament amb un **programa públic** gratuït d'esdeveniments, convocatòries obertes i formació.

Com a espai habitat per la **comunitat artística**, no ens centrem únicament en la producció i la creació d'obres, sinó també en la generació comuna de coneixements, **xarxes de cures** i noves maneres de construir i practicar les institucions culturals. La naturalesa associativa del centre possibilita la participació activa de la comunitat d'artistes, generant una estructura col·lectiva horitzontal a través de la qual es gestiona el funcionament del centre.

La Escocesa es troba en una antiga fàbrica tèxtil que va ser recuperada, reoberta i posada en funcionament per un grup d'artistes al final dels anys 90. En l'any 2007, La Escocesa passa a ser una de les Fàbriques de Creació del ICUB (Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona). A més del seu suport, també rep finançament de la Generalitat i altres entitats locals i internacionals, públiques i privades.

valors i compromisos

Com a **institució feminista**, els nostres valors sorgeixen des d'una posició interseccional, emancipatòria, cooperativa i inclusiva, que advoca per la sostenibilitat, l'experimentació, la col·laboració i el desenvolupament de projectes artístics comunitaris. Entenem els nostres valors no sols com una sèrie d'afirmacions sinó com a compromisos que han de ser posats en pràctica a través d'un **procés comú d'aprenentatge**, reflexió constant i transparència.

La Escocesa utilitza pronoms de gènere neutre en totes les seves comunicacions com una manera d'emfatitzar el nostre compromís amb el feminisme no exclouent.

Els nostres compromisos principals són:

- Treballar des i a través de les cures, exercint i promovent bones pràctiques.
- Proveir espais de treball assequibles per a artistes.
- Generar un programa de residències dotades de suport i acompanyament.
- Llançar convocatòries obertes per a projectes de diverses característiques, que donin suport a la recerca artística i l'experimentació.
- Generar vincles i aliances amb el barri i el teixit comunitari de la ciutat.
- Continuar treballant en aliances amb centres artístics i agents culturals locals i internacionals, fomentant els intercanvis i la generació de xarxes afins.
- Treballar en un pla integral d'accés i iniciar la implementació dels canvis i formacions necessàries per a arribar a ser una institució accessible.
- Consolidar la institucionalització horitzontal i col·laborativa, realitzant un protocol interseccional que a més de servir de guia interna per al centre, pugui ser compartit i replicat per col·lectius i organitzacions similars en altres contextos.

- Treballar en un model (de pràctica) institucional sostenible, que cobreixi les necessitats de la institució, tant a nivell econòmic com humà i no humà, contribuint al foment de la biodiversitat i la cura del medi ambient.
- Qüestionar i desafiar el neoliberalisme extractivista cis-hetero-patriarcal, la supremacia blanca i sistemes excloents, colonials i capacitistas. Entenem això com un treball continu i la institució com un marc on aquest procés ha de ser instigat i acompanyat.
- No permetre, en cap cas ni circumstància, conductes sexistes, xenòfobes, LGTBI+fòbiques, especistas, capacitistas, classistes, edadistas, d'intolerància religiosa o altres formes de discriminació.
- Implementar la transparència real i generar estructures poroses que estiguin en contínua revisió i transformació, incloent-hi aquests compromisos.

Allunyant-nos de les “noves institucionalitats” com una teoria abstracta, de la gestió concebuda de manera genèrica i de la pràctica artística com un relat inserit en la història de l'art universal, La Escocesa es pensa a si mateixa des de la “**pràctica situada**”, concebut la institució com el conjunt d'una sèrie de cossos encarnats i situats en un context sociopolític dins d'un moment històric concret; una comunitat diversa dins d'una estructura arquitectònica històrica en un barri en constant transformació.

* Quan parlem d'allò “interseccional”, ens referim a un terme inicialment definit per l'acadèmica estatunidenca Kimberlé Crenshaw en 1989 per a descriure les experiències de les dones negres en espais predominantment blancs. La interseccionalitat és una eina d'anàlisi i un marc crític per a explorar identitats, privilegis i opressions múltiples i superposades, tenint en compte que diferents tipus de discriminació s'exerceixen sobre múltiples identitats alhora.

organització i governança

La Escocesa segueix un model de **gestió col·lectiva** amb una organització interna **assembleària**. Aquesta Assemblea està constituïda per totis lis sòciis (tant residents com usuàriis) de l'associació d'artistes "Associació d'Idees EMA", que anualment trien per votació la Junta Directiva. La Junta actua com a òrgan de representació de l'Assemblea i es reuneix setmanalment amb la direcció del centre per a decidir conjuntament les diverses línies d'actuació de La Escocesa i altres temes relacionats amb la gestió. Aquestes reunions són obertes a tota la comunitat i en cadascuna es redacta una acta, que és compartida amb totis lis sòciis. El treball diari de gestió (administració, producció, comunicació...) ho realitza l'equip d'oficines. La direcció és qui delinea el programa i les línies principals d'actuació de La Escocesa durant el seu mandat.

La Escocesa, com a institució pública impulsada per l'Ajuntament de Barcelona, funciona principalment a través de **convocatòria pública**. Una vegada a l'any s'obre la convocatòria per formar part de l'Associació d'Idees EMA, és a dir, per a ser sòcia de La Escocesa. Tant la direcció com les residències i les beques també són triades per mitjà de convocatòries públiques. Totes les resolucions de convocatòries passades així com els documents relacionats amb la gestió econòmica de La Escocesa i els seus programes públics estan penjats a les diferents seccions de la nostra web, incloent aquesta mateixa Memòria i les memòries d'altres anys, així com les auditories de comptes i altres documents, que consten en la secció "Transparència". Creiem en la **transparència** com a element bàsic de qualsevol organització pública i feminista i, per això, compartim els nostres programes, les nostres maneres de fer i els nostres pressupostos.

associació d'idees ema

L'Associació d'Idees EMA és una associació **sense ànim de lucre** que s'encarrega des de principis de 2008 de la gestió de La Escocesa. La Escocesa té una organització interna assembleària, constituïda per totes les persones associades de l'Associació d'idees EMA, tant en la modalitat d'artista resident com usuària. Cada anys es celebra una Assemblea on, per votació, es renova a la Junta directiva, composta d'una part electa d'aquesta. La Junta actua com a òrgan de representació de l'Assemblea integrada per totes les persones associades, i es reuneix quinzenalment amb la directora del centre per tal de decidir conjuntament les diverses línies d'actuació de La Escocesa. De cadascuna d'aquestes reunions se'n redacta una acta, que està a disposició de totes les persones associades.

JUNTA DIRECTIVA DE 2024

Helena Vinent - Presidenta
Natalia Carminati - Vicepresidenta
Laura Arensburg - Tresorera
Sonia Villar - Secretària
Joan Marc Batlle (aka Llapispanc) - Vocal
Catarina Botelho - Vocal
Gustavo Caletti - Vocal
Natalia Castañeda - Vocal
Antoni Hervás - Vocal
Anna Irina Russell - Vocal
Adrianna Szodja - Vocal

sòciis usuàris

L'any 2019, La Escocesa va llançar una **nova modalitat d'associació**, destinada a qualsevol artista o investigador que vulgui convertir-se en usuàrii de l'espai i serveis de la fàbrica de creació sense disposar d'un taller propi. Amb l'objectiu de continuar ampliant la base social de l'Associació d'Idees EMA amb la participació activa de les persones que sostenen l'espai i la seva comunitat, i si així ho decideix la junta d'artistes, un cop a l'any s'obre la convocatòria per a noves incorporacions de sòciis usuàriis.

La quota per formar part de l'associació és de 12€ mensuals mitjançant dos pagaments semestrals a l'any.

REQUISITS

- Ser major d'edat.
- Desenvolupar una activitat artística i/o de recerca sobre qüestions relacionades amb l'art contemporani.
- Postular a la convocatòria anual.

BENEFICIS

- Formar part de l'Associació d'Idees EMA, òrgan gestor de La Escocesa, i participar a les assemblees amb veu i vot.
- Formar part de la comunitat i participar en les seves múltiples activitats, convocatòries i beques.
- Accedir al centre durant l'horari d'oficina: de dimarts a dijous de 10 a 18h i els divendres de 10 a 15h.
- Rebre un butlletí setmanal amb informació interna.
- Fer ús, segons disponibilitat, dels recursos i espais comuns, com el taller de risografia, el laboratori de foto, o els obradors de ceràmica, fusta i metall.

- Utilitzar espais de treball temporaris gratuïts.
- Proposar activitats per dur a terme a La Escocesa.

L'obertura del règim de sòcii usuàrii a la comunitat artística i cultural de la ciutat fa de La Escocesa un espai de constant circulació d'idees i de processos creatius. Lis usuàriis poden utilitzar, segons disponibilitat, tots els espais comuns i els recursos que ofereix la fàbrica. Però, a més, formen part del teixit associatiu i poden accedir amb més facilitat, quan tenen un projecte que els hi exigeixi un espai dedicat, als tallers oferts en convocatòria pública. A partir de la doble tipologia d'associació, es convoca, en règim intern, dins de cada convocatòria anual d'espais de treball, un 20% dels tallers ofertsats. L'estratègia d'aquesta política és la de reforçar l'esperit associatiu i comunitari del centre, entenent que totis lis artistes que treballen a La Escocesa no només estan desenvolupant un projecte artístic personal, sinó que també estan contribuint al projecte col·lectiu que és la pròpia fàbrica de creació.

equip de treball

L'equip d'oficines de La Escocesa està actualment format per 11 persones. Tan sols la directora està contractada a temps complet per l'Associació d'Idees EMA. Hi ha altres 6 treballadoris tenen contractes a temps parcial; a més hi ha 2 mestres *freelance* que s'ocupen dels obradors de risografia i ceràmica; i, en l'actualitat, també formant part de l'equip, hi ha 2 estudiants universitaris. Cadascuna de les persones, segons la seva posició, té una àmplia trajectòria en la realització de projectes artístics i de treball en institucions culturals i comunitàries diverses. Amb l'arribada de la nova direcció, l'equip va ser reestructurat en relació a l'experiència i als interessos de cada integrant.

ALBA COLOMO GIL (ella)

Directora

Treballadora cultural, cofundadora del col·lectiu i espai in(ter)dependent La Sala. En el període 2021-22 va desenvolupar el projecte "fantasmes que circulen" com a part del programa NO EXPO del Museu Reina Sofía, Madrid. Durant l'any 2020, va investigar les possibilitats de la permacultura com a metodologia en l'art contemporani, com a part del programa de suport a la creació de Jerwood Arts 2020 (el Regne Unit). En 2019 va formar de l'equip curatorial de FotoNoviembre'19 en el TEA, Tenerife. Entre 2015 i 2018 va ser comissària del departament de Programes Públics i Recerca en Nottingham Contemporary (Regne Unit), on va iniciar processos col·lectius transversals entorn de l'anàlisi institucional, l'ecologia i la salut mental.

PABLO SANTA OLALLA (ell)

Producció (des del mes de gener fins al juliol)

Gerència (des del mes de juliol)

És investigador i doctor en Història de l'Art, i llicenciat en Belles Arts. Entre altres activitats en el marc acadèmic, ha estat investigador resident en el MACBA (Barcelona), el MNCARS (Madrid) i el MAC USP (São Paulo), i ha

realitzat un postdoctorat en l'Institut de Història da Arte de la Universidade Nova de Lisboa. Fora de la universitat, s'interessa pel comissariat, els arxius d'art i la gestió cultural. Actualment conjuga la gerència de La Escocesa amb la coordinació dels grups de recerca artística del Centre d'Art Santa Mònica. Ha col·laborat amb el seminari d'estudis curatorials On Mediation, i també amb la Associació Arxiu Muntadas. Centre d'Estudis i Recerca (ARXIU/AM).

NATALIA DOMÍNGUEZ (ella)

Comunicació (fins al mes de març)

Llicenciada en Belles Arts i Màster en Investigació i Producció Artística. El seu treball ha rebut els premis Sala d'Art Jove 2021, Premis Barcelona 2020, FACBA'22, l'ajuda a la producció 2020 de la fundació BilbaoArte, ha rebut una de les Beques per a la investigació i innovació en l'àmbit de les arts visuals del OSIC, i ha fet part de la XXXIV Mostra d'Art Jove a La Rioja, d'INICIARTE, guanyant visibilitat amb les distincions a la III Convocatòria Sala d'Arcs per a projecte expositiu de la Fundació Xirivella Soriano i el XIV Certamen Internacional d'Arts Plàstiques del CEC, entre altres. Des de 2014, les seves obres i projectes han pogut veure's en centres d'art com Matadero Madrid, PIVÔ Brasil, Blueproject Foundation, La Capella Barcelona, CAC Màlaga, CAAC Sevilla i C3A Córdoba. En el seu rol de comunicació, té experiència de gestió, disseny gràfic i web en entorns galerístics i culturals.

CRISTINA PASTRANA (ella)

Comunicació (des del mes de març)

És llicenciada en Belles Arts i té un màster en Disseny Editorial. Porta més de 15 anys treballant com a dissenyadora gràfica i ha estat Art Director de diversos projectes. Durant aquests anys s'ha especialitzat en el disseny de cartelleria i crèdits per a diferents projectes audiovisuals i també ha treballat en el sector editorial, destacant publicacions com *30 anys de la Mostra Internacional de Films de Dons de Barcelona (2022)*. Juntament amb el disseny, sempre ha mostrat molt d'interès en projectes socials i cooperatius, formant part de diverses iniciatives i col·lectius com Futuroa, l'organització del Lady Fest 2016 o el fanzine *Bulbasaur*. En el seu rol de comunicació, té experiència de gestió, disseny gràfic i web en projectes autogestionats.

ALBA FEITO (ella)

Producció (fins al mes de gener)

Llicenciada en Belles Arts i Màster en Filosofia Contemporània. En el seu rol de gestió cultural ha format part d'espais veïnals com la impremta de Can Batlló. Ha participat en la conceptualització i curaduría d'una exposició en el Centre LGTBI+ de Barcelona i ha format part de l'equip curatorial per a l'exposició "Duerme en el accidente que provoca" (2022), en el Centre d'Arts Santa Mònica. Des de la seva pràctica artística com a dibuixant ha participat en col·lectius artístics i en nombrosos projectes de publicació, com *Padrines. Cròniques de maternitat i criança d'una generació silenciada* (2022) de Pagès Editors.

STEFANIA LUSINI (ella)

Gestió d'espais i comunitat

Té una llicenciatura i un màster en Disseny, Direcció d'Art, Il·lustració i Fotografia de l'Istituto Superiore per le Industrie Artistiche di Urbino (ISIA Urbino). Va fer un curs d'Erasmus en Escola Massana de Barcelona. Cofundadora del taller multidisciplinari Taller Paquita, on desenvolupa com a artista visual projectes experimentals d'escultura ceràmica, disseny, tècniques d'estampació manual i pintura. És programadora i productora cultural amb experiència en gestió d'espais expositius, sales de concerts i festivals de disseny i música, i ha estat involucrada en comissions de diversos esdeveniments de la ciutat de Barcelona, com Acció Cultura Viva, Fabra i Coats i Gutter Fest. Toca el baix i crida en la banda punk rock Sandré.

MARÍA ROY (ella)

Ceràmica

Artista que utilitza el disseny crític, juntament amb tècniques d'artesania tradicionals i experimentals amb la finalitat d'explorar noves narratives per a desplaçar-se de la cultura d'explotació i d'abús amb el medi ambient, i avançar cap a una altra cultura que proposi oportunitats per relacionar-nos d'una forma igualitària i immersiva amb les espècies i l'entorn. El seu principal tema d'estudi és la terra, com a matèria viva que parla d'història, política i ecologia, i la treballa amb les restes materials que s'hi troba, per realitzar

escultures de ceràmica. Graduada l'any 2016 en Arts i Disseny de l'Escola Massana de Barcelona, l'any 2020 va finalitzar el Màster de disseny i recerca "Material Futures" a la Central Saint Martins de Londres. El projecte final de màster *Hollow Earth*, s'ha exposat a diferents països, entre d'altres a la Dutch Design Week (Holanda, 2021) i a la galeria Whitechapel de Londres, durant l'exposició "The London Open 2022" (2022). Actualment, Maria és docent al Grau d'Arts i Disseny a l'Escola Massana, i també imparteix tallers de ceràmica amb l'objectiu de vincular la comunitat amb el seu entorn i als seus recursos.

MARIAN VÉLEZ (ella)

Risografia

Com artista multidisciplinar, i encara que la seva producció es centra en la comunicació gràfica i la il·lustració, la seva carrera artística combina diferents aproximacions a l'art, com la direcció d'art o el vestuari teatral. Forma part del Col·lectiu Pedant a Missa i Repicant, on vesteix als actors en la majoria de les seves peces teatrals. També és una de les co-creadores del mitjà cultural *5 cèntims*, on desenvolupa tasques de disseny, creant múltiples agendes i cartells per difondre la cultura a Barcelona.

ISABEL SÁNCHEZ (ella)

Comptabilitat

És organitzadora i administradora d'empreses i autònoms des de l'any 1993. Experta en tràmits administratius amb entitats públiques, i en resolució de problemes de gestió, s'ocupa professionalment de diverses empreses i associacions des de fa més de 15 anys.

DANIEL ZUCHELLI (ell)

Manteniment

Ha treballat en muntatge de stands per a diverses fires internacionals, així com en la creació i muntatge d'escenografies per gires artístiques, teatrals i musicals. També ha portat a terme diverses tasques de manteniment per companyies teatrals i d'arts al carrer.

LAIA LEBRERO (ella)

Estudiant en pràctiques - Comunicació (fins al mes d'abril)

Estudiant del grau de Comunicació i Indústries Culturals a la Universitat de Barcelona.

EMMA PAVIA (ella)

Estudiant en pràctiques - Comunicació (des del mes de maig)

Estudiant del grau Comunicació i Indústries Culturals de la Universitat de Barcelona. Té coneixements en comunicació de continguts culturals, gestió de xarxes socials i realització audiovisual i multimèdia.

MARTA OVEJERO (ella)

Estudiant en pràctiques - Producció (des del mes de maig)

Tècnica superior en il·lustració i arts gràfiques (Llotja 2018), es va graduar en Belles Arts l'any 2023, i en l'actualitat es troba acabant un màster de Gestió Cultural. Interessada i enfocada en la direcció i producció d'esdeveniments culturals des de l'associacionisme, les cures i les entremaliadures.

descripció dels espais i les infraestructures

A nivell infraestructural, un dels aspectes més importants del futur de La Escocesa és la reforma de la Nau Foseco, de la qual aquest any 2024 hem tingut, per fi, la primera cessió temporal d'utilització de l'espai. El pla i projecte reforma d'aquesta nau dintre del recinte industrial de l'antiga fàbrica de La Escocesa (recinte que és patrimoni industrial de la ciutat de Barcelona) es va iniciar fa ja una dècada; no obstant això les obres es van posar marxa al juny de 2022, i es van terminar aquest any 2024.

Ara mateix, La Escocesa té la cessió d'ús de dos edificis:

- La **Nau Johnston**, amb 1000 m² de superfície en dues plantes (amb un entresolat intermedi on es situen les oficines), que es divideixen entre els tallers individuals per a artistes, l'espai d'oficines, els espais comuns i els tallers compartits. Té dues cuines, una per planta; dos banys, un per planta (no accessibles); i patis exteriors a la part posterior i lateral. Alguns dels espais, com l'Espai M o la Fresquera, són multidisciplinaris i d'ús flexible en funció de les necessitats de l'artistes i les activitats.
- La **Nau Foseco**, amb altres 1000 m² de superfície, a la qual s'alberguen més espais de treball per a tota la comunitat de La Escocesa, ampliant els obradors de ceràmica i risografia, donant cabuda a un espai de *coworking*, a espais per a encontres i reunions, i oferint noves possibilitats per al desenvolupament d'espais comuns per a l'assaig, la producció i la difusió d'art. Aquesta nau té tres banys, un d'ells adaptat per a tot tipus de persones, la qual cosa suposa un gran avanç respecte a l'accessibilitat en La Escocesa.

No obstant allò descrit anteriorment, hem de recordar que, com a part d'una antiga fàbrica i amb gran part del recinte en desús i en estat d'abandó, les instal·lacions i espais de La Escocesa són fràgils. Per a un ús adequat dels espais i infraestructures, es necessita d'una **inversió important** tant en termes econòmics i materials, com humans i temporals. El **manteniment** de les instal·lacions és un aspecte **prioritari**, que haurem de desenvolupar en els propers anys en diàleg constant amb el Districte del Poblenou i l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB). En el passat s'han deixat de banda diverses tasques en relació amb la millora i el manteniment de les instal·lacions a causa de la manca de pressupost. Per experiència sabem que si a aquests aspectes no se'ls dóna l'atenció que mereixen, poden acabar sent un problema més seriós. Està entre els nostres objectius poder assignar els recursos, el temps i la dedicació que mereixen els processos d'adequació i reparació necessaris.

Els espais actuals de La Escocesa són:

TALLERS PER A L'ÚS INDIVIDUAL (Nau Johnston)

La Escocesa compta amb 24 tallers disposats en el nivell 0 i el nivell 2 de la Nau Johnson. Els tallers tenen una dimensió d'entre 30 i 35 m², i disposen de taula, cadira i estanteries.

TALLER PER A RESIDENTS D'INVESTIGACIÓ (Nau Johnston)

A l'any 2023, La Escocesa ofereix, a més de les residències de creació, la modalitat de residències d'investigació (veure l'apartat "línia de recerca, formació i creació", al punt tercer d'aquest dossier). Aquestes persones comparteixen un mateix espai de treball, un dels més amples de La Escocesa, amb prop de 50 m², on disposen de taula i prestatgeria individuals.

TALLERS EN ROTACIÓ PER SÒCIIIS USUÀRIIS (Nau Johnston)

D'entre les diverses avantatges que obtenen els sòciis usuàriis, no residents, es troba la possibilitat de reservar per setmanes un taller de La Escocesa. L'ús d'aquest taller no és permanent, sinó que està pensat per projectes específics, preparacions d'exposicions, etc.

ESPAI D'EXPERIMENTACIÓ (Nau Johnston)

Conegut com l'Espai M, disposa d'uns 120m² dedicats històricament a les exposicions del centre, encara que des de l'any 2018 ha viscut una derivació cap a la producció i assaig més experimental. A hores d'ara és un lloc on els artistes residents i els agents externs poden trobar-se per desenvolupar diversos processos artístics oberts i participatius, generant comunitats d'usuàriis al voltant d'aquestes propostes. L'ús individual d'aquest espai requereix de reserva prèvia.

ESPAI PER A ESDEVENIMENTS (Nau Foseco)

A la nova Nau Foseco s'ha reservat bona part de l'edifici principal, amb bona il·luminació, un gran espai per a esdeveniments i altres usos, principalment col·lectius, que puguin requerir de la presència de grups nombrosos de gent. Entés com un lloc obert i flexible, aquest espai pot romandre buit o pot adequar-se amb taules i cadires, o amb grans coixins i estoretes en el sòl; pot tenir un petit bar o servei on oferir menjar o begudes per al públic; pot albergar un sub-espai tou i tranquil per a nenis o per a cossos diversos; pot tenir aparells d'àudio i vídeo, i internet; és a dir, s'adapta a les necessitats de l'esdeveniment que acull. La major part de la programació oberta i pública de La Escocesa succeeix aquí, però la comunitat de sòciis també el pot reservar.

COWORKING (Nau Foseco)

Amb la cessió d'ús del nou edifici de la Nau Foseco, s'ha adequat un espai amb una gran taula de treball, cadires i connexió a internet, on els sòciis poden accedir lliurement per fer treball de taula i ordinador. Aquest espai també es pot reservar per a reunions o esdeveniments, interns o oberts, amb poques persones.

ESPAI D'ENCREUAMENTS (Nau Johnston)

Al nivell 0 de la Nau Johnston de La Escocesa hi ha un ample espai de circulació, que es troba entre els tallers que hi ha disposats a la planta baixa i que històricament s'utilitzava com a sala polivalent. Inclou una sèrie de taules i butaques per tal de crear un espai d'encreuament entre sòciis residents i usuàriis amb l'objectiu de fomentar la comunicació, creant un lloc de trobada on poder treballar conjuntament, convidar a agents externs i acollir les converses i presentacions que fan part de la programació de La Escocesa.

OBRADOR DE RISOGRAFIA (Nau Foseco)

Des de finals de l'any 2017, La Escocesa disposa d'una màquina de risografia (entre d'altres eines habituals d'un obrador gràfic, com una guillotina, i aparells per a tallar i plegar paper) en un espai principalment destinat a la autopublicació de llibres artístics, reculls editorials i materials gràfics. Aquest espai també es la seu del projecte d'Edicions La Escocesa, que edita publicacions que tenen a veure amb les accions que es vehiculen al centre a través de les beques de recerca i experimentació artística, però també altres col·laboracions internes i externes al centre. La filosofia del taller de risografia es basa en "abraçar l'error", per què la tècnica risogràfica té molt a veure amb la producció editorial manual i l'autoproducció, cercant lligams, però, amb sistemes institucionals i para-institucionals d'edició i distribució professional. Aquest obrador compta amb la coordinació i l'assessorament d'una mestra de taller (Marian Vélez). L'ús individual d'aquest espai requereix de reserva prèvia.

OBRADOR DE CERÀMICA (Nau Johnston)

Dintre dels seus espais comunitaris, La Escocesa disposa d'un complet espai per a treballar amb fang, argila, ceràmica i altres materials similars. Aquest obrador compta amb un forn per coure les peces, un torn de terrisseria, una màquina laminadora, espais d'assecat i emmagatzematge, així com de les eines necessàries per treballar la ceràmica. L'obrador compta amb la coordinació i l'assessorament d'una mestra de taller (María Roy).

OBRADOR DE FUSTA I METALL (Nau Johnston)

La Escocesa utilitza un espai compartit, que s'enfoca cap a la producció dels projectes més matèrics amb fusta i metall, amb diferents taules de treball i

eines bàsiques amb les que poder treballar. Aquest obrador encara no compta amb la coordinació i l'assessorament d'un mestre de taller, fet pel qual s'utilitza sols quan una persona pot acreditar el seu coneixement de l'utilització de les eines, o ha fet part d'alguns dels cursos de formació que organitza La Escocesa. L'ús d'aquest espai requereix de reserva prèvia.

TALLER DE FOTOGRAFIA ANALÒGICA (Nau Johnston)

Des de l'any 2019, La Escocesa compta amb un taller experimental de fotografia analògica, pensat col·lectivament a partir de les necessitats d'experimentació amb el format fotogràfic per part dels artistes. El laboratori compta amb una zona de revelat, una de rentat amb piques grans per treballar grans formats, i amb quatre ampliadores específiques, pensades per desenvolupar diverses tècniques experimentals que van des de treballs alternatius amb còpies de contacte fins a impressions fotogràfiques en escultures a partir d'emulsions. L'ús d'aquest espai requereix de reserva prèvia.

ESTUDI DE FOTOGRAFIA I VÍDEO (Nau Johnston)

Així mateix, La Escocesa posa a disposició de les sòciis usuàriis i residents un estudi de fotografia i vídeo d'uns 50 m². L'estudi compta amb tres fons diferents (blanc, negre i croma) i amb tres focus de llum contínua i flash. L'ús d'aquest espai requereix de reserva prèvia.

CUINES COMUNITÀRIES (Nau Johnston)

Hi ha dues cuines a disposició dels artistes residents, una al nivell 0 i l'altra al nivell 2 de la Nau Johnston. Ambdues compten amb tot l'equipament necessari per a que lis artistes puguin cuinar individual o col·lectivament. Les cuines són un emplaçament important per la generació de petites comunitats entre artistes, un espai que és sempre compartit i que genera orgànicament dinàmiques col·laboratives.

ESPAIS PER REUNIR-SE (Nau Johnston i Nau Foseco)

La Escocesa disposa de diversos llocs on reunir-se, amb taules, cadires i internet, i amb la possibilitat de reservar equipaments audiovisuals per fer

presentacions, encontres o reuniones de treball. Entre d'altres, es poden reservar espais de reunió a l'entresolat de la Nau Johnston i, a la Nau Foseco, l'espai polivalent (conegut com la Pecera) o altres espais dintre de l'edifici principal. L'ús d'aquests espais requereix de reserva prèvia.

PATI INTERIOR

Aquest pati es troba entre la Nau Johnson (sortint per la cuina de baix) i la Nau L, dintre del recinte industrial de l'antiga fàbrica La Escocesa. Funciona com un passadís que queda resguardat de la llum natural més directa i que s'utilitza com a menjador, espai de reunió i altres activitats.

RECURSOS D'INFORMACIÓ

Per a una bona comunicació dintre de la comunitat de La Escocesa, però també cap a fora, hi ha diversos serveis de comunicació. Per exemple, de manera interna, s'organitza un butlletí setmanal per correu electrònic, amb llistes de correu específiques, per a comunicacions de convocatòries, programació, accions o esdeveniments artístics de rellevància, així com seccions d'activitats pròpies i notícies del sector. També hi ha una petita biblioteca amb catàlegs, llibres d'art, documentació d'entitats d'arts visuals i edicions dels artistes i col·laboradors. Les instal·lacions disposen de connexió a internet. A més, la nostra web i les nostres xarxes socials són un espai més del centre, probablement l'espai amb més visibilitat cap a l'exterior.

ALTRES RECURSOS MATERIALS

La Escocesa compta amb servei wifi, ordinadors, estació d'edició de vídeo, equip fotogràfic i de vídeo, projectors, monitors de TV, equip de so amb microfonia per directes, una màquina de risografia i diversos materials per a la confecció de publicacions, i eines per al treball manual amb diversos materials. L'ús d'aquests recursos requereix de reserva prèvia.

accés anticapacitista i antirracista

Durant els anys 2022 i 2023 hem iniciat un procés de treball intern que comporta un ampli exercici col·lectiu de revisió i canvi profund de les maneres de fer a La Escocesa. L'equip i la comunitat, juntament amb diversos agents i col·lectius, estem desenvolupant protocols interseccionals que donin cabuda a diferents eixos de transformació.

Juntament amb Helena Vinent i Tatiana Antoni Conesa, estem finalitzant la redacció i impressió d'allò que anomenem “**protocol anticapacitista**”: un document que, en un primer moment, i a nivell intern, servirà de referència pràctica per a la nostra fàbrica i, en un segon moment, podrà també ser d'utilitat per a altres organitzacions o col·lectius que ho requereixin. El resultat final serà penjat en la pàgina web de La Escocesa i es podrà descarregar de manera lliure i gratuïta. Durant aquest any 2024 també hem iniciat els processos de **treball en relació a l'antirracisme**.

Ens centrem en l'accés a La Escocesa, proposant maneres d'ampliar-lo. Entenem l'accessibilitat com un procés íntim i flexible on involucrar-nos, tenint en compte que no existeix una única manera de comunicar-nos, de moure'ns i de relacionar-nos. Aquest treball té com a objectiu fer que el nostre espai sigui habitable i de gaudi per a cada vegada més persones.

Addicionalment a aquest protocol anticapacitista, una de les parts més importants del nostre procés intern és la **formació a l'equip i a la comunitat**, que hem continuat fomentant amb accions com ara la sessió sobre privilegi blanc i consciència racial de la blanquitud impartida per l'educadora i activista antirracista Danielle Almeida, o el grup de lectura sobre antipunitivisme “si una conversa és difícil, probablement val la pena tenir-la”, coordinat per Belén Soto.

Altre dels punts més importants per a l'accés ha estat la contínua actualització de la nostra pàgina web amb informacions ampliades al voltant d'aquests temes. El text següent és un fragment de la nostra declaració sobre accessibilitat que es pot llegir en línia:

Els espais (més) segurs impliquen una construcció col·lectiva. És important la col·laboració de totis per crear ambients més segurs i que les persones més vulnerabilitzades no segueixin vivint situacions de violència.

A La Escocesa no tolerem agressions, actituds o accions capacitistes, racistes, LGTBIQCA+fòbiques, edadistes o relacionades amb qualsevol tipus de violència. Encara que és difícil que puguem saber tot el que passa, estarem atentes i disponibles.

Demanem la col·laboració de totis perquè el nostre espai i totes les trobades que hi ocorren, siguin tan segurs i accessibles com sigui possible. Si us plau:

- *Atén les diferents indicacions i segueix les pautes dels protocols.*
- *Si perceps i/o vius algun comportament que pugui violentar a qualsevol persona, comunica'l a la persona responsable de l'activitat per atendre-lo.*
- *No ocupis l'espai a costa d'altres persones.*
- *No assumeixis el gènere ni les formes de comunicació, de moure's o de relacionar-se. Demana sempre.*
- *Atén, pregunta i respecta el contacte, les distàncies, les usos de materials/elements/etc.*
- *Demana permís per fer fotos.*
- *Pots portar amb tu qualsevol element, objecte, accessori, etc que et faci més agradable o possible estar a l'espai o activitat (stimming toy, mantes, coixins, tasses o el que vulguis).*

Finalment, hem desenvolupat un “**formulari d'accés anticapacitista**” en diversos formats, que qualsevol persona pot enviar-nos abans de visitar-nos o venir a una activitat de La Escocesa. A través d'aquest formulari se'ns pot comunicar qualsevol necessitat o comentari sobre l'accessibilitat perquè sigui possible i més fàcil la participació de totis en els nostres espais.

protocol feminista

L'any 2021 es va publicar un primer “**protocol feminista**” provisional a la pàgina web de La Escocesa. Aquest primer apropament al tema es va fer en un moment molt concret, i no incloïa eines per a l'abordatge de casos d'abús o conflicte. Per aquest motiu, vam decidir encarregar un nou protocol a la consultora Genera, que té una àmplia experiència en l'elaboració d'aquesta mena de documents i regulacions; a més la seva directora, Laura Macaya, ha treballat amb nosaltres en la publicació *Conflicto no es lo mismo que abuso* (2024), que hem editat en col·laboració amb HAMACA.

Aquest protocol està basat en tres tres elements prioritaris:

1. La incorporació de la **mirada interseccional** és clau per entendre els processos de construcció de les categories socials que emergeixen en cada situació determinada i com es configuren les desigualtats i els avantatges socials en aquest encreuaments. La interseccionalitat ens ajuda a atendre com els diferents factors estructurals afecten el fenomen de la violència masclista, com ara el sexisme, el classisme, el racisme o l'estatus de ciutadania (origen i situació administrativa), entre d'altres. Això, entre altres qüestions, ens ajuda a evitar l'essencialització de les categories, ens aporta una mirada no individualitzadora, ens serveix per a evitar els esbiaixos racistes i classistes, i per a entendre com les diverses posicions poden portar-nos a punts de vista molt diferents sobre els mateixos fets.
2. També és imprescindible incorporar una **mirada des de la diversitat sexual i de gènere** i, per tant, entendre que les persones afectades per les violències masclistes no són només les dones sinó també totes aquelles persones diverses en quant el gènere i la sexualitat.

3. Treballem des d'una **mirada crítica respecte a les lògiques securitàries de les racionalitats neoliberals** que estableixen un context cada vegada més ampli de regulació de les vides. Aquestes mirades, basades en un concepte neoliberal de seguretat, i tant a nivell legislatiu com de protocols i normatives, produeixen la ficció necessària per la seva pròpia legitimació, que és la de la possibilitat d'existència d'espais de zero risc. La tendència al plantejament del risc zero com un ideal implica un augment dels mecanismes de control i seguretat (més càmeres, més agents per vigilar, protegir i atendre, més normatives, etc.) amb la promesa de contextos segurs i sense risc. Aquesta tendència genera com a mínim quatre problemes:

- a. Produeix falses expectatives en les dones i potencials víctimes, ja que cap d'aquests mecanismes pot garantir la inexistència de violències o conflictes. A més, les mesures punitives i de persecució penal no estan pensades per a protegir i reparar a les víctimes sinó per a perseguir el delicte, fet que fa que les dones s'enfrontin a processos amb un alt impacte emocional sense rebre finalment els resultats esperats.
- b. S'oblida que la violència de gènere té un caràcter estructural i simbòlic i que, per tant, és important activar mesures preventives i de redistribució que acostumen a ser secundàries, inclús menystingudes, per part de les lògiques securitàries.
- c. Es reforcen institucions i marcs simbòlics i culturals que acaben impactant de forma més greu sobre les poblacions més vulnerades i estigmatitzades, degut al caràcter selectiu del sistema coercitiu estatal i la cultura del càstig.
- d. S'afavoreix la presa de mesures desproporcionades respecte a la persona que comet l'agressió, l'assetjament o la conducta discriminatòria i es dificulta la seva possible reflexió, transformació o reparació, quan aquesta sigui possible.

Partint d'aquest marc teòric bàsic, hem elaborat el nostre protocol, titolat “protocol per a l’abordatge de les agressions, assetjaments, discriminacions i conductes molestes reiterades de caire sexual o per motius de gènere des de l’anàlisi interseccional feminista i les metodologies de les justícies restauratives”.

El procés de treball per a la elaboració d’aquest document es va iniciar la segona setmana del mes de maig, i es va finalitzar al mes de novembre. Al protocol s’incorporen les mirades de les persones participants dels espais des d’un procés exploratori de detecció de necessitats, dificultats i propostes de bones pràctiques que han quedat incorporades en la versió final. El resultat consta de les següents parts:

- Diagnòstic.
- Objectius.
- Marc teòric.
- Marc jurídic.
- Protocol.
- Conceptualització.
- Principis.
- Indicacions per a l’atenció i suport a la víctima/persona afectada per cada tipologia de situació.
- Indicacions per a l’acompanyament a la persona que comet el dany per a cada tipologia de situació.
- Indicacions per a la comunitat per a cada tipologia de situacions.
- Recomanacions de cara a la institució.
- Proposta comunicativa.
- Proposta de treball preventiu i formatiu.

Durant l’any 2025 es duran a terme diverses formacions per la implementació del protocol, tant per a l’equip com per a la comunitat de La Escocesa.

pla de comunicació i difusió

Durant l'any 2024, i amb la incorporació de la nostra encarregada de comunicació, la Cristina Pastrana, hem re-dissenyat el pla de comunicació, basant-ho en l'aprenentatge i la millora en relació amb la **inclusivitat i l'accessibilitat dels mitjans digitals**, i també fent-nos preguntes al voltant de quins són els canals que estem utilitzant i com aquests parlen de nosaltres.

COMUNICACIÓ INTERNA

Volem treballar la comunicació interna fent una revisió dels materials que necessitem per tenir una **imatge corporativa sòlida i reconeixible**. Per això volem crear els següents documents i materials:

- Revisió dels materials existents, i adaptació d'aquests si és necessari.
- Nou "Manual d'estil".
- Revisió i adaptacions necessàries del logo, els colors i les tipografies.
- Pla de senyalística per a la fàbrica, a partir del manual d'estil.

Tot això es veurà reflectit també a la comunicació externa.

COMUNICACIÓ EXTERNA

La comunicació externa és una part bàsica del projecte de La Escocesa. Aquesta ha de recollir les diferents accions que es desenvolupen a la fàbrica de creació, de manera que siguin **accessibles, de lliure accés i reproduïbles**. Els objectius generals són els següents:

- Donar a conèixer l'activitat i el programa del centre, els projectes desenvolupats, així com als artistes residents i les seves pròpies activitats.
- Augmentar la visibilitat digital a la newsletter.
- Augmentar la visibilitat presencial a través de les visites guiades mensuals a grups, veïns i persones interessades en conèixer la fàbrica.
- Treballar la documentació de les activitats i un arxiu digital obert per consultar i visualitzar el material.
- Iniciar una relació amb els mitjans de comunicació locals, nacionals i internacionals.
- Iniciar la celebració de rodes de premsa per informar a la ciutat i al públic en general de les línies de treball i activitats del centre.
- Crear i traduir els continguts per a la web en castellà, català i anglès.

A La Escocesa ens fem algunes preguntes específiques sobre què és la comunicació, com es desenvolupa, i què significa comunicar des d'una ètica antiracista, anticapacitista, transinclusiva, ecologista i feminista:

- Què vol dir augmentar la comunitat digital? Quins models tenen els canals que fem servir, i a quines persones o col·lectius representen?
- Què comporta augmentar la visibilitat digital a les xarxes socials i augmentar el nombre de seguidors?
- Volem formar part de xarxes socials que sabem racistes i masclistes?
- Quins altres canals alternatius existeixen?

CANALS DE COMUNICACIÓ

Les comunicacions cap als socis usuaris es realitzaran a través dels canals següents:

- Newsletter.
- Llistes de correus internes.
- Web de La Escocesa.

Les comunicacions cap al públic general es realitzaran a través dels canals següents:

- Newsletters.
- Web de La Escocesa.
- Xarxes Socials.
- Cartelleria / Imprenta / Riso.
- Activitats / Visites Guiades.

Tant als sòciis usuàriis com als públics es poden comunicar amb La Escocesa a través d'aquests canals:

- Telèfon.
- Email (publicats a la web per àrees de treball o activitats específiques).
- Xarxes Socials.
- Presencialment (horari publicat a la web).

visites guiades

L'objectiu de les visites guiades és donar a conèixer La Escocesa als diferents tipus de persones interessades mitjançant una experiència que permeti mostrar, de primera mà, la història i les diferents activitats del centre. Ja que normalment el centre, com a espai de producció d'art, està tancat al públic, és una oportunitat per obrir les portes a totes les persones que estiguin interessades en conèixer-ho.

Diferenciem diversos grups principals als quals ens dirigim:

- Àmbit educatiu: col·laborar amb diferents carreres i màsters que tinguin com a eix vertebrador l'art i la cultura, com per exemple el Màster en Gestió del Patrimoni Cultural de la UB. Cal tenir en compte que l'alumnat egressat probablement arribarà a formar part del futur teixit cultural de la ciutat, amb la qual cosa és interessant situar La Escocesa al panorama artístic local.
- Àmbit veïnal: col·laborar amb les diferents associacions veïnals del Poblenou per donar a conèixer el centre.
- Oferim la possibilitat de fer visites guiades per als membres de la PAAC, així com també que els mateixos membres puguin atraure grups concertats per visitar el centre.
- Altres públics generals.

organismes i institucions en xarxa

L'any 2024, La Escocesa ha col·laborat amb organismes i institucions en diverses escales:

ESCALA INTERNACIONAL

Europa Creativa, OFF Biennale (Budapest, Hungría), < rotor > (Graz, Austria), Shtatëmbëdhjetë / Foundation 17 (Pristina, Kosovo), tranzit.cz / Biennale Matter of Art (Praga, República Checa).

ESCALA NACIONAL

Institut Ramon Llull, XarxaProd, Casa Planas, hablarenarte, Matadero Madrid, Red TEJA (Atelier Solar, Casa Árabe, Casa de Velázquez, Espositivo, hablarenarte / Planta Alta, Institute for Postnatural Studies, La Casa Encendida - Fundación Montemadrid, Museo Reina Sofía, Moving Artists, Nave Oporto, Paisanaje, Proyecto Celesta).

LOCALS

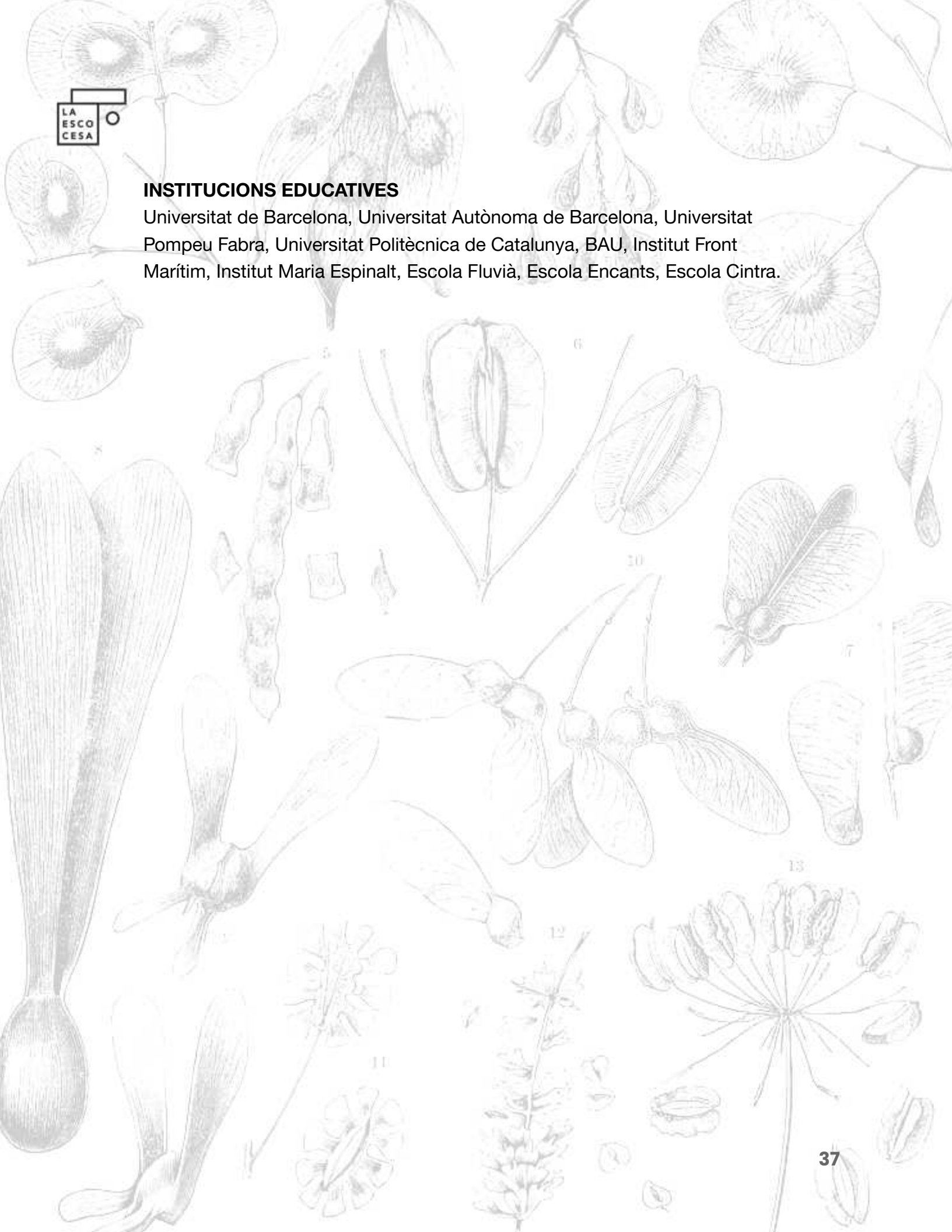
Xarxa de Fàbriques de Creació, PAAC, Idensitat, Graf, Homesession, MACBA, Do The Print, Sala d'Art Jove, BAU, Castell de Montjüic, Can Serrat, Museu Etnològic i de les Cultures del Món, Centre d'Art Contemporani Fabra i Coats.

POBLENOU I SANT MARTÍ DE PROVENÇALS

Hangar, Taula Eix Pere IV, Ateneu popular Flor de Maig, Filadora del Poblenou, Arran del Poblenou, Casal de Joves Can Ricard, Niu, Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, Tallers Oberts Poblenou, El Ritmo de la vida, Can Felipa, CAP Poblenou.

INSTITUCIONS EDUCATIVES

Universitat de Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat Pompeu Fabra, Universitat Politècnica de Catalunya, BAU, Institut Front Marítim, Institut Maria Espinalt, Escola Fluvià, Escola Encants, Escola Cintra.

3. programa

tot afecta a tot (*everything gardens*)

Everything gardens és un principi de la permacultura que ens parla de la idea de com, a la natura, cada ésser, element o sistema interactua amb el seu entorn i el modifica o influeix d'alguna manera. És a dir, *tot afecta a tot*. Tot modela el seu medi ambient, tot “fa jardí”. Un insecte que pol·linitza, el vent que dispersa llavors, una planta que allibera nutrients al terra o un fong que descompon matèria.

El mateix passa en una institució, on no hi ha decisions neutrals ni elements aïllats, on qualsevol canvi o elecció, per petit que sigui, afecta, inevitablement, els altres. Per això **pensem la institució com un ecosistema**. Tal com ho va definir Rudolf Steiner, una comunitat d'organismes vius en conjunció amb els components no vius del seu entorn, que interactuen com un sistema. Les persones que treballem al centre, el mobiliari, els insectes, les plantes o el sistema d'alarma: totis estem interconnectadis i ens *afectem*. Entendre'ns com a éssers interdependents en un planeta amb recursos finits ens ajuda a prendre consciència sobre l'impacte que tenen les nostres accions i com ens relacionem amb el nostre entorn.

Per ajudar-nos a posar en pràctica aquesta **corresponsabilitat** hem delineat unes **zones de cultiu** que són el marc de pensament, de valors i intencions que nodreix i dona forma a tot el que passa a La Escocesa. La terra fèrtil de la qual neixen les activitats públiques, però també el sòl que ens marca camí i direcció en cas de dubtes, conflictes o desorientació. Aquestes zones són vives, entre elles es generen interaccions i de vegades les seves arrels s'expandeixen i es confonen. Sentim que després del període de *guaret*, el terreny s'ha oxigenat, remogut i adobat. Hem pogut plantar algunes llavors, però seguim treballant des de l'escolta activa i el diàleg constant amb l'entorn, amb la voluntat d'escurçar la distància entre dir i fer, assumint el risc de cometre errors i la voluntat d'aprendre'n.

Aquestes zones de cultiu són compromisos envers nosaltres i el nostre context. Són processos d'anàlisi i de treball a llarg termini: formacions internes, grups de treball, protocols i prototips. Són **fers i sentirs** que es converteixen en praxi i que en molts casos no són traduïbles a paraules. Durant aquests mesos treballarem en la redacció d'un **manual interseccional** que té la intenció d'estructurar i visibilitzar la governança, els valors, l'ètica i les maneres de fer de La Escocesa.

Com incorporem eines de les justícies restauratives i transformatives i de la responsabilitat col·lectiva en la resolució dels nostres conflictes? Entenem que els **FEMINISMES** són plurals, complexos i de vegades contradictoris, i se situen en la intersecció i en la recerca d'aliances amb l'anticapacitisme, l'ecologisme, la lluita de classes i l'antiracisme. Durant el 2024 hem treballat en la revisió de l'actual protocol feminista de La Escocesa des d'una mirada interseccional i de diversitat sexual i de gènere.

Com pot una institució cultural atendre la SALUT DE COSSOS DIVERSOS?

Aquesta zona de cultiu vol tenir cura del benestar dels cossos des del mateix qüestionament de les lògiques hegemòniques que marquen els límits entre salut i malaltia. Busca posar els cossos al centre, atenent-ne la diversitat i entenent que no existeix una única manera de comunicar-nos, de moure'ns i de relacionar-nos.

Com es poden aplicar criteris de sostenibilitat i justícia climàtica dins de la institució artística? Entenem que és la nostra responsabilitat no només minimitzar l'empremta ecològica sinó treballar en la transició cap a sistemes i relacions no extractivistes i que incloguin formes de reparació. Així mateix, mirem de considerar l'impacte ambiental de les activitats artístiques i esdeveniments planificats, optant per opcions més sostenibles en termes de transport, logística i subministraments. Dins aquest marc de **TRANSICIÓ ECOSISTÈMICA**, també intentem distribuir els recursos en iniciatives i projectes que promoguin la sostenibilitat, la justícia climàtica i la biodiversitat.

Com pot una institució blanca com La Escocesa ser ANTIRACISTA? El racisme és un problema arrelat a la nostra societat, a les nostres institucions i sistemes, inclòs l'àmbit artístic, i que no sempre és visible. Abordar-ho implica reconèixer i

desafiar les desigualtats i prejudicis, així com promoure l'equitat i la diversitat, però per això hem de començar per examinar críticament polítiques, pràctiques i privilegis que operen dins de la pròpia institució. Comprendre i desmantellar l'entramat de racisme estructural del que fem part és la nostra responsabilitat, així com donar suport a projectes i pràctiques que treballen des del antiracisme.

Com podem obrir el codi de GOVERNANÇA a La Escocesa perquè pugui ser replicat per altres col·lectius i institucions? El model de governança de La Escocesa dista molt de les estructures més jeràrquiques i rígides que solen regir els centres culturals i d'art contemporani. Ens situem davant la clara manca de referències de projectes institucionals en l'àmbit de la cultura que posin en pràctica una gestió comunitària real, per què sabem que el nostre model ha estat delineat i posat en marxa amb èxit durant una dècada, i que conforma un exemple clar de com la cultura pot ser gestionada de manera col·lectiva.

programa d'activitats

ZONA DE CULTIU COS-SALUT

Festa hormonal. Conversa amb Pabla San Martín.

Participants: Pluriversidad Nómada i Pabla San Martín.

Data: 17 de febrer.

Assistents: 38.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/festahormonal/3797>.

En aquesta primera trobada oberta, Pluriversidad Nómada va inaugurar un eix de treball entorn de la menopausa i les seves derives corporals, socials i hormonals. Es tracta d'un espai obert a tots els cossos que vulguin conversar i debatre entorn d'aquests fenòmens, compartir experiències i

portar dubtes des de perspectives no essencialistes, o de qualsevol ordre, siguin simples o complexes.

Pabla Sant Martí és escriptora, investigadora social i llevadora tradicional. Directora del projecte editorial Ginecosofia. Mare, feminista i activista pels drets sexuals i reproductius des de fa més d'una dècada.

Pluriversidad Nòmada és un projecte que sorgeix d'una experiència política, creativa i vital, específica i situada. Connectat amb els modes de respondre unes certes pràctiques encarnades: com el treball amb el cos, la identitat i la sexualitat, d'instàncies d'autogestió radical, de precarietat vital. La Pluriversidad Nòmada com un projecte pedagògic que resisteix al monocultiu, rizomàtic, parcialment autònom i nòmada que busca passar del coneixement uni-versal a un *pluri-vers de sentit i sabers situats en l'encreuament arts, tecnociències i ecologies.

Pràctiques impròpies: desinstitucionalització en salut, cultura i acadèmia.

Participants: el col·lectiu Entrar Afuera, Giovana de Giudice, Mabel Tapia, Carlo Caprioglio.

Data: 5 de juny de 17h a 20h.

Assistents: 98.

Enllaç:

<https://laescocesa.org/ca/view/practiquesimpropies.desinstitucionalitzacio/3826>.

Aquesta trobada va abordar les pràctiques de desinstitucionalització inspirades en la reforma psiquiàtrica de Trieste (Itàlia), situades a la intersecció entre cura, cultura i investigació. Amb aquesta jornada, La Escocesa va acollir una reflexió/acció ja en marxa, que pensa el paper de les pràctiques artístiques per sostenir la desinstitucionalització tant a la cultura com a les cures. Es va construir una relació oberta amb una memòria, la del recorregut de la crítica institucional i desinstitucionalització de Trieste, però també amb una articulació teòrica específica i amb unes pràctiques situades. Van assistir i participar agents dels sectors de la cultura, l'art, la salut i les cures, així com de la gestió comunitària i l'activisme emancipador.

Massa. Ils nostris cossos no resisteixen per si solis.

Participants: Activitat organitzada conjuntament a Disociaciones tácticas i coordinada per Roc Lilith, SofilaOne, Lu Chieregati i Nico Lettieri (P^KNT€).

Data: 19 de juliol 2024 18:30 - 22:30.

Assistents: 23.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/massa/3834>.

Aquesta activitat va ser una invitació per ajuntar-se i ballar, transpirar, preguntar, ser distorsió, soroll, carícia i endinsar-se en cada espai, entre el so, entre lis cossos. Ser MASSA. Es va crear una heterotopía (un no lloc) per fora de les lògiques del club per contrir contra-imaginaris sonors, corporals, afectius, plaents i divertits, en un temps per fora de la lògica del temps, un territori per fora de les lògiques d'aquest territori.

Els nostres avantpassats, ballaven en forma de ritual, per a alliberar els dimonis i espantar als colons de les seves terres. Abracem aquells rituals i revivim els nostres, abracem els nostres dimonis i li donem batalla a totes les cicatrius que van colonitzar i van modelar els nostres cossos. Desitgem espais de ball, rituals, corporals, que siguin amorosos, cures, tendres i plaents, on imaginem i construïm encara que sigui per una estona en una atemporalitat col·lectiva on lis cossos gaudeixin, es cuidin, ballin i se sentin massa a través de l'alquímia resultant de la mescla de la transpiració, les olors, els desitjos, les idees, les diferències, la música i el ball. Sens dubte un espai així necessita de tàctiques, estratègies i pedagogies i del compromís afectiu/polític de lis participants.

Somàtiques d'allò sensible.

Participants: Somática Visceral.

Dates: 23 d'octubre i 22 de novembre de 2024 i 23 de gener de 2025.

Assistents: 27.

Enllaç:

<https://laescocesa.org/ca/view/somatiques%25C2%25A0d-allo%25C2%25A0sensible/3855>.

Com conreem espais interns i externs per a abraçar la desesperança que s'entretéixeix amb la suavitat i la potència de la vida? El present ens demana desaccelerar i buscar estratègies a través de les quals tornar a habitar els nostres cossos, explorar les seves ferides i abraçar la incomoditat com a punt creatiu. El canvi es percep així, com una cosa suau: una víscera que es mou, una exhalació compartida, un gest que explora sense saber. Quin cos tenen els meus pensaments? Quines vores té la meva emoció? A través de tres trobades explorarem diferents territoris del ser cos, que van des del sentir i tocar fins a la intensitat de la immobilitat.

sessió 1: neuroexploracions col·lectives

De quina manera el nostre cos gestiona el perill i la seguretat? Quin és el paper del nostre sistema nerviós per la nostra supervivència? Què és el nervi vague? En aquesta primera trobada explorarem les bases de la teoria polivagal a través de la fisiologia i de la somàtica. Treballarem amb recursos simbòlics per a construir narratives entorn del nostre cos i les seves possibles estratègies de correulació.

sessió 2: ecologies respiratòries

És la respiració un assumpte col·lectiu? De quina manera es poden relacionar els nostres patrons respiratoris amb les condicions de vida sota els règims del capitalisme? Ens ajuntarem per a explorar els ecosistemes respiratoris, desaccelerar junts i connectar amb l'aire que nodreix els nostres teixits.

sessió 3: geografies de la incomoditat

Què tenen en comú el malestar i l'esgotament? Quines narratives i metàfores s'han construït entorn d'un cos impotent o no productiu? En aquesta sessió explorarem la formes en què l'esgotament o cansament pot modificar el nostre cos i el potencial subversiu que s'entretéixeix en això.

Formació interna sobre privilegi blanc i consciència ètnic racial amb la investigadora Danielle Almeida.

Participants: Danielle Almeida i Col·lectiu Lumbre (Luna Acosta, Diana Rangel i Juan David Galindo).

Data: 10 de maig.

Assistents: 20.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/programa/Trena>.

Dirigida a l'equip i tota la comunitat de La Escocesa, aquesta activitat marca l'inici de Trena, un programa de mediació dissenyat pel col·lectiu LUMBRE en el marc del projecte europeu Art Space Unlimited, la intenció del qual és generar una crida d'obertura perquè la nostra fàbrica de creació sigui casa de comunitats que actualment no l'habiten. Trena posa el focus en persones migrades del sud global, que estan relacionades amb la producció i la feina de l'art i la cultura i que, per motius de desigualtat estructural, no arriben a fer part del circuit de l'art contemporani de la ciutat.

Considerem que per a obrir les portes cal preparar-nos per a l'escolta i no hi ha una altra manera de preparar el cos per a l'atenció que, primer, mirar cap a dins. Per això aquesta formació es va orientar a treballar i revisar les nostres estructures i privilegis per a començar a desmantellar l'entramat de racisme estructural del qual en som part.

Danielle és una cantant, educadora, investigadora i activista antirracista brasilera que entre altres coses porta endavant, a Brasil, el projecte Feira Preta, un espai de formació comercial i econòmica per a persones negres que tenen projectes productius. La fira no sols impulsa marques, sinó que a més és un punt de trobada de la cultura afrodiaspòrica i un referent del moviment negre al país.

Hackathon migra ballable amb la playlist del Karaoke Migrant de Radio Cava-ret.

Participants: Col·lectiu Lumbre (Luna Acosta, Diana Rangel i Juan David Galindo) i Radio Cava-ret.

Dates: 10 de maig.

Assistents: 23.

Enllaç: <https://laescocesa.org/es/view/hackathonmigrabailable/3823>.

Jornada de presentació de Lumbre Migrante, la guia i web de recursos per a persones migrants a Barcelona. Aquesta guia es fa pública en format imprès i digital, i serveix per acompanyar i fer de mapa en el procés d'aterratge en els tràmits administratius lligats a llei d'estrangeria del Regne d'Espanya. Aquests procediments semblen laberints incomprensibles. L'objectiu d'aquesta guia és facilitar-los i recordar que sense importar la nostra situació administrativa som subjectes de dret i hem d'exigir respecte i dignitat. Dintre d'aquesta jornada es va explicar el naixement d'aquest projecte i, al so de la playlist karaokera migrante de Radi Cava-ret, es va convidar la gent a proposar més recursos i ampliar la cartografia de solidaritats migres a Barcelona.

Alto el Foc. Resistència.

Participants: Kleo La Faraona, Mervat Alramli, Boulos Saad, Asma.

Dates: 31 de maig.

Assistents: 63.

Enllaç: <https://laescocesa.org/es/view/altoelfoc/3829>.

Aquesta sessió va estar enfocada en la resistència Palestina. Vam cuinar junts i vam tenir una xerrada a l'estil d'un saló àrab. Es va tancar l'activitat amb música, i després vam sopar junts amb música palestina de fons. Durant tot l'esdeveniment es van recaptar fons per a donar suport i solidaritat al poble palestí. Els donatius són íntegrament per a la campanya de suport a l'artista Mahmoud Al Haj per a evacuar a la seva família de Gaza.

Juntanza anti doce.

Participants: Regularización ya! i Personaje Personaje.

Data: 9 d'octubre.

Assistents: 33.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/JuntanzaAntidoce/3853>.

Taula de conversa sobre la situació actual de les legislacions migratòries a Espanya i a Catalunya i sobre el procés de la ILP de Regularització ja! que està en suspens al congrés. Aquest espai va ser part d'una agenda d'activitats en la mateixa línia que es van dur a terme durant tota la setmana del 12 d'octubre a diferents espais institucionals i autogestionats a la ciutat, per mobilitzar acció i pensament sobre què significa aquesta data en aquest territori, també en torn de la relació crítica que fa que des d'aquesta episteme s'aterren accions concretes als pobles del sud, des d'Abya Yala fins a Palestina.

Laboratori de projectes creatius per a artistes migrants del sud global: eines per a la vida.

Participants: Maria Elisa Gómez, Tau Lluna Acosta i Juan David Galindo.

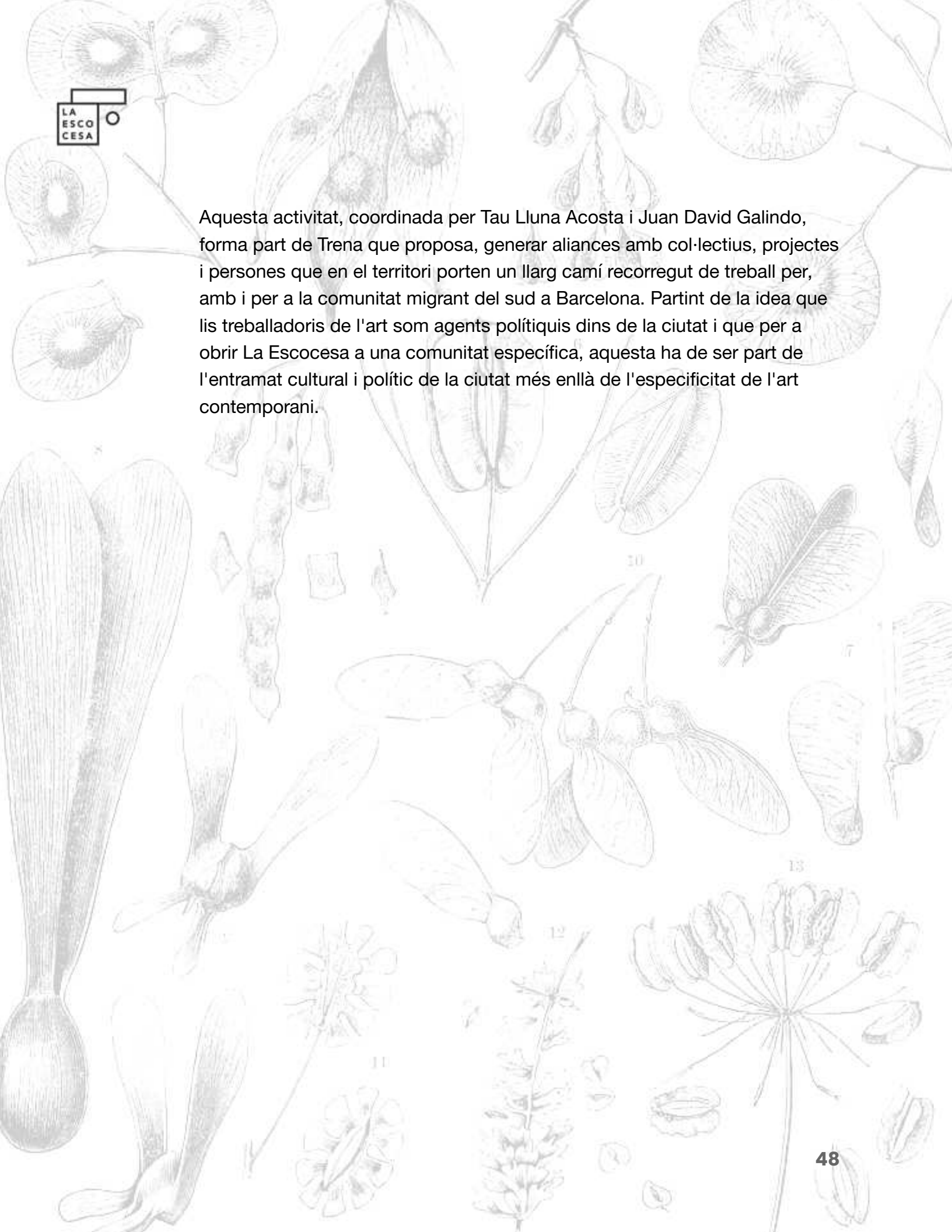
Dates: 5, 6 i 7 de novembre.

Assistents: 21.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/Laboratorideprojectes/3860>.

Ningú ens prepara per al moment en què la nostra identitat com a artistes s'entrecrua amb una nova identitat com a migrants. Una col·lisió de la qual sorgeix un teixit d'interdependències, reptes i contradiccions per als quals no existeix manual. Com prioritzar la nostra pràctica artística quan hem de sobreviure? Com materialitzar els nostres projectes quan ens estem ofegant en una marea de burocràcia? Com trobar modes alternatius de supervivència que ens permetin alimentar la nostra pràctica creativa? Com crear xarxes de suport mutu i permear xarxes ja existents?

En aquest taller-laboratori de tres sessions, l'artista visual i creativa multidisciplinària colombiana María Elisa Gómez va compartir eines pràctiques de gestió de projectes creatius i recursos útils per a nodrir i sostenir la nostra pràctica artística com a artistes migrants del sud global.

Aquesta activitat, coordinada per Tau Lluna Acosta i Juan David Galindo, forma part de Trena que proposa, generar aliances amb col·lectius, projectes i persones que en el territori porten un llarg camí recorregut de treball per, amb i per a la comunitat migrant del sud a Barcelona. Partint de la idea que lis treballadors de l'art som agents polítics dins de la ciutat i que per a obrir La Escocesa a una comunitat específica, aquesta ha de ser part de l'entramat cultural i polític de la ciutat més enllà de l'especificitat de l'art contemporani.

metodologies

tasques reproductives i autoconsciència administrativa constant

Laurence Rassel sempre diu que “el feminisme és no donar res per fet” i fer-se preguntes constantment. Què estem fent? Per què? Per a qui? Amb qui? En quines condicions? Com? Entre d’altres, aquestes són preguntes que ens travessen a la nostra feina diària, i a l’hora de pensar processos i projectes. Generen, a més, un **espai de reflexió i autocrítica** molt necessari, que ha d’estar sempre present en la gestió d’una institució pública com La Escocesa.

La coherència entre dir i fer és un plantejament essencial en el funcionament d’aquest projecte. Les idees han de ser portades a la pràctica i per això les metodologies són concebudes com a part de la programació mateixa. Per la seva part, la programació genera metodologies i dóna forma a les maneres de fer. Dins d’una estructura i funcionament porosos, **allò discursiu i representacional es retroalimenten constantment amb les tasques de gestió.**

“presa de terra” - cap a una institució sostenible

Com ja hem esmentat, una institució és un ecosistema, “una comunitat d’organismes vius en conjunt amb els components no vius del seu entorn,

interactuant com a sistema” (Steiner). Des del personal de manteniment, passant pels protocols administratius, passant pel mateix edifici. Perquè això sigui sostenible, assegureu-vos que totes les capacitats i necessitats estiguin equilibrades i ateses, reconeixent la interdependència entre tots els éssers i organismes que l'integren.

La “presa de terra” és una metodologia que ve de la **permacultura** i que consisteix a iniciar qualsevol activitat amb un **contacte físic amb la terra**. Abans d'una reunió, o d'un taller o conferència, per exemple, heu d'entrar en contacte tocant la terra, remenant-la, apreciand-la. Què suposaria una “presa de terra” en una institució artística? Quin és el contacte que tenim amb la terra que trepitgem i amb altres espècies que cohabituen els ecosistemes que ocupem a l'anomenat “món de l'art”? Si bé les cures, l'ecologia i els processos situats i col·laboratius, són ja part del dia a dia dels nostres contextos artístics, quina és realment la posada en pràctica d'aquestes idees? Com portem la teoria a la pràctica?

Aquest projecte planteja la permacultura com a metodologia que dona resposta a aquestes preguntes, basant-se en els seus principis i ètica per a la implementació d'una gestió crítica, ecofeminista i horitzontal en línia amb el funcionament de La Escocesa. La permacultura és un sistema de principis de disseny agrícola, econòmic i polític-social basat en els patrons i les característiques dels ecosistemes naturals. És una “pràctica situada, col·lectiva i lenta” que advoca per la cura “de la terra, les persones i els recursos”. Una manera de pensar sobre la cura en aquest context és la definida per Joan C. Tronto i Bernice Fisher: “una activitat d'espècies que inclou tot el que fem per mantenir, continuar i reparar el nostre món perquè hi puguem viure tan bé com sigui possible. Aquest món inclou els nostres cossos, nosaltres mateixes i el nostre medi ambient, tots els quals busquem entrellçar en una xarxa complexa que sustenta la vida”.

Algunes de les pautes que cal seguir en relació amb aquesta metodologia són:

- Generar un pla d'acció de reutilització dels recursos i l'energia.
- Tenir cura del sòl i la biodiversitat de la zona, parant atenció a totes les formes de vida.

- Disminuir les emissions de CO2 (desplaçaments i deixalles).
- Co-responsabilitzar-nos de les cures dels altres éssers i objectes que ens envolten.
- Col·lectivitzar i compartir els recursos mitjançant protocols clars.
- Generar espais accessibles de comunicació directa entre tots els components de la comunitat de La Escocesa.
- Prestar especial atenció als ritmes, tant de feina com de programació, respectant els horaris laborals i de descans.
- Implementar sempre la transparència en tot allò relacionat amb els processos de treball institucionals, tant de cara a l'equip com al públic.

Durant aquest any hem donat continuïtat al **grup de treball de transició ecosistèmica de La Escocesa**, que es reuneix una vegada al mes i que treballa sobre diferents pilars en relació amb les pautes anteriors. Algunes de les accions que s'han dut a terme en aquest marc són:

- El manteniment d'una **Casa de Llavors**, on conservar, catalogar i difondre llavors locals de varietats obertes al barri i la ciutat. La casa de llavors és un projecte que no només pretén recuperar, preservar i difondre la diversitat vegetal del barri, sinó també, crear noves condicions per a la difusió i l'intercanvi de coneixement vinculat a capellà de lis plantis i lis personis. Amb el desenvolupament d'esdeveniments com la "Presentació i activació de la Casa de Llavors", un intercanvi de llavors i ritual de sembra col·lectiva coordinat per l'artista Adrianna Szojda, dintre de l'activitat "habitar la suficiència per a sostenir la vida" (14 de març de 2024); i "Què ens diuen les llavors?", un taller d'intercanvi de coneixements i sabers en col·laboració amb l'hort del Centre Cívic Sant Martí (setembre de 2024).
- La creació col·lectiva d'una **Compostadora** per a tractar els residus orgànics generats en La Escocesa, amb la seva comunitat de cucs de terra que ens ajuda a produir el compost que després utilitzarem per alimentar plantes.

- El traspàs de tots els nostres proveïdors de productes de neteja a un altre local de producció ecològica.
- La dinamització d'un **grup de consum** intern de productes ecològics locals (de l'hort ecològic Nicoverd, a Marata).

psicoterapia institucional

Va ser un psiquiatra català, Francesc Tosquelles, un dels primers a fer servir aquest terme, al·legant que “per cuidar les persones cal cuidar la institució, i els pacients han de ser actors de la seva curació”. La direcció institucional dista molt de ser només un comissariat d'activitats i programes i, per això, pensar en la relació amb la pròpia organització així com tots aquells éssers que la integren i componen és crucial a l'hora d'exercir la funció.

Durant l'any 2024 hem donat continuïtat a un procés d'acompanyament terapèutic amb la cooperativa de salut COS. Aquest procés consisteix en una sèrie de sessions grupals amb una analista experta en salut organitzacional, que treballa tant en la resolució de conflictes com en la reestructuració de l'equip per a una millora en la distribució de les tasques i el benestar de totes les treballadores. Aquest acompanyament està finançat per Coopolis.

consolidació i visibilitat del model institucional

La Escocesa és un centre pioner en allò que s'anomena “nova institucionalitat”. A causa de la gestió assembleària de la institució, La Escocesa és un model únic que no només funciona amb èxit sinó que aconsegueix posar en pràctica molta de la teoria relacionada amb la crítica institucional, el feminisme i la gestió sostenible. Compartir i visibilitzar aquest model tant a nivell local com internacional és una prioritat.

protocol anticapacitista

Estem treballant amb un col·lectiu de persones especialitzades en anticapacitisme i accessibilitat (liderat per Helena Vinent, artista resident en La Escocesa), per a la redacció d'aquest protocol institucional i que funcioni per a altres organitzacions i col·lectius que vulguin transformar els seus espais i les seves pràctiques per fer-les accessibles i inclusives.

fer Foseco

Aquest any 2024 hem tingut la cessió d'ús d'un nou edifici dintre del recinte industrial de l'antiga fàbrica La Escocesa: la Nau Foseco. Aquesta nova nau estava pensada per acollir fins a 17 tallers d'artista, per què el projecte arquitectònic inicial també incloïa la reforma de la Nau Johnston, on estarien els espais de treball col·lectius. És a dir, si s'hagués fet la reforma completa, l'utilització dels espais

hagués estat invertida, i no com ara mateix, que mantenim els tallers individuals a l'antic edifici Johnston, i estem iniciant l'accés a Foseco utilitzant l'espai per a usos comuns.

A l'any 2024 hem iniciat un procés col·lectiu de pensament i prototipatge per accedir al nou espai, amb acompanyaments diversos (fins al moment, amb l'estudi d'arquitectura Takk i amb la coreògrafa Carolina Campos) que ens ajudin a imaginar com la Nau Foseco serà habitada. Tenim en compte els següents punts:

- Distribució dels espais i recorreguts interns.
- Mobiliari (utilitari, dur i tou, accessible, etcètera).
- Manteniment de l'edifici.
- Senyalística.
- Accessibilitat.

línia de recerca, formació i creació

L'objectiu d'aquesta línia de treball se centra en designar recursos per afavorir el desenvolupament professional de les artistes. Des de La Escocesa se segueix donant prioritat a la investigació artística, essent aquest un dels pilars centrals del nostre programa. Com a centre de residències i de producció artística, creiem que una de les nostres obligacions a nivell institucional és oferir suport i difusió dels processos de recerca que les artistes i treballadores de la cultura duen a terme per poder desenvolupar la seva feina de manera sostenible i professional. Per això, La Escocesa ofereix, per una banda, residències artístiques als seus tallers per artistes i, per l'altra, compta amb un seguit de beques per a creadoris.

residències

La Escocesa com a fàbrica de creació ofereix principalment **espais en residència** a artistes (i col·lectius) de Barcelona i internacionals perquè puguin desenvolupar un projecte artístic en una temporalitat fixada. No obstant això, s'entén que el **projecte artístic individual** de les residents s'ha de desenvolupar en paral·lel a la voluntat de participar també en el **projecte col·lectiu i comunitari** del centre, al qual se li atribueix també una naturalesa artística. Per aconseguir aquesta doble dimensió es desenvolupen una sèrie d'estratègies metodològiques lligades a la convocatòria de residències.

El període de residència mínim ofert és de 1 any, i el màxim de 2 anys renovable una vegada per 2 anys més (és a dir, es pot ser resident un màxim de 5 anys). La gestió de les temporalitats de les residències intenta arribar a un equilibri intern entre les de curta i llarga durada. La selecció de les persones i col·lectius residents

es realitza mitjançant **convocatòria pública** sobre la base de criteris que tenen en compte el projecte a desenvolupar (la qualitat artística i el valor artístic per la seva singularitat i innovació), i també els projectes anteriors i la trajectòria. Aquesta convocatòria va adreçada a artistes que desenvolupen el seu treball artístic a l'àmbit de les arts visuals. Un jurat extern, designat pel centre, s'encarrega d'escollir entre les candidatures presentades a la convocatòria. Lis residents implicadis activament en el projecte col·lectiu i comunitari poden renovar, si així ho desitgen, la residència, amb el propòsit d'enfortir la seva relació amb la institució, així com la base associativa vinculada al projecte.

Actualment, La Escocesa compta amb 24 tallers per a l'ús individual o de col·lectius, un taller per a residents d'investigació, i de diversos tallers i espais en rotació per a sòciis usuàriis (veure l'apartat "descripció dels espais i les infraestructures" en aquest mateix document). Tots tenen unes dimensions entre 30 i 35 m² com a mínim. Són espais adequats diàfans, amb llum natural, d'ús particular i exclusiu.

RESIDÈNCIES DE CREACIÓ 2024

Tau Luna Acosta
 Laura Arensburg
 Catarina Botelho
 Paula Bruna
 Natalia Carminati
 Natalia Castañeda
 Helena Civit Kopeinig
 Dennis Dizon
 Paula García-Masedo
 Julia Aurora Guzmán
 Toni Hervàs
 Michael Lawton
 Consol Llupià
 MONSTER.L4B

Anna Irina Russell
Barbara Sánchez Barroso
Rae Teitelbaum
Marta Velasco Velasco
Helena Vinent

RESIDÈNCIES D'INVESTIGACIÓ 2024

Raquel Álamo
Joana Capella Buendia
María José Díaz Merino
Julia Gorostidi
Anna Izquierdo
Andi Icaza Largaespada
Elena Maravillas
Caterina Miralles
Mireia Molina Costa
Diana Rangel
Sonia G. Villar

convocatòria de residències 2025

A la tardor, La Escocesa obre la recepció de sol·licituds per a la seva convocatòria de residències artístiques de l'any vinent, on ofereix tallers per a residències de llarga durada, dirigides a artistes visuals i investigadors que necessitin un espai de treball per a desenvolupar la seva pràctica professional.

Les persones seleccionades, que passaran a ser part del programa de residències de La Escocesa durant 2025, han estat:

RESIDÈNCIES DE CREACIÓ D'UN ANY PER A NOVES INCORPORACIONS

laMetro
Arash Fayez

Paula Vicente Puiggròs
Mariona Cañadas y Pedro Murúa
Florença Toro Navarrete
Ana Lucia Garcia Hoefken

RESIDÈNCIES DE RECERCA D'UN ANY PER A NOVES INCORPORACIONS

Felipe Rivas San Martín
Move On (Esther Marquina, Sol Prado y Rocío Gómez)

RESIDÈNCIES DE CREACIÓ DE DOS ANYS PER A RESIDENTS ACTUALS

Helena Vinent
Rae Teitelbaum
Marta Velasco Velasco
Bárbara Sánchez Barroso
Paula García-Masedo
Antoni Hervas Cortes
Consol Llupià García

RESIDÈNCIES DE RECERCA DE DOS ANYS PER A RESIDENTS ACTUALS

Diana Rangel
Mireia Molina Costa
Sonia Gómez Villar
Elena Maravillas Bretones

intra-accions

Intra-accions és un projecte de co-creació en arts, salut comunitària i educació pública, que activa metodologies i intervencions artístiques per a la millora del

benestar adolescent; un dels grups amb més índex de sofriment psicosocial en el nostre present post-pandèmic.

El projecte es realitza entre el Centre d'Atenció Primària Poblenou, l'Institut Maria Espinalt i el centre d'art contemporani La Escocesa, i ha treballat amb l'alumnat de 3r de l'ESO durant el tercer trimestre del curs passat, tenint continuïtat durant el curs actual de 4t de l'ESO.

El projecte s'estructura en dues fases, la primera es va treballar amb tot l'alumnat - 120 persones -, desitjant entendre quins eren els malestars més significatius del col·lectiu adolescent a través de la mediació artística «Jo món. Una geografia psicoemocional compartida», dissenyada per l'artista-coordinadora del projecte Beatriz Regueira i activada al costat de la referent de benestar emocional comunitari Itziar Toro, la metge de família i comunitària Montse Verdú i la professora de secundària Marta Caño, amb la mediació artística de les artistes de La Escocesa: Sara Manubens, Alba García, Stefania Lusini, la mestra del taller de ceràmica María Roy i la il·lustradora Tinta Fina, que va realitzar la relatoria visual de la mediació.

La segona fase busca implementar propostes artístiques que donin resposta als malestars emergents des de la creació d'espais i dinàmiques que ofereixin el que en salut comunitària es diuen «actius en salut», o com el que des de la perspectiva de la performativitat de l'art, la crítica i psicoanalista Suelly Rolnik, denomina el «saber del viu»: allò que des de l'experiència corporitzada saps que et fa bé. Aquests sabers han demanat la creació de «refugis» dins de l'espai educatiu; espais on l'alumnat pugui trobar eines de relaxació i connexió amb l'interior-exterior, dins d'un espai segur i de calma.

habitar la suficiència per a sostenir la vida. catàleg per a la sostenibilitat d'ecosistemes artístics

Si la crisi climàtica que vivim és resultat d'una ficció, ja llunyana, en la qual la naturalesa és reduïda a un conjunt il·limitat de “recursos” per al benestar exclusiu de la humanitat, i si s'associa erròniament la idea de “progrés” a la producció i consum accelerat de productes, plantegem un repte: com (re)aprendre a viure des de la suficiència, per a **decréixer, reduir i/o evitar més danys eco-socials?**

Per a respondre a aquesta pregunta, el projecte “Habitar la suficiència per a sostenir la vida” proposa rastrejar coneixements i pràctiques des de dos punts de vista particulars: d'una banda, les **experiències de vida pre-capitalistes i de post-consum**, com les de les persones que van néixer en postguerra, les que van migrar des de contextos rurals, o les que viuen en el present situacions de carestia; i, per altra banda, les **pràctiques culturals i cosmovisions no-occidentalitzades** de les persones i comunitats que viuen relacions més ecocèntriques i sostenibles amb la terra i els seus elements.

La hipòtesi de partida és que la reparació parcial del dany eco-social generat per hàbits de vida antropocèntrics i translimitats podria venir, precisament, des d'altres cosmovisions i cultures quotidianes pre-capitalistes, eco-cèntriques i de post-consum que han estat oblidades i invisibilitzades i que tenen la seva base en la suficiència, la ecodependència amb altres éssers i el respecte per la finitud i límits terrestres.

“Habitar la suficiència per a sostenir la vida” és un projecte de Blanca Callén Moreu en col·laboració amb La Escocesa. Aquesta **recerca-acció artística i comunitària** al voltant de La Escocesa i el barri del Poblenou, tindrà com a resultat un catàleg

públic de pràctiques culturals i tàctiques sociotècniques que ens ajudin a viure des de la suficiència per a així, potser, sostenir millor la vida.

Blanca Callén Moreu és docent i investigadora. Situa el seu treball en l'encreuament entre els estudis socials de la tecnociència, el disseny i les cultures materials i l'acció política col·lectiva. En els últims anys ha vingut investigant sobre la producció de residus materials i les cultures de la reparació en un context de crisi climàtica. Treballa amb metodologies participatives i des de perspectives epistemològiques feministes. És co-fundadora i membre actiu del col·lectiu Restarters BCN.

beques

Les beques que ofereix La Escocesa es diferencien entre les **internes**, on tan sols poden aplicar les sòciis residents i usuàriis de l'Associació d'Idees EMA, i les **externes**, dirigides al context artístic. Es procura entendre aquest "context artístic" en un sentit ampli, per evitar distinció per edat o nacionalitat i treballar de forma més inclusiva.

BEQUES EXTERNES

L'any 2022 es va instaurar un nou model organitzatiu dins de la modalitat de beques externes, en el qual anualment s'intercanvien les convocatòries de **Beques d'Investigació Artística, centrades en el desenvolupament d'un projecte de recerca, i les Beques d'(Auto)Edició** en risografia, per a la producció d'una publicació. Amb aquest esquema de funcionament es preten, no sols atendre la capacitat de l'equip de gestió de les beques, sinó també a crear una major diversitat dins de la nostra oferta cap al context artístic, sempre en relació al pressupost de cada any. Dintre d'aquesta estructura funcional, en 2024 La

Escocesa ha llançat la convocatòria de **Beques d'Investigació Artística Barcelona CREA - La Escocesa 2024**, amb la particularitat de que aquest any el programa ha estat dintre del marc de les Beques CREA de l'Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona (veure l'apartat específic i ampliat més a baix).

A més, dintre de les beques externes, aquest any 2024 també s'ha dut a terme la segona part de les **Beques conjuntes de residències Matadero Madrid - La Escocesa**. Durant els darrers mesos de l'any 2023, l'artista Megane Mercury va vindre, recolçadi per Matadero, en residència a La Escocesa. En la contrapart, l'artista Catarina Botelho, seleccionada per La Escocesa, va fer una residència a Matadero Madrid als mesos de gener a març (veure l'apartat específic i ampliat més a baix).

BEQUES INTERNES

Per recolzar la creació, investigació i producció artística dintre de la comunitat d'artistes associadis (comunitat que consta de més de 70 artistes i creadoris), aquest any La Escocesa ha ofert també convocatòries de beques que han funcionat internament. Dintre d'aquestes beques, hi han programes de col·laboració ja de llarga durada, com el que tenim amb Homesession per oferir la **Beca interna invited Homesession - La Escocesa**, aquest any disfrutada per l'artista Helena Civit.

En un esforç institucional per posar la major quantitat de recursos per a la recerca i la producció artística a disposició de la comunitat de La Escocesa, i conjuntament amb el Programa d'Acompanyament a Residents (PAR, veure el punt dedicat més endavant en aquest document), aquest any 2024 La Escocesa també ha llançat una **Convocatoria Interna de Beques d'Investigació i Producció La Escocesa 2024**.

beques d'investigació artística Barcelona CREA - La Escocesa

La Escocesa, dintre dels seu programa de beques externes, cada dos anys llança una convocatòria de projectes de recerca i experimentació artística. Aquest any, les nostres beques han fet part del programa Barcelona CREA. Es va obrir una convocatòria pública per a projectes, els quals es tenen que desenvolupar entre desembre de 2024 i juny de 2025. Les tres candidatures seleccionades tenen una dotació econòmica de 6.000€ bruts, ampliables a 7.000€ en cas de col·lectius.

Les Beques Barcelona Crea – Fàbriques de Creació són una iniciativa de la Xarxa de Fàbriques de Creació, amb el suport del Institut de Cultura de Barcelona (ICUB), per a recolzar els processos previs a la producció que acompanyen la creació de propostes artístiques: conceptualització, gestació, recerca, experimentació, documentació i assaig. Amb aquestes ajudes es vol contribuir a mantenir l'impuls cultural i científic de la ciutat oferint recursos per a desenvolupar processos de recerca i innovació artística.

S'entén per projectes de recerca i experimentació aquells que posen èmfasi en el procés abans que en la producció d'obra. Per exemple, propostes que provoquin dinàmiques de pràctica col·lectiva i pensament crític, imaginin noves metodologies des de l'art o facin assajos de prova i error. No obstant això, com a part del desenvolupament de la beca s'ha de realitzar algun tipus d'esdeveniment o activitat, bé durant el procés de recerca o en finalitzar-lo. El propòsit de l'esdeveniment, més enllà de mostrar resultats concrets, pot ser, d'una banda, ajudar en el procés de treball i incloure-hi altres agents, i de l'altra, compartir i donar visibilitat al projecte.

A aquestes beques es pot presentar qualsevol persona o col·lectiu, sense límit d'edat o origen geogràfic ni una trajectòria professional específica. Poden presentar-se projectes a iniciar, o que es trobin en curs, en una fase d'ideació, investigació, prototipatge, assaig o preproducció; és a dir, en un moment de desenvolupament de la proposta artística previ a la producció. Els projectes no

podran haver estat presentats públicament amb anterioritat, sigui per part de la persona o col·lectiu participants a la convocatòria, o per part d'altres persones o entitats.

El procés de selecció es va desenvolupar d'acord amb els principis d'objectivitat, igualtat i no discriminació. Després d'un procés de selecció de més de 300 sol·licituds rebudes, el jurat format per Renata Cervetto, Jesús Arpal Moya i Alba Colomo, va decidir seleccionar els següents projectes com a part de la convocatòria de beques de recerca artística Barcelona Crea - La Escocesa 2024:

El Nafs i el Ruh (en àrab: El Jo i l'Ànima), de cantdefine.me

cantdefine.me és un col·lectiu artístic amb herència d'Àfrica i Abya Yala. Des de la seva base a Barcelona examinen les diverses dimensions de la identitat en la diàspora, amb la intenció de reimaginar noves narratives. La seva pràctica inclou principalment la recerca audiovisual, amb la intenció de crear arxius que serveixin com a espai segur per a les qui es neguen a ser definides sota conceptes opressius i, així mateix, per abordar de manera més profunda l'experiència humana en cerca i per a crear connexions entre comunitats. En el marc de la seva recerca en La Escocesa, volen construir un arxiu a partir de pràctiques rituals, hàbits i rutines (com l'oració, la dansa, música, l'art, els rituals ancestrals, l'escriptura, les paraules que diem en sortir de casa i/o al carrer) d'algunes comunitats migrants vivint en occident. La intenció és obrir converses entorn d'una memòria col·lectiva de pràctiques de cura i resiliència que pugui obrir possibilitats de curació col·lectiva. "En un món dominat pel capital, podem sentir-nos temptats a pensar en la rutina i la repetició com a instruments de control centralitzat. Però com a migrants vivint en l'occident hem notat que les nostres rutines i pràctiques autodirigides o comunitàries són essencials per a la nostra vida física, espiritual, salut, creixement i resiliència".

Bonkó, Antropologia Sonora, de Jordi Mani

Mani Tapes, originari de Guinea Equatorial i actualment radicat a Barcelona, és un DJ i productor que exerceix un paper actiu en la creació de comunitat a través de la música. Com a membre clau dels col·lectius dissidents K-25, Donthitalanegrx i

Migranta, Mani Tapes aporta un so afrocentrista únic, influenciat per la seva herència bantú, fusionant-se de manera fluida amb la música electrònica contemporània, el funk i els ritmes contundents. El seu treball va més enllà de la música; és un anomenat a la connexió, a l'activisme i al sentit de pertinença. En el marc de la seva residència en La Escocesa, farà una anàlisi teoricopràctica sobre la influència dels ritmes tradicionals del Bonkó i la seva extensió amb altres territoris mitjançant la diàspora africana, així com la seva fusió amb la música electrònica contemporània. A partir d'això, desenvoluparà un arxiu sonor, una cartografia oral i una performance sonora.

Put(a)*rxiu, Arxiu de memòria i afectes del Treball Sexual de Barcelona, de La Metro

La Metro és bollera, gènere fluid, catalana de Barcelona, artista multidisciplinària, investigadora artística i activista pro-drets del treball sexual. Va estudiar el Grau de Belles Arts a la Universitat de Barcelona i després el màster GANYOTA en la Universitat Miguel Hernández (UMH), on actualment desenvolupa la seva tesi doctoral en el programa de Creació Artística. En el marc de la residència en La Escocesa continuarà amb la seva recerca artística arxivística *Put(a)rxiu, Arxiu de memòria i afectes del Treball Sexual de Barcelona*. Algunes preguntes que articulen la recerca són: Existeix la Memòria Puta? Què és sinó un arxiu sobre treball sexual si no parlem d'intimitat, sexualitat, pornografia, amor, desig, dolor, migració, mort, estigma? Com fem memòria des dels afectes com el dolor, la ràbia, l'amor, la vergonya, la resiliència? Quin lloc ocupa i ha ocupat la veu de les treballadores sexuals en el debat feminista i anticapitalista? Com hem arribat a ser les putes feministes que som? Hi ha una metodologia puta per a investigar? Com podem crear un món sense estigmes?

beques conjuntes de residències amb Matadero Madrid

Per segona vegada, La Escocesa i el Centre de residències artístiques Matadero Madrid obren una convocatòria conjunta per oferir una residència de producció

artística destinada a un artista visual de la província de Barcelona i un altre de la Comunitat de Madrid.

Matadero Madrid, com a centre de creació contemporània, promou un programa de residències per donar suport a creadoris en un sentit ampli, tant orientatiu com no limitatiu pel que fa als seus destinataris: artistes, investigadoris, pensadoris, agents culturals, transdisciplinariis, etc. Aquest programa es duu a terme a través del Centre de residències artístiques, que té com a objectiu donar suport als processos de creació i proporcionar acompanyament, tant a nivell curatorial com a nivell de producció, oferint espais, facilitant la producció, la investigació i l'aprenentatge compartit amb altres persones en residència i agents.

El propòsit de la convocatòria és donar suport a la pràctica artística a través de dues residències de dos mesos de durada cadascuna, amb els objectius següents:

- Fomentar la pràctica artística i el desenvolupament professional dels creadors.
- Promoure la mobilitat.
- Proporcionar als creadors contextos de suport institucional i recursos espacials i econòmics per facilitar-ne la producció artística.
- Establir connexions entre escena artística de Madrid i de Barcelona.
- Oferir un context d'acompanyament i de formació perquè el propòsit de la residència vegi la llum en les millors condicions possibles.

Es selecciona un únic projecte per centre. La persona seleccionada conviu amb altres artistes i agents culturals locals i internacionals, i projectes col·laboradors de Matadero Madrid i La Escocesa, per la qual cosa ha de ser permeable a aquest espai obert d'hospitalitat, convivència, intercanvi personal i professional i de cures; sent habitual que l'idioma de comunicació sigui, no sols el castellà, sinó també el català i l'anglès.

Els projectes seleccionats en aquesta convocatòria han estat:

***Deayipaká*, de Megane Mercury**

La Escocesa (setembre - novembre, 2023)

Deayípaká és un projecte que explora la intersecció cultural i identitària que viuen aquelles persones les vides de les quals han sigut marcades per processos migratoris. Mesclant objectes, localitzacions, abillaments i altres elements que referencien tant als seus orígens com al context en el qual viuen, pretén crear un arxiu i un imaginari contemporani i costumista que retrate les realitats de migrants i fillis d'immigrants.

Megane Mercury és un artista amb base en Madrid que usa les arts visuals com el seu mitjà principal d'expressió. També escriu cançons, canta, produeix i elabora la direcció creativa de tots els seus projectes musicals i visuals. Entre els seus interessos estan les identitats dissidents, capturar la quotidianitat, el cinema, el documental i tota cosa que li causa plaer visual o curiositat. Anteriorment, ha col·laborat en la OFF de la XIV Biennial de Dakar, amb PHotoESPAÑA i s'uneix de les guanyadores de la primera Residència Afronteriza llançada per Consciència Afro.

Fantasmes en l'espai urbà, de Catarina Botelho

Matadero Madrid (gener - març, 2024)

El projecte *Fantasmes en l'espai urbà* treballa la relació del cos lesbià amb l'espai urbà de Madrid, a través de representacions fotogràfiques produïdes en els 80 i 90. Durant molt de temps, la identitat lesbiana va ser pràcticament invisible en el món occidentalitzat. A penes se l'associava amb imatges o imaginaris i, quan es feia, redundava en estereotips creats per mirades d'homes heterosexuales. En l'espai públic, les lesbianes eren especialment invisibles, difícilment tenien llocs propis o cartografies. L'ocupació i apropiació de l'espai de la ciutat per una identitat és essencial perquè aquesta es pugui construir com a subjecte social i polític. Excloses de l'espai públic, les lesbianes no han tingut aqueixa possibilitat durant molt de temps.

Catarina Botelho és artista visual i investigadora interessada en les relacions entre espais, llocs, arquitectures i els usos i experiències que desafien les lògiques productivistes en l'espai urbà. La seua obra ha sigut exposada en diferents llocs com MAAT, Museu d'Art, Arquitectura e Tecnologia, Lisboa; Fundació FotoColectania, Barcelona (2020); Sesc Pinheiros, São Paulo; Vila Iris, Fundació

Botí, Santander; Gulbenkian Foundation, Lisboa; Casa de Serralves - Fundação de Serralves, Porte i La Casa Encesa, entre altres. En els últims anys ha rebut les beques de la Fundació "la Caixa", Premis Barcelona 2021, OSIC o la Fundació Gulbenkian. També organitza activitats de programació pública i altres projectes col·lectius. En 2018 va realitzar el programa d'estudis independents (PEI) del MACBA i actualment és resident en La Escocesa.

beca interna invited amb Homesession

Homesession i La Escocesa continuen l'acord de col·laboració per a la concessió d'una beca a una artista o col·lectiu resident de La Escocesa. L'objectiu d'aquesta beca serà la realització d'un projecte artístic, exposició o esdeveniment a l'espai de Homesession, en el marc del seu programa INVITED durant el mes de setembre. INVITED és un programa comissarial d'exposicions i esdeveniments que es va iniciar el 2010, i permet a artistes visuals emergents de Barcelona desenvolupar un nou projecte a l'espai de Homesession. Fins ara, les propostes singulars derivades d'aquest programa han mostrat l'amplitud de possibilitats que permet aquest format instal·lacions, performances, lectures, passades de vídeos, processos oberts de recerca, etcètera.

El projecte seleccionat per a l'edició de l'any 2024 ha sigut:

Una visió incerta, de Helena Civit

Les tablettes de cera van ser un suport estès per a l'escriptura durant tota l'antiguitat clàssica i l'Edat mitjana, fins i tot més esporàdicament fins a escassos segles enrere. Sobre una taula petita de fusta, o sovint dues d'elles unides en forma de díptic, s'estenia una fina capa de cera d'abelles, que podia estar pigmentada amb carbó. S'escrivia incidint sobre aquesta superfície mitjançant una eina punxant, l'estilet, l'extrem posterior del qual solia estar aplanat per a poder esborrar els senyals i reutilitzar la tablilla. Així, la cera constituïa un mitjà tou, flexible, i portàtil, en el qual apuntar amb agilitat i tornar a esborrar, recollint successius pensaments i dades no destinades a la memòria mil·lenària. *Una visió incerta* gravita entorn a aquesta superfície cèrea, viscosa, vulnerable. L'abocament

del líquid en làmines articula un mode de treball. Gradualment, la substància contenidora de signes desborda, deixa enrere el seu suport rígid i se sosté, a penes, a si mateixa. Matèries enganxoses, que taquen, cobreixen, o impregnen: la cera d'abelles o el seu símil blanquinós, la cera de parafina, la goma aràbiga, la colofònia, el grafit, el betum, el carbonet; són en diferents genealogies vehicles de signe i de traç. Aquí, flueixen i solidifiquen i romanen sense rebre aquesta carrega significant. La inscripció que no es produeix tensiona la superfície muda només com a potència latent. El silenci és sostingut. La tabula rasa, no obstant això, no emergeix com a tal – mes bé, la quietud revela murmuris lleus, sediment del temps, marques acumulades de processos successius. Apel·len a un acostament sensible, a una curiositat arqueològica, a l'escolta i al tacte.

beques internes d'investigació i producció

El propòsit d'aquesta convocatòria interna és donar suport a dos projectes d'investigació o producció artística de la comunitat de La Escocesa que tinguin una intenció experimental. S'entenen per projectes de recerca o producció experimentals, per exemple, propostes que provoquin dinàmiques de pràctica col·lectiva i pensament crític, que imaginin noves metodologies des de l'art o que realitzin assajos de prova i error.

Es pot presentar qualsevol persona o col·lectiu que sigui soci de La Escocesa, enviant propostes de-se projectes a iniciar, o que es trobin en curs. El procés de selecció es desenvolupa d'acord amb els principis d'objectivitat, igualtat i no discriminació. Per a la selecció es conforma un jurat, compost per dues persones externes i una persona de l'equip d'oficines de La Escocesa, que es procurarà que sigui el més heterogeni possible.

A l'inici de cada projecte, es durà a terme una reunió amb les persones o col·lectius becats per a posar en comú les condicions, les accions, el pressupost i el

calendari. La Escocesa dota cada projecte seleccionat amb 3.000€ bruts (impostos inclosos) ampliables a 3.500€ en cas de col·lectius. Amb l'objectiu de facilitar i donar suport al treball artístic, es pot triar si aquesta dotació es cobra com a honoraris per la recerca o es dedica a la producció del projecte. En tots dos casos l'opció triada ha d'estar argumentada en el dossier del projecte i detallada en la part de pressupost.

El jurat format per Renata Cervetto, Jesús Arpal Moya i Alba Colomo, va decidir seleccionar els següents projectes:

Paisatges de control, de Fabrizio Contarino

Aquest és un projecte de recerca que explora la interacció entre les infraestructures de ciment en les costes mediterrànies i els paisatges naturals. A través d'una aproximació experimental, s'indaga com aquestes construccions actuen com a eines de control que transformen el paisatge i afecten tant l'ecologia com la vida quotidiana de les persones. El desenvolupament del projecte culminarà en una instal·lació fotogràfica i audiovisual, complementada amb una publicació que reculli tant el procés de recerca com els assajos visuals i conceptuals realitzats. El projecte es desenvoluparà a través d'un enfocament interdisciplinari que combina recerca de camp, documentació visual i anàlisi teòrica.

Vasijas para sembrar duelos (Atuells per sembrar dols), d'Andi Icaza

Es tracta d'una recerca basada en la col·laboració i l'intercanvi de vivències i tècniques escultòriques per a pastar les terres que carreguem, les terres que ens carreguen i els dols que faciliten transitar les seves porositats. Utilitzant el potencial de vida en el buit de la porositat com a metodologia, aquesta exploració injecta en les dualitats vida-mort, absència-presència, sòl-cel idees de continus i cicles, en comptes d'oposició. El projecte s'estructura com un laboratori en el qual, mitjançant un enfocament d'assaig i error, es proven diferents metodologies que busquen integrar les pautes rítmiques, plàstiques i estètiques de la ceràmica amb reflexions sobre desplaçaments, dols i regeneració.

programa d'acompanyament a residents (PAR)

La Escocesa ha posat en marxa un programa d'acompanyament a residents (PAR) que, al costat de les Studio Visits, les beques internes de producció i investigació, i altres iniciatives de la fàbrica de creació, s'orienta a millorar les condicions de producció i difusió del treball de lis artistes residents. Durant els primers mesos de 2024 vam realitzar una sèrie de trobades amb lis artistes per a definir com es desenvoluparia l'acompanyament. Com a resultat d'aquest diàleg, el PAR ha pres cos a través de tres branques específiques:

ACOMPANYANTS

Lis *acompanyants* són artistes, comissariis, pensadoris, filòsofis, acadèmiquis o activistis amb sabers i modes que poden ser d'utilitat per al desenvolupament (material, conceptual) de la pràctica de lis artistes residents. El pas d'aquestes persones acompanyants per La Escocesa no és puntual. Al costat d'un grup de residents, formaran **línies de confluència**, sobre la base d'interessos comuns i compartits, d'un mode temàtic i/o metodològic. D'aquesta manera, l'acompanyament es desenvoluparà creant sinergies i intercanvis sostinguts en el temps entre lis artistes i lis acompanyants invitadis. En 2024 lis acompanyants han sigut **Mireia Sallarés** i **Patricia Dauder**.

DEMANAR-LI A LA LLUNA

Demandar-li a la Lluna és una **bossa de recursos** per a la pràctica artística, gestionada per lis artistes residents a través de reunions col·lectives, amb el seguiment del personal de producció de La Escocesa. Per a **acompanyar les necessitats variables dels processos creatius**, la bossa es va allargar en tres moments l'any, seguint el calendari lunar. Lis artistes residents han pogut orientar els recursos a la compra de materials o eines per a la comunitat, encara que ha cabut també l'obtenció de béns immaterials (com a formacions, orientacions o assessories). Allò que se li ha demanat a la Lluna ha hagut de complir tres requisits: ser aprovat col·lectivament; tenir utilitat o ser necessari per a les pràctiques de variis artistes residents; i que, en cas de quedar qualsevol bé, aquest passés a formar part del conjunt de recursos de La Escocesa. Dintre de *Demandar-li a la Lluna* s'han posat a disposició de la comunitat aquests recursos:

- Formació sobre treball amb metall i soldadura, amb l'artista i docent Silvína Soria.
- Condicionament de la cuina de la planta superior.
- Formació tècnica en so i creació sonora amb Julio César Palacio.

COMAREIG

La filòsofa feminista Silvía Federici ha dut a terme una recuperació genealògica del concepte de "*gossip*" (xafardeig, comareig), indicant com en els seus orígens no posseïa les connotacions pejoratives que ara li atorga el patriarcat. Per contra, parlava de la solidaritat, la sororitat, el poder de les dones unides mitjançant la paraula i l'activitat col·lectiva.

El *comareig* es proposa com un espai orgànic en el qual es posi en marxa un **pensar-fer grupal** entre lis artistes residents interesadis. Es proposarà l'obertura d'espais de trobada, no sols mediats per processos d'hipersocialització i intercanvi mitjançant la paraula davant un grup, ja que aquests modes de trobada poden produir l'exclusió d'algunes persones que, per unes certes circumstàncies, troben complicat desembolicar-se contínuament en marcs de sociabilitat directa. En fer una activitat concreta, en posar el cos en marxa al costat d'altres cossos, es generen **relacions basades en l'estar juntis**.

línia de producció

La producció a La Escocesa té una importància central, ja que no és un centre d'exposicions com a tal, sinó un espai de residències per a la creació artística, on la mateixa recerca i experimentació es consideren parts essencials. Concebem la producció com un conjunt de **processos porosos d'intercanvi de coneixement i acompanyament**, tant a lis artistes i usuàriis que confirmen la comunitat de La Escocesa, com a totes les persones i institucions amb les què treballem. Per això, malgrat tenir una persona de l'equip encarregada de la coordinació de producció, aquesta també treballa amb la comunitat, i la resta de l'equip desenvolupa diverses tasques realitzades dintre d'allò que tradicionalment entenem per producció. A més, La Escocesa compta amb un programa públic d'esdeveniments i formació orientats a **millorar i expandir les condicions de la producció d'art**.

La Escocesa posa a disposició dels diferents projectes desenvolupats al llarg de l'any una sèrie de **recursos** per a la producció, que van des dels materials fins als immaterials, passant pels recursos humans proporcionats tant per l'equip de treball com per les col·laboracions externes.

Les produccions realitzades a La Escocesa persegueixen un doble fi:

1. En la seva part processual, és el propi centre qui acull i dinamitza els **processos de recerca i experimentació artística**, donant suport a la seva producció, per tal d'establir **experiències comunitàries** al voltant d'aquests projectes en gestació.
2. En les seves derivacions acabades, en forma d'obra diversa, La Escocesa realitza un **treball en xarxa** amb diferents institucions locals i internacionals, per tal de fer arribar aquestes materialitzacions a un públic més ampli. L'estratègia d'aquest segon punt serveix també per establir una xarxa institucional sòlida amb diverses agrupacions afins als valors de La Escocesa, que sovint acaben derivant en formes de co-produccions.

Aquesta línia de treball en torn de la producció d'art es centra en donar suport i designar recursos per afavorir el **desenvolupament professional** de lis artistes, tant pel que fa a la seva entrada al mercat laboral com pel que fa a la millora de les condicions de treball i la visibilització de les seves pràctiques a nivell local, nacional i internacional, com a centre de producció i de residències.

La Escocesa compta amb diversos **espais** destinats expressament a la producció així com amb eines i recursos a la disposició de lis artistes. Els espais són: el plató, l'obrador de ceràmica, la impremta de risografia, tallers per a "treball brut", sales de reunions i co-working (vegeu apartat d'espais), i altres espais polivalents. A més de les **eines** clàssiques (trepants, martells, etc.), lis artistes poden usar tota una sèrie de materials per a la producció gràfica i audiovisual (impressora, projectors, càmera, gravadora, etc.). Finalment, la nostra fàbrica de creació desenvolupa **vincles** amb altres institucions per afavorir la producció artística y la difusió de les produccions fetes al centre; vincles que es detallen en les pàgines següents:

entreteixides: tallers especialitzats d'arts visuals

En col·laboració amb altres institucions del Poblenou, La Escocesa participa ¹³ d'*Entreteixides*, un programa educatiu d'arts visuals que sorgeix de la **confluència amb el Centre Cívic Can Felipa**, i també amb Hangar, una altra fàbrica de creació veïna del nostre centre. Aquest programa pretén incentivar la creació de continguts al Centre Cívic Can Felipa mitjançant la realització de tallers específics impartits per artistes i productoris culturals que operen en el context de les fàbriques de creació.

L'objectiu d'*Entreteixides* és propiciar i assajar **metodologies cooperatives i participatives** adreçades a **públics transversals i transgeneracionals**; una multiplicitat de cossos afectats que reafirmen i expandeix el camp d'acció dels tres

centres. Per això és imprescindible tramar **aliances** i compartir, no només recursos, sinó també línies de pensament i acció entre institucions còmplices, una tasca essencial en la proposta metodològica d'un programa que es fonamenta en la col·laboració i la convivència. De les propostes rebudes, s'escullen tallers que s'inclouen a la programació trimestral del Centre Cívic Can Felipa.

En la convocatòria de 2024 s'ha seleccionat una proposta de l'artista, resident a La Escocesa, Laura Arensburg:

Taller pell i paper

Del 7 al 28 de novembre. Per a infants de 6 a 9 anys. Taller de collage en què es redescobreix el propi cos, per prendre consciència i observar com ha canviat al llarg de la història humana segons les investigacions de la medicina. Es realitzen collages a partir d'imatges mèdiques vintage del segle XX, tractats de medicina antiga de diferents èpoques, i imatges dels nostres cossos com una manera de jugar amb la relació entre la medicina, els nostres cossos i els metges.

rebot

El *Rebot* és un seguit d'activitats proposades per als socis de La Escocesa, que es desenvolupen en funció de les necessitats i les inquietuds de la mateixa comunitat. Aquestes activitats poden estar, o no, obertes al públic, i es contemplen en dos períodes, primavera-estiu i tardor-hivern. Durant l'any 2024, s'han celebrat les següents propostes:

Massa. Els nostres cossos no resisteixen per si solis

Participants: Disociaciones tácticas, Roc Lilith, SofilaOne, Lu Chieregati i Nico Lettieri (P^KNT€).

Data: 19 de juliol de 2024.

Assistents: 23.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/massa/3834>.

Aquesta activitat va ser una invitació per ajuntar-se i ballar, transpirar, preguntar, ser distorsió, soroll, carícia i endinsar-se en cada espai, entre el so, entre lis cossos. Ser MASSA. Es va crear una heterotopía (un no lloc) per fora de les lògiques del club per contrir contra-imaginariis sonors, corporals, afectius, plaents i divertits, en un temps per fora de la lògica del temps, un territori per fora de les lògiques d'aquest territori.

Els nostres avantpassats, ballaven en forma de ritual, per a alliberar els dimonis i espantar als colons de les seves terres. Abracem aquells rituals i revivim els nostres, abracem els nostres dimonis i li donem batalla a totes les cicatrius que van colonitzar i van modelar els nostres cossos. Desitgem espais de ball, rituals, corporals, que siguin amorosos, cures, tendres i plaents, on imaginem i construïm encara que sigui per una estona en una atemporalitat col·lectiva on lis cossos gaudeixin, es cuidin, ballin i se sentin massa a través de l'alquímia resultant de la mescla de la transpiració, les olors, els desitjos, les idees, les diferències, la música i el ball. Sens dubte un espai així necessita de tàctiques, estratègies i pedagogies i del compromís afectiu/polític de lis participants.

El cineclub

Participants: Coordinat per Catarina Botelho, Carlos Vásquez, Marla Jacarilla, Valentina Alvarado Matos i Elena Maravillas.

Data: 17 i 24 de juliol, i 18 i 25 de setembre de 2024.

Assistents: 135 en el total de les sessions.

Projeccions de curts i pel·lícules independents, amb una selecció curada per alguns de lis sòciis de la nostra comunitat. Després de les projeccions, La Escocesa convida a un pica pica estiuenc, per comentar les projeccions vistes.

Sessió 1: 17 de juliol

***O Movimento das Coisas*, un documental de Manuela Serra (1985, 85 min, Portugal).**

Històries d'una quotidianitat de silenci. En camins deserts assotats per un vent inquietant, en un poble del Nord. Tres famílies durant una jornada de treball: quatre ancianes, el camp, el pa, les gallines, i per a recordar-nos, centellejos d'històries ancestrals de gestos

assaborits en termes minerals. Una família de 10 nenis en una granja se submergeix en la profunditat del temps en la laboriosa acció del pare talant un arbre. Més enllà, en l'aigua del riu habitat per persones, en una barca, el sol i el centre del poble, el pont en construcció, la veranda, el menjar, la densitat i la mística del diumenge, la missa i la fira local: la pràctica ritual del dissabte. Isabel es mou contra els fragments d'aquest paisatge, també amb la seva mirada cap al futur, més enllà de tots els altres, per als qui la vida no és més que viure. El temps va més enllà del començar el dia i el capvespre. La vida s'inhala utilitzant el camp com a mitjà en un poble del nord amb les seves lentes i antigues rutines. És una pausa en la vida a través de les coses i la seva dislocació en el temps, els valors, el silenci.

Sessió 2: 24 de juliol

***Celaje*, una pel·lícula de Sofia Gallisá Muriente** (16mm i Super8 amb tractaments diversos, 2020, 41min, Puerto Rico). *Celaje* oscil·la entre la crònica íntima, el somni i el document històric. Barrejant imatges en Super8 i 16mm, tècniques de revelat artesanal i música original de José Iván Lebrón Moreira, la peça teixeix una triava a la mort del projecte colonial i la sedimentació de desastres a Puerto Rico. Les memòries es mouen com a núvols, les imatges es podreixen i envelleixen, i els rastres del procés són visibles en la pel·lícula i al país, com a fantasmes. És la tercera i última part *Asimilar y Destruir*, una sèrie de treballs que examinen la relació entre el clima i la memòria en el tròpic, on la naturalesa imposa la impermanència.

***El enviado (aunque no sea más que una tregua)*, una pel·lícula de Sofia Gallisá**

Muriente (Vídeo digital i pel·lícula Super8 revelada amb anamú, una planta medicinal nativa de Puerto Rico, 2022, 24min, Puerto Rico). Improvisant un ritual amb música, menjar, begudes i llibres, un grup d'amics invoquen els esperits del passat i els confronten, interrogant els llegats colonials que habiten una casa d'Airbnb que va ser construïda originalment per a l'últim governador estatunidenc de Puerto Rico nomenat pels Estats Units, abans que l'embenen i aquesta història ja no sigui accessible.

Sessió 3: 25 de setembre

کیف ایرانی *Irani Bag*, una pel·lícula de Maryam Tafakory (2020, 8min). Utilitzant extractes de pel·lícules produïdes entre 1990 i 2018, *Irani Bag* és un videoassaig en pantalla dividida que qüestiona la innocència de les bosses al cinema iranià post-revolucionari. *Irani Bag* és part de *Monographs*, una sèrie d'assajos sobre cinema asiàtic encarregada pel Asian Film Arxivi (AFA).

نظر بازی *Nazarbazi*, una pel·lícula de Maryam Tafakory (2022, 19min). *Nazarbazi* és una pel·lícula sobre l'amor i el desig al cinema iranià, on les representacions de la intimitat i el contacte entre dones i homes estan prohibides. La pel·lícula se centra principalment en imatges de dones els cossos de les quals han estat esborrats i victimitzats al cinema post-revolucionari, i al·ludeix a formes discretes de comunicació que operen dins de la

censura, però que també l'eludeixen. Intenta tocar els espais que no podem tocar; sentiments i sensacions internes, però també la intangibilitat més enllà del contacte físic: prohibicions/reguladors no expressats que només poden revelar-se com a experiències corporizadas. La pel·lícula utilitza la poesia i el silenci com els únics llenguatges amb els quals podem intentar tocar aquests espais d'ambigüitats sociopolítiques.

مست دل Mast-Del, una pel·lícula de Maryam Tafakory (2023, 17min). Dues dones jeuen juntes en el llit. Mentre el vent colpeja la finestra, una d'elles recorda una cita passada al cinema. L'escena narrada no pot ser transmesa a través d'imatges. Capes de metratge trobat i original se superposen per a omplir algunes de les esquerdes, les eliminacions, els límits de la representació. *Mast-del*, una cançó d'amor que mai passaria per la censura, tracta sobre cossos i desitjos prohibits dins i fora del cinema iranià post-revolucionari.

Sessió 4: 2 d'octubre

La visita de un pájaro, una pel·lícula de Lucía del Valle Ramírez (2023, 20min). El ritual de dol per una pèrdua es travessa, a més de per els ritus costumistes, per una alteració de la mirada i una resignificació de l'experiència, la qual per a mi es dona a través de l'ornitologia. En *La visita de un pájaro* proposo una espècie de manual poètic sobre una iniciació al món dels ocells, des de l'observació d'aquesta fins al seu anellament, travessant els espais buits, la gestualitat i el paisatgístic de tot aquest entorn.

Entre el volcán y la vertiente, una pel·lícula de Natalia Castañeda Arbeláez (2022, 42min). *Entre el volcán y la vertiente* és un vídeoassaig experimental on s'entaula una conversa amb la muntanya. És una immersió en el territori d'alta muntanya, que per mitjà de dues pantalles i la cambra en mà, s'embolica a l'espectador amb la textura humida i abrasiva dels erms i les glaceres. L'obra ofereix una mirada que inverteix la perspectiva per a experimentar el vertigen del cim, rodar pel vessant i escapolir-se en detalls d'un territori sensible al canvi climàtic: els volcans nevats del Ruiz, el Santa Isabel i el Tolima, en el centre de Colòmbia.

Art i feina, un decurs

Participants: Coordinada per Maíra das Neves.

Data: 12 i 13 de novembre de 2024.

Assistents: 25.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/Arteifeina/3842>.

Dues trobades on per compartit una selecció d'obres d'art que aborden el treball en diferents èpoques i llocs. Des de Courbet i Duchamp fins a María

Ruido i Woopsyang, passant per Mierle Ukeles, Mladen Stilinović, Amador e Jr., entre d'altres, la intenció és generar reflexions grupals sobre el treball en l'àmbit de l'art. Les trobades es van articular a partir de dos eixos: "artistes i treballadors" (ddecurs per obres d'artistes al llarg de la història que han creat obres sobre o juntament amb persones treballadores, o que en les seves pràctiques actuaven com a treballadores) i "resistir a la feina" (decurs per obres d'artistes crítiques del propi fer art com a treball, i que en les seves pràctiques aborden les condicions laborals de les persones artistes).

Club d'ocellaires (i altres bestioles)

Participants: Coordinada per Elena Maravillas.

Data: 1, 5, 8, 13 i 15 d'octubre de 2024.

Assistents: 20.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/clubd-ocellaires%2528i/3852>.

El club d'ocellaires és un espai on reflexionar i experimentar creativament sobre els modes que cohabituen amb les diferents espècies d'ocells urbans i altres bestioles, ja que ampliar la mirada cap a les espècies amb les quals convivim i fer-ho col·lectivament genera, com deia Len Howard, un món més guay. Durant 5 sessions, i a través de diferents textos i sortides, s'exploren com ens afectem amb altres subjectes no humans per a especular sobre com volem col·laborar amb ells. Les trobades van alternar berenars i sortides a l'exterior amb la finalitat de generar diferents ambients per a les pràctiques creatives proposades. La idea és crear un grup d'afinitat i continuïtat, les sessions estan preparades per a rescatar temes tractats en sessions anteriors i ampliar debats, per tant en apuntar-te al club, et compromets a l'assistència de les cinc sessions. No passa res si a alguna no pots venir, però la idea és generar un grup de continuïtat.

Sessió 1: 1 d'octubre - El diari de camp

Presentació de les temàtiques teòriques que guien la recerca: el gir ontològic i les etnografies multiespècie. També pensem en la generació del diari de camp i parlarem d'altres grups de gabials pel món.

Sessió 2: 5 d'octubre - L'observació i l'escolta: esdevenir un altre

Primera sortida fora de La Escocesa. Mitjançant diferents propostes, tractarem de fer una aproximació a l'entorn no científicista, expandint els modes d'acostament creatiu per a la trobada interespecie.

Sessió 3: 8 d'octubre - Seguir amb el problema: noves col·laboracions

Farem un mapatge de diferents pràctiques creatives multiespècie: Què estan fent els artistes? Debatrem sobre com generar objectes per a la col·laboració multiespècie. A nivell més pràctic prepararem boles d'aliment per a ocells.

Sessió 4: 13 de octubre - L'observació i l'escolta: esdevenir un altre

Segona sortida fora de La Escocesa. Mitjançant diferents propostes, tractarem de fer una aproximació a l'entorn no científicista, expandint els modes d'acostament creatiu per a la trobada interespecie.

Sessió 5: 15 d'octubre - Reflexions finals: cap a uns futurs de convivències

Posada en comú dels diaris de camp que hem dut a terme durant aquests dies. En què s'ha ampliat la nostra mirada? Per a acabar farem una dinàmica de tancament per a especular futurs i afectes desitjables.

Secre(t)cions

Participants: Coordinada per Anouchka Skoudy i Pol Penas.

Data: 28 de novembre de 2024.

Assistents: 15.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/secre%2528t%2529cions/3856>.

En un context de sequera i d'emergència climàtica, el taller proposa fer esment a les aigües que ens travessen. Un espai per a pensar conjuntament entorn dels fluids que secretem com ara el moc, les llàgrimes i la saliva, i les percepcions que tenim d'ells. Així, abordarem com imaginem i ens relacionem amb la corporació humana i no-humana, l'íntim i secret, els límits i l'aliè, la materialitat de l'aigua pura o impura. A través del joc sensorial i visual, experimentem amb aquests biomaterials a fi de transformar el nostre imaginari i expandir-lo a altres territoris, a altres escales.

Berenars de reflexió

Participants: Coordinats per Marc Dentand.

Data: 29 d'octubre, 12 i 26 de novembre, i 10 de desembre de 2024.

Assistents: 8.

Des de la mateixa comunitat de sòcies i artistes residents es fa un convit intern per a reflexionar juntes sobre temes profunds i essencials que ens ocupen per a la nostra pràctica artística. Aquests berenars són un espai d'intercanvi lliure i sense prejudicis sobre el que ens qüestiona en el moment. Els temes de les següents sessions es definiran al final de cada sessió. Cada quedada és acompanyada per un berenar de temporada.

casals d'estiu d'adults 2024

La Escocesa, cada mes de juliol, obre la temporada d'estiu amb els seus casals d'estiu per a adults, una oportunitat per a aprendre tècniques específiques i experimentals en els nostres tallers de risografia i ceràmica. Aquest any, els casals han sigut dos:

Curs terres locals: reg subterrani amb atuells d'argila

Participants: Coordinat per Maria Roy i Jocelyn Muñoz.

Data: 2, 9, 16 i 23 de juliol de 2024.

Assistents: 20.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/curs%2522terreslocals%253A/3832>.

Al llarg de 4 sessions, es modelen atuells per a la construcció d'un sistema de regadiu que té com a finalitat aprofitar l'aigua de manera eficient i sostenible durant els mesos d'estiu. Les sessions són teoricopràctiques, i en elles, a part de treballar amb les mans es busca documentar i repensar la

terrisseria com a tecnologia per a contribuir a la regeneració i sostenibilitat d'entorns urbans. S'utilitzen recursos locals (argiles extretes de solars del Poble Nou) i processos tradicionals.

Sessió 1: 2 de juliol

- Introducció del curs: què és l'argila?, on es troba?, treballarem com identificar l'argila, tipus d'argiles, com classificar-les i com processar-les.
- Recol·lecció de terra dels descampats del barri i processament de la terra per a obtenir pastes argilenques.

Sessió 2: 9 de juliol

- Parlarem de l'ús de ceràmica com a sistema de regadiu, de la seva història i veurem exemples en diferents cultures.
- Introducció a les dues tècnica de modelatge que usarem: tècnica del xurro i del pessic.

Sessió 3: 16 de juliol

- La tercera sessió serà totalment pràctica i modelarem els atuells.

Sessió 4: 23 de juliol

- En l'última sessió ens centrarem en els acabats amb brunyits, terra sigillatas, engalbes, textures i incrustacions.

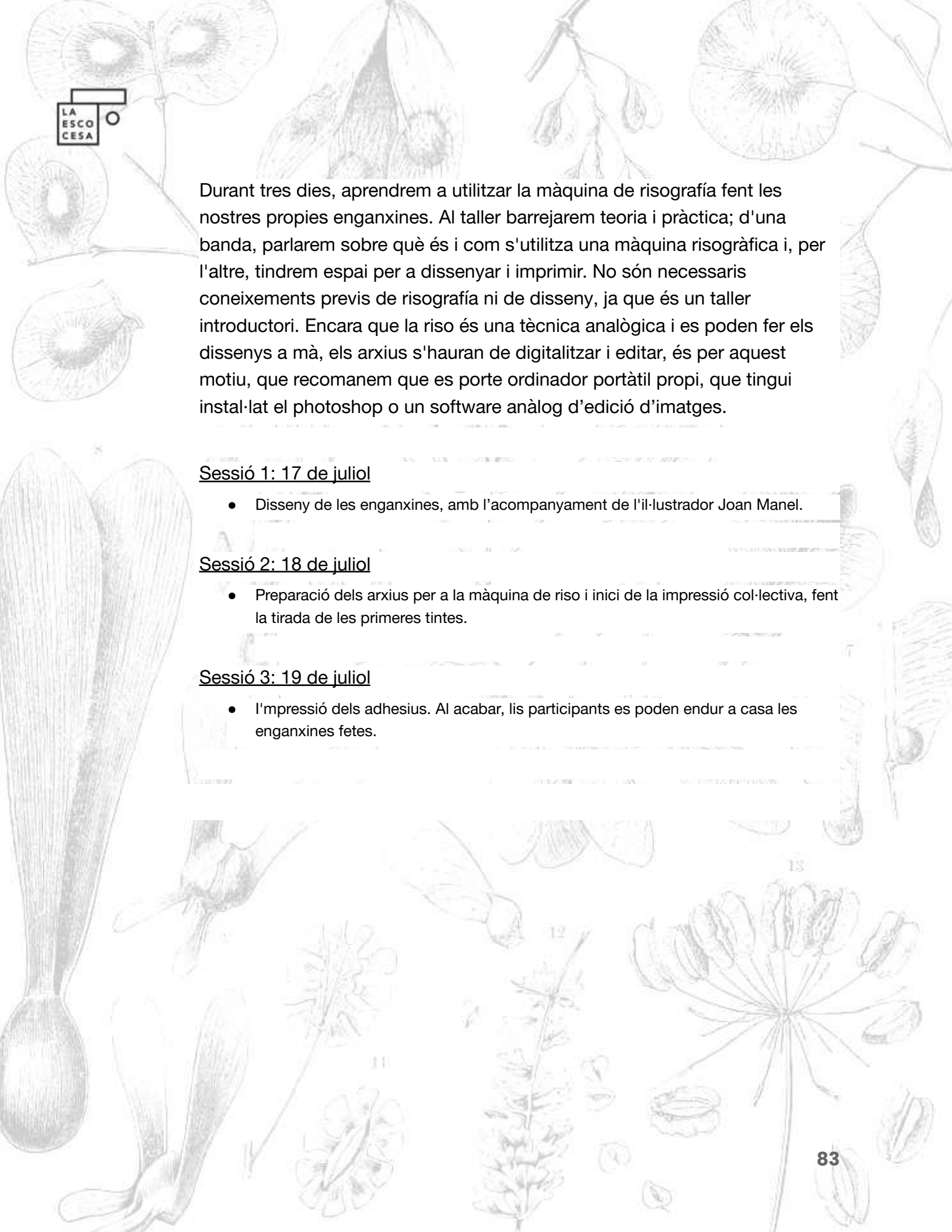
Enganxa't a la risografia. Taller d'enganxines en riso al casal d'estiu

Participants: Coordinat per Marian Vélez i Joan Manel Pérez.

Data: 17,18 i 19 de juliol de 2024.

Assistents: 12.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/enganchateala/3838>.

Durant tres dies, aprendrem a utilitzar la màquina de risografia fent les nostres propies enganxines. Al taller barrejarem teoria i pràctica; d'una banda, parlarem sobre què és i com s'utilitza una màquina risogràfica i, per l'altre, tindrem espai per a dissenyar i imprimir. No són necessaris coneixements previs de risografia ni de disseny, ja que és un taller introductori. Encara que la riso és una tècnica analògica i es poden fer els dissenys a mà, els arxius s'hauran de digitalitzar i editar, és per aquest motiu, que recomanem que es porte ordinador portàtil propi, que tingui instal·lat el photoshop o un software anàlog d'edició d'imatges.

Sessió 1: 17 de juliol

- Disseny de les enganxines, amb l'acompanyament de l'il·lustrador Joan Manel.

Sessió 2: 18 de juliol

- Preparació dels arxius per a la màquina de riso i inici de la impressió col·lectiva, fent la tirada de les primeres tintes.

Sessió 3: 19 de juliol

- L'impressió dels adhesius. Al acabar, els participants es poden endur a casa les enganxines fetes.

línia de difusió i exhibició

La nostra principal línia de difusió, a més del programa públic com a tal, és l'editorial amb **Edicions La Escocesa**. No obstant això, les nostres publicacions no són la única eina de comunicació, ja que també realitzem difusió de tot el que succeeix en el centre a través de diversos **mitjans i xarxes** (veure l'apartat "pla de comunicació i difusió" al segon punt d'aquesta memòria). Així mateix, considerem que altres accions, com ara el programa de **Studio Visits** o exposicions institucionals com **Gestos fora de lloc** al Castell de Montjuïc, són també una manera de difondre i donar visibilitat al treball de lis artistes residents en La Escocesa.

edicions La Escocesa

La Escocesa concep la seva editorial com **una forma més de difusió** de les línies de producció i recerca en les quals es treballa, al mateix nivell que pot ser una exposició o una presentació pública. La singularitat d'Edicions La Escocesa ve donada, per una banda, pels continguts de les publicacions, que recullen parts dels processos artístics de lis residents i col·laboradoris, a cavall entre el quadern de camp i l'exposició; per l'altra part, som un dels pocs espais a nivell local i estatal on es pot imprimir amb la tècnica de la **risografia**.

Durant l'any 2024 hem invertit més recursos en repensar la nostra línia editorial i la producció de publicacions relacionades amb el programa en la nostra impremta risogràfica. Les tres beques de producció de publicacions en risografia són un exemple clar d'això, a més dels quatre nous exemplars que hem llançat enguany. També cal fer menció a la continuïtat del projecte: hem iniciat el procés de treball d'altres quatre noves publicacions que sortiran en 2024.

publicacions editades en 2023 / 2024

Testimonies 2009-2024, de Golrokh Nafisi

Testimonies és un llibre de la il·lustradora iraniana Golrokh Nafisi que recopila moltes de les seves il·lustracions i cartells des de l'any 2009 fins a l'actualitat. Cadascun d'aquests materials pertany a una revolta popular o a un moment de la vida de la gent corrent que va donar forma a aquestes revoltes. El punt de partida d'aquesta publicació es va inspirar en la condició de les persones desplaçades d'un lloc a un altre. En aquest context, les característiques d'aquesta condició incerta reflecteixen l'estat emocional d'una persona sense país. En altres paraules, el tema d'aquesta exploració és l'estat físic i mental d'una persona als llimbs. Explora el concepte d'"apàtrida" ["*apolidia*" en italià; del grec antic "*ápolis*", "sense ciutat, estat o país"], entès com una situació d'*estar entre* territoris, més que de no tindre pàtria o estar en l'exili. *Testimonies* és el resultat d'un projecte de recerca, seleccionat en la convocatòria de beques d'(auto)edició en risografia- La Escocesa 2023.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/Testimonies2009-2024/3859>.

7 anys d'espera, 24 hores d'avís, 7 dies de vida. Un diari de criança, de Christian Fernández Mirón

7 anys d'espera, 24 hores d'avís, 7 dies de vida és un diari de criança; una col·lecció de reflexions, sentirs, alleujaments i reivindicacions que Christian Fernández Mirón porta conreant des que un bebè va arribar a la seva vida i a la del seu marit. Amb tot just 7 dies de vida, després de 7 anys d'espera i la incertesa per

a adoptar, el bebè va arribar amb 24 hores d'avís. Una bomba de 4,5 kg. Un terratrèmol petit. El diari recull el descobriment d'acompanyar una nova vida i de convertir-se en *adre*; un camí d'intensitats, emocions, esgotaments, alegries i aprenentatges. Des d'una veu summament personal, la publicació pretén ser un dels escassos referents en castellà al voltant de la criança i la *aternitat* fora de la norma, compartint les vicissituds i troballes que comporta ser una família adoptiva i LGTBI+ a l'Espanya d'avui. *7 anys d'espera, 24 hores d'avís, 7 dies de vida* és el resultat d'un projecte de recerca, seleccionat en la convocatòria de beques d'(auto)edició en risografia- La Escocesa 2023.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/7anysd-espera/3858>.

***The Flesh*, una publicació de Yves B. Golden, editada per TABLOID Press**

The Flesh és una recopilació de prosa i poesia de l'artista, escriptora, investigadora i organitzadora política estatunidenca Yves B. Golden. Entre altres coses, aborda i arxiva l'actual crisi de drets humans als Estats Units: la legislació antitrans s'estén pels sistemes educatiu i sanitari, i reverbera, en el text, a través del cos de l'artista; la crisi exigeix testimoniatge. I no es tracta només d'una crisi nacional: l'escenari de la política i la legislació estatunidenques és un marc en el qual, per descomptat, també s'enfoca una lent global. També les pràctiques de censura a Florida exigeixen arxius intervencionistes més enllà del públic estatunidenc. Aquest volum és la primera vegada que l'obra de Golden és accessible a lis lectoris en espanyol, amb una selecció de textos traduïts pel poeta, artista i comissari Leto Ybarra.

The Flesh és el resultat d'un projecte de recerca, seleccionat en la convocatòria de beques d'(auto)edició en risografia- La Escocesa 2023.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/TheFlesh/3820>.

***Art brut, bruta tú, 100mg*, de Fátima Masoud**

Art brut, bruta tu, 100mg és un medicament en forma de fanzine, és un dispositiu, un artefacte per a qüestionar les lògiques amb les quals enfoquem la salut mental i per a qüestionar la seva relació amb el món de l'art. No hi ha dubte que el que s'ha dit sobre art i bogeria és inabastable; de fet, ho és parlar de totes dues qüestions per separat, per tant, quina persona en el seu sa judici voldria afegir alguna cosa més al debat permanente entre bogeria i art? En *Art brut, bruta tu, 100mg* volem parlarne des d'una altra perspectiva, volem fer una reflexió sobre el art brut des

d'un enfocament diferent i una defensa del moviment polític de les supervivents de la psiquiatria, de les boges, de les psiquiatrizadas i del seu paper com a subjectes polítics i com a artistes.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/artbrutbruta/3869>.

distribució

Actualment, Edicions La Escocesa no compta amb distribuïdora externa, encara que estem treballant en un acord de distribució amb la llibreria La Caníbal, que entrarà en funcionament durant l'any 2025. A dia d'avui, les publicacions d'Edicions La Escocesa es poden adquirir en la nostra oficina, en esdeveniments de presentació i altres activitats que es duen a terme al centre, així com en fires. Totes les publicacions es poden demanar a través de la nostra pàgina web, i enviant un email, però estem treballant perquè pròximament es puguin comprar directament, instal·lant un programa de botiga en línia.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/Edicions%20La%20Escocesa>.

fires

Una de les nostres principals formes de distribució i difusió és la participació en fires per a projectes editorials independents i d'autoedició. Durant 2024, hem participat en els següents esdeveniments:

Arts Libris

15 i 17 de novembre de 2024.

Macba, Barcelona.

studio visits

El programa d'*Studio Visits* promou i visibilitza el treball de lis artistes residents de La Escocesa i activa un espai d'intercanvi professional basat en l'hospitalitat i el diàleg situat entre artistes i comissàriis. Com a manera d'aprofitar els fluxos i recursos que es mouen constantment en l'anomenat món de l'art, es convida a diversis agents que treballin en el context local o que estiguin de pas per Barcelona. Aquestes visites són també un pretext per a parlar de les condicions de treball en el sector artístic, i per a pensar qüestions en relació amb la professionalització, la sostenibilitat i la generació de xarxes afins.

Durant l'any 2024 ens han visitat lis següents professionals:

15/11/24 - Manuela Pedrón Nicolau

Es dedica al comissariat i l'educació en art contemporani. Treballa especialment qüestions relacionades amb la recerca artística i les formes de narració que des d'aquest àmbit exploren allò social i polític. Ha comissariat projectes per a Caixaforum Barcelona, el Museu de la BNE, La Fragua de Tabacalera o Conde Duque, entre d'altres. Ha gaudit de beques de recerca a DAAD (Berlín), la Real Academia de Espanya en Roma, Hangar Barcelona, Centro Huarte (Pamplona) i el MNCARS (Madrid). Ha co-dirigit Tabacalera//Educa, programa educatiu de Tabacalera Promoción del Arte, el programa CRÁTER de la Sala de Arte Joven de Madrid i la Universidad Popular 2023 del CA2M. Actualment porta el club de lectura VENECIA a La Casa Encendida i la Clínica de proyectos MARUJA a la Sala de Arte Joven.

16/10/24 - Laura Díez García

Gestora cultural independent establerta a Bilbao. Fundadora del col·lectiu ANTespacio a través del qual genera iniciatives experimentals dins de la producció

cultural. El seu objectiu és acostar l'art contemporani a diferents col·lectius, persones i espais de la vida quotidiana, considerant l'art i la mediació elements imprescindibles per a la transformació social. Ha comissariat proposades com a HALO, dins del programa Harriak de Eremuak, Progress in work entre Llemotges i Bilbao o Out of the Loop i Immersions 2022 amb el col·lectiu HARIA. Va rebre la beca Culturex per a treballar en el centre Pompidou (París, 2021) i ha coordinat per a l'ajuntament d'Irun, Kontenporanea i Feria Ribera (2022-2023). Duu a terme el projecte Vis a vis juntament amb Amaia Molinet i actualment dirigeix el Festival Iturfest (Bilbao), impulsa la iniciativa Artoteka i coordina les residències BBK Artegileak.

10/10/24 - Kekena Corvalán

Curadora, professora i escriptora feminista. Ha realitzat nombroses narratives curatoriales, en espais i museus de Llatinoamèrica. Va gestionar i va curar les dues edicions de l'exposició col·lectiva, transfeminista i federal #paratodestode. Va realitzar l'exposició Sala Propia (2018), en el Museu Nacional de Belles Arts de Neuquén, on va concretar una lectura comprensiva de totes les obres d'artistes dones i dissidències presents en el patrimoni d'un museu. Ha ideat i curat les set edicions del Campamento Artístico Curatorial. Va publicar *Artistas Latinoamericanas, un recorrido de diálogos conceptuales* (Wifredo Lam, Cuba), *Historias de Cabeza Partida* (Edicions del Bien), *Curaduría Afectiva* (Cariño Ediciones), *Curadurías del Fin del Mundo* (Redtesoras), *Epistemología Mechera* (Cariño Ediciones) i *Testigos son los cuervos, a la salud de los archivos* (Elmismomar), ha sigut participant de diverses compilacions de textos nacionals i internacionals.

26/06/24 - Paula Kommos

Comissària i escriptora independent amb seu a Frankfurt (DE). La seva pràctica aborda qüestions al voltant de la política, les formes d'infraestructures i les seves estructures de poder subjacents, i explora les estratègies estètiques i els mètodes de l'art i el so a través dels quals lis artistes es comprometen amb l'espai públic i el públic. Després de completar els seus estudis en història de l'art, història de l'art contemporani i estudis americans a Friburg (DE), Bochum (DE) i Londres (Regne

Unit), va obtenir experiències professionals en museus, biennals i institucions d'art, incloent-hi Drawing Room (Regne Unit), Fridericianum (Kassel, DE), Venice Biennale (IT), Dortmunder Kunstverein (DE), entre d'altres. Des de l'any 2018 al 2021 va treballar a St.delschule com a investigadora associada, on va ser responsable del programa públic així com de les publicacions. Com a directora artística, va concebre la Biennale für Freiburg 2 (2022-2023), que incloïa un programa públic de 6 mesos i una exposició internacional a diverses institucions com Freiburger Kunstverein, Museum für Neue Kunst i CRAC-Alsace.

12/04/24 - Daphne Dragona

Comissària, escriptora i investigadora establerta a Berlín i Atenes. Actualment, el seu treball aborda les promeses del decreixement de l'art i la cultura, i el paper de la tecnologia en temps de crisi climàtica. Les seves exposicions han tingut lloc en Onassis Stegi, Laboral, EMST, Akademie Schloss Solitude i altres institucions. Els seus articles s'han publicat en diversos llibres d'editorials com Springer, Sternberg Press i Leonardo Electronic Almanac. Dragona ha treballat com a comissària per al festival transmediale entre 2015-2019 i per al EMAF entre 2020 i 2023. Està afiliada a Onassis Stegi com a assessora curatorial. És professora de Teoria i Pràctica del Comissariat i d'Història de l'Art Digital en el Departament d'Arts Audiovisuals de la Universitat Jònica. És doctora per la Facultat de Comunicació i Mitjans de comunicació de la Universitat d'Atenes.

04/04/24 - Programa de residències per a joves comissàriis de la Fondazione Sandretto

Des de l'any 2020, la Fondazione Sandretto Re Rebaudengo promou el Programa de Residències per a Joves Comissàriis Madrid. El projecte té com a objectiu donar suport a la pràctica curatorial emergent alhora que difondre el coneixement de l'escena artística espanyola a nivell internacional. El YCRP Madrid sorgeix de l'experiència del Young Curators Residency Programme Torino, que té lloc cada any a Itàlia des de 2007. Lis comissariis seleccionadis en 2024 són Nikki Nita Ramírez, Phokeng Setai y Kaushal Sapre.

27/07/24 - Carlota Mir

Comissària, investigadora i editora. Actualment, és doctoranda i ÖAW Fellow a l'Acadèmia de Belles arts de Viena. La seva tesi investiga una sèrie de col·lectius feministes històrics en l'Estat espanyol i la vinculació de les seves infraestructures, afectes, producció curatorial i editorial amb els processos de sanació i emancipació política a l'Espanya democràtica, així com la seva relació amb la institució art en el present. És co-comissària del projecte *Cosmologies Vulnerables*, sobre l'encreuament d'art i discapacitat en col·laboració amb els artistes britànics Project Art Works, Hablarenarte, BALTIC i el departament d'educació del Museu Reina Sofia. Entre 2020 i 2022 va ser comissària en l'equip artístic del centre de justícia migrant Trampoline House i participant en Documenta Fifteen (Kassel, 2022). És co-editora del volum *Propositions on Translocal Solidarity* (Berlin: Arxivi Books) i ha publicat recentment amb Routledge, Palgrave i Sternberg Press, entre altres.

28/02/24 - Marta Sesé

Treballa i investiga des de la pràctica del comissariat, l'edició i la crítica d'art. Els seus interessos giren entorn de la revisió crítica dels imaginaris, la resistència a l'homogeneïtzació estètica i de l'experiència, les temporalitats i el seu vincle amb la matèria i la construcció de formes de pertinença. Actualment és coordinadora editorial del MACBA i escriu en diferents revistes especialitzades en cultura contemporània. També és cofundadora del projecte Figa Mental. Amb els seus projectes ha estat present en institucions i espais com el Museu Patierreriano, Fabra i Coats: Centre d'Art Contemporani, CA2M, MNAC, Conde Duque, Homesession, Dilalica, Akademin Valand, Ca Felipa i Arts Santa Mònica, entre altres.

gestos fora de lloc

Gestos fora de lloc (22 de gener a 24 de març de 2024) és una exposició co-produïda entre La Escocesa i el Castell de Montjuïc, amb les artistes participants

Rosa Lendínez, Radial Radiant, Michael Lawton, Juan Antonio Cerezuela, Natalia Castañeda i Sonia Villar. Aquesta exposició és un intent de dur certs processos i dinàmiques que operen dins de La Escocesa i la configuren, al Castell. La Escocesa és un ecosistema i, com a tal, està format per comunitats d'organismes, el seu entorn físic, i les relacions que s'estableixen entre ells. Quines interaccions, predisposicions o accions articulen aquesta xarxa invisible? Quins gestos aparentment insignificants són transformadors? Com configuren aquests gestos les pràctiques artístiques? A través de les propostes artístiques exposades, ens acostem a algunes d'aquestes pràctiques que s'enuncien, amplifiquen o deformen en ocupar un lloc entre els murs del castell. Lis artistes que conformen aquesta exposició comparteixen un mateix espai, una quotidianitat travessada per múltiples afectes, afinitats i desitjos. Però també tenen la voluntat de construir un projecte associatiu que és més que la suma de les parts, que té una estructura horitzontal i conté xarxes de suport. En aquest context, les pràctiques, i no tant els discursos, són creadores de món.

Assistents: 15.000.

Enllaç: <https://laescocesa.org/ca/view/gestosforade/3792>.

línia de suport als projectes d'internacionalització

Tot i que La Escocesa ha establert nombrosos convenis i relacions internacionals, l'amplitud d'aquesta xarxa d'intercanvi i la consolidació de la col·laboració institucional és **una de les prioritats dins del pla estratègic**, i que va molt en línia amb l'experiència professional i la xarxa de contactes i col·laboradors d'Alba Colomo, la directora de la fàbrica de creació.

La internacionalització és una tasca pendent per a moltes institucions i artistes dins del context artístic català i espanyol, i per això creiem que cal impulsar aquest aspecte dins de les línies estratègiques del centre. Això suposarà, d'una banda, un augment en la **generació d'ingressos i de recursos**, i de l'altra, la **visibilitat** i la **professionalització** del treball del centre i lis artistes dins del panorama internacional.

europa creativa: art space unlimited

Des de novembre de 2023 i fins a juny de 2025, La Escocesa participa en el projecte europeu *Art Space Unlimited*, una **xarxa d'aprenentatge mutu** creada al

costat de OFF Biennale (Budapest, Hongria), < rotor > (Graz, Àustria), Shtatëmbëdhjetë / Foundation 17 (Pristina, Kosovo), i tranzit.cz / Biennale Matter of Art (Praga, República Txeca).

L'objectiu d'aquesta col·laboració és generar un espai de **transferència de coneixement interinstitucional** per trobar noves maneres d'obrir-se a públics que no solen formar part dels seus respectius contextos. Així mateix, cada institució duu a terme un programa d'activitats que es dissenyaran de manera estratègica i s'implementaran amb l'ajuda d'una figura de mediació. El projecte culminarà amb una publicació que reflecteixi aquests aprenentatges institucionals en forma de prototips, glossaris, i protocols. Per a la part de la mediació, La Escocesa col·labora amb **LUMBRE**, que ha dissenyat "Trenza", un programa amb la intenció de generar una crida a l'obertura perquè La Escocesa sigui casa de comunitats que actualment no l'habiten.

trenza - mediació per trobades càlides amb la institució

Trenza és un **programa de mediació** dissenyat pel col·lectiu **Lumbre** en el marc d'*Art Space Unlimited*, la intenció del qual és generar una crida d'obertura perquè La Escocesa sigui casa de comunitats que actualment no l'habiten.

Lumbre és un col·lectiu format per **Tau Luna Acosta**, **Diana Rangel** i **Juan David Galindo**, que s'articula amb la intenció de posar al centre potències per generar coses juntes. Tot això, amb una metodologia de treball lenta i insistent, com una manera de fer-li front a la sobreproducció i sobreprogramació de la lògica neoliberal del camp de l'art.

Trenza posa el focus en **persones migrades del sud global**, que estan relacionades amb la producció i el treball de l'art i la cultura i que per motius de

desigualtat estructural no encara no fan part del circuit de l'art contemporani de la ciutat. La migració és un procés de **desarrelament no només territorial i afectiu, sinó també professional**. En arribar al territori d'acollida, cal prioritzar la supervivència econòmica i les burocràcies administratives vinculades a la documentació migratòria. És comú trigar a teixir xarxes afectives i de suport, de manera que la carrera professional que s'ha iniciat al país que s'ha deixat sol quedar en *stand by*. Treballar al camp de l'art sol ser especialment complicat, ja que cada lloc té dinàmiques i llenguatges implícits propis que en arribar ens impliquen processos de traducció que poden ser molt frustrants.

Aquest projecte de mediació parteix d'aquest lloc que ens posa com a artistes migrants i que no hi cap a les categories d'artista emergent, jove, de mitja carrera, ja que en migrar ens mesura el tret de travessar aquest portal compartit que és venir del sud global a radicar-nos en un territori europeu. Confiem en la **juntança** com a mitjà per compartir estratègies i en la necessitat de construir espais que atenguin les nostres necessitats situades i de la mida dels nostres desitjos.

La proposta s'organitza en tres fils: Foc, Terra i Aliances. Aquests fils, separats, però interdependents, pretenen teixir-se dins i al voltant de la comunitat que habita de La Escocesa per entaular aliances fàbrica de creació-comunitat-entorn de l'art.

FOC

Línia coordinada per Juan David Galindo, *Foc* és un grup d'aprenentatge col·lectiu sobre **estratègies de supervivència dins del context artístic** a Barcelona. Parteix d'un posicionament crític sobre el model d'èxit professional alhora que cerca generar coneixements i eines pràctiques de subsistència. S'efectuarà un mapatge del context professional, els seus agents, codis i mitjans.

TERRA

Línia coordinada per Diana Rangel. En el **context de la salut mental** de les persones migrants i especialment dels artistes migrants del sud global, relacionem

la *Terra* amb el tall i renéixer d'arrels pròpies, la cerca d'aigua i de sòl fèrtil. Semblaria que l'experiència migratòria és un assentar-se, adaptar-se, ajustar espais de desig i acció a nous territoris. La línia de treball i investigació *Terra*, se centra a explorar com les complexitats de la **identitat i el sentit de pertinença** es col·loquen en joc en nous territoris per generar un intercanvi d'estratègies i sabers, maneres de fer compartits que puguin ser de consol i utilitat altres nouvinguts o en procés d'assentament.

ALIANCES

Coordina per Tau Luna, la línia d'*Aliances* creua transversalment la *Trena* i proposa generar aliances amb col·lectius, projectes i persones que al territori porten un llarg camí recorregut de treball per, amb i per a la comunitat migrant del sud a Barcelona. Partint de la idea que **lis treballadoris de l'art som agents polítics** dins la ciutat i que per obrir La Escocesa a una comunitat específica, aquesta ha de ser part de l'entramat cultural i polític de la ciutat més enllà de l'especificitat de l'art contemporani.

METODOLOGIA

Les tres línies de mediació són pensades com a processos de recerca per al desenvolupament d'eines i trobades obertes al públic i tancades per a grups específics.

El projecte obre amb una formació interna sobre privilegi blanc i consciència ètnica i racial amb la investigadora Danielle Almeida. Dirigida a l'equip i la comunitat de La Escocesa, aquesta trobada marca l'inici de *Trenza*. Considerem que per obrir les portes cal preparar-nos per a l'escolta i no hi ha cap altra manera de preparar el cos per a l'atenció que primer, mirar cap a dins. Per això, aquesta formació va estar orientada a **treballar i revisar les nostres estructures i privilegis** per començar a desmantellar l'entramat de racisme estructural del que fem part.

A més, per iniciar un procés de mediació amb una comunitat, considerem que cal desenvolupar un **diagnòstic a partir de la pràctica d'escolta** per entendre quina és la situació i quines les necessitats de la comunitat. Per tant, el primer material que es porta a terme des de trena és un aixecament de dades sobre la relació de La Escocesa amb les artistes migrants del sud i viceversa. Per això es duran a terme enquestes i entrevistes sobre la relació de La Escocesa amb artistes del sud global, sistematització i visualització de dades. Aquest treball comptarà amb el suport del col·lectiu Dones migrants de Dones Visuals, qui treballen en aquesta línia dins del camp de la indústria audiovisual a Catalunya i que fan part de la taula de treball per a la redacció de la llei de drets culturals en procés de redacció al Ministeri de cultura.

En aquesta mateixa línia, i aprofitant el treball realitzat anteriorment pel col·lectiu LUMBRE per a l'elaboració de la *Guia de recursos per a persones migrants a Barcelona*, gràcies a la qual han tingut contacte amb múltiples col·lectius vinculats a la cura de la salut mental amb persones migrants, han decidit desenvolupar un segon mapeig, més petit, enfocat només a aquests col·lectius. Aquest mapeig finalitzarà en una jornada sobre dol migratori el mes de febrer del 2025.

calendari d'activitats públiques 2024

GENER

22 / fins al 24 de MARÇ

Exposició *Gestos fora de lloc* en el Castell de Montjuïc.

<https://laescocesa.org/ca/view/gestosforade/3792>

26 / 17:00 - 19:00

Presentació de la publicació *Conflicte no és el mateix que abús*.

<https://laescocesa.org/ca/view/conflictenoes/3791>

FEBRER

7 / fins al 29 de MAIG

“Si una conversa és difícil, probablement val la pena tenir-la”, grup de lectura i conversa coordinat per Belén Soto.

<https://laescocesa.org/ca/view/siuna/3794>

17 / 17:00 - 20:00

Festa hormonal. Conversa amb Pabla San Martín.

<https://laescocesa.org/ca/view/festahormonal/3797>

23 / 16:30 - 21:30

Alto el foc II. Jornades en solidaritat amb Palestina.

<https://laescocesa.org/ca/view/altoelfoc/3806>

MARÇ

1 / 11:00 - 13:00

Visita guiada per La Escocesa, oberta al públic.

<https://laescocesa.org/ca/view/visitaLaEscocesa/3603>

14 / 16:30 - 18:30

Habitar la suficiència per a sostenir la vida. Presentació del projecte amb Blanca Callén.

<https://laescocesa.org/ca/view/habitarlasuficiencia/3808>

ABRIL

5 / 11:00 - 13:00

Visita guiada per La Escocesa, oberta al públic.

<https://laescocesa.org/ca/view/visitaLaEscocesa/3603>

5 i 6 / 19:00 - 22:00 i 11:00 - 13:30

Marees circulars. Trobades en cronopaisatges mediterranis.

<https://laescocesa.org/ca/view/mareescirculars.trobades/3813>

10 i 14 / 18:00 - 20:00

El COnsultori.

<https://laescocesa.org/ca/view/COnsultori/3816>

27 / 11:00 - 13:00

Presentació de la publicació *7 anys d'espera, 24 hores d'avís, 7 dies de vida. Un diari de criança*, de Christian Fernández Mirón.

<https://laescocesa.org/ca/view/7anysd-espera/3812>

MAIG

3 / 11:00 - 13:00

Visita guiada per La Escocesa, oberta al públic.

<https://laescocesa.org/ca/view/visitaLaEscocesa/3603>

8 i 22 / 18:00 - 20:00

El COnsultori.

<https://laescocesa.org/ca/view/COnsultori/3816>

14, 16 i 21 / 18:00 - 21:00

Curs flash de ceràmica amb terres del barri.

<https://laescocesa.org/ca/view/cursflashde/3825>

29 / 18:30 - 20:00

Hackathon migra ballable, amb la playlist del Karaoke Immigrant de Ràdio Cava-ret.

<https://laescocesa.org/ca/view//3823>

31 / 18:00 - 22:00

Alto el foc. Resistència palestina.

<https://laescocesa.org/ca/view/altoelfoc/3829>

JUNY

5 / 17:00 - 20:30

Pràctiques impròpies. Desinstitucionalització en salut, cultura i acadèmia.

<https://laescocesa.org/ca/view/practiquesimpropies.desinstitucionalitzacio/3826>

7 / 11:00 - 13:00

Visita guiada per La Escocesa, oberta al públic.

<https://laescocesa.org/ca/view/visitaLaEscocesa/3603>

8 / 11:00 - 19:30

Oda butch. Jornada de celebració de les identitats butch.

<https://laescocesa.org/ca/view//3830>

19 / 18:30 - 20:00

El COnsultori.

<https://laescocesa.org/ca/view/elCOnsultori/3831>

JULIOL

2, 9, 16 i 23 / 18:00 - 21:00

Curs terres locals: reg subterrani amb atuells d'argila.

<https://laescocesa.org/ca/view/curs%2522terreslocals%253A/3832>

6 i 7 / 19:00 - 20:00

Baile enmascarado, una proposta de M0nster.L4b per al GREC, en el marc de Creació i Museus.

<https://laescocesa.org/ca/view/-baileenmascarado-al/3833>

10 / 19:00 - 21:00

Presentació de la publicació *The Flesh*, amb una conversa entre Yves B. Golden i Pablo Mera.

<https://laescocesa.org/ca/view/presentacio%25C2%25A0de-theflesh-/3835>

17 i 24 / 20:30 - 23:30

Cineclub.

<https://laescocesa.org/ca/view/cineclub/3836>

17, 18 i 19 / 11:00 - 14:00

Enganxa't a la risografia. Taller d'enganxines en riso al casal d'estiu de La Escocesa.

<https://laescocesa.org/ca/view/enganchateala/3838>

19 / 18:30 - 22:30

Massa. Els nostris cossos no resisteixen per si solis.

<https://laescocesa.org/ca/view/massa/3834>

SETEMBRE

5, 6, 7 i 8 / 18:00 - 21:00

Exposició “Una visió incerta” de Helena Civit en el marc del programa Invited entre Homesession i La Escocesa

<https://laescocesa.org/ca/view/unavisioincerta/3840>

14 i 15 / 11:00 - 23:00

Tallers Oberts 2024.

<https://laescocesa.org/ca/view/TallersOberts/3843>

16, 23 i 30 / 18:30 - 20:15

Què ens diuen les llavors? Taller d'intercanvi de coneixements i sabers amb l'hort del Centre Cívic Sant Martí i la Casa de Llavors de La Escocesa.

<https://laescocesa.org/ca/view/Queensdiuen/3837>

25 / 20:30 - 23:30

Cineclub.

<https://laescocesa.org/ca/view/cineclub/3851>

OCTUBRE

1, 5, 8, 13 i 15 / 9:00 - 12:00 i 18:00 - 20:30

Club d'ocellaires (i altres bestioles). Una activitat de Elena Maravillas en el marc del Rebost.

<https://laescocesa.org/ca/view/clubd-ocellaires%2528i/3852>

2 / 20:30 - 23:30

Cineclub.

<https://laescocesa.org/ca/view/cineclub/3851>

9 / 18:30 - 20:30

Juntanza anti doce, amb Regularización ya! i Personaje Personaje.

<https://laescocesa.org/ca/view/JuntanzaAntidoce/3853>

19 / 11:00 - 14:00

Azar. Grup d'estudis àrabs. ازهر الشجر و ازهر القمر في زهرة الدنيا فازدهرت الحياة.

<https://laescocesa.org/ca/view/azar%253Agrupd%25E2%2580%2599estudis/3857>

23 / 17:00 - 20:00

Somàtiques d'allò sensible, tallers a càrrec de Somàtica visceral.

<https://laescocesa.org/ca/view/somatiques%25C2%25A0d-allo%25C2%25A0sensible/3855>

NOVEMBRE

5, 6 i 7 / 18:00 - 20:00

Laboratori de projectes creatius per a artistes migrants del sud global: Eines per a la vida amb Maria Elisa Gómez.

<https://laescocesa.org/ca/view/Laboratorideprojectes/3860>

8 / 11:00 - 13:00

Visita guiada per La Escocesa, oberta al públic.

<https://laescocesa.org/ca/view/visitaLaEscocesa/3603>

9 i 30 / 11:00 - 14:00

Azar. Grup d'estudis àrabs. ازهر الشجر و ازهر القمر في زهرة الدنيا فازدهرت الحياة.

<https://laescocesa.org/ca/view/azar%253Agrupd%25E2%2580%2599estudis/3857>

12 i 13 / 18:30 - 20:30

Art i feina, una activitat de Maíra das Neves en el marc del Rebost.

<https://laescocesa.org/ca/view/Arteifeina/3842>

22 / 17:00 - 20:00

Somàtiques d'allò sensible, tallers a càrrec de Somàtica visceral.

<https://laescocesa.org/ca/view/somatiques%25C2%25A0d-allo%25C2%25A0sensible/3855>

28 / 17:00 - 20:00

Secre(t)cions. Una activitat d'Anouchka Skoudy en el marc del Rebost.

<https://laescocesa.org/ca/view/secre%2528t%2529cions/3856>

30 / 19:00 - 22:00

Alto el foc i HALAL, "Queer Arab Party".

<https://laescocesa.org/ca/view/altoelfoc/3863>

DESEMBRE

13 / 11:00 - 13:00

Visita guiada per La Escocesa, oberta al públic.

<https://laescocesa.org/ca/view/visitaLaEscocesa/3603>

4. annexos

biografies de residents

residències de creació 2024

TAU LUNA ACOSTA (Medellín, Colòmbia, 1989) és un artista visual, investigador, conservador i professor. Colòmbia, actualment amb seu a Barcelona. Llicenciat en Història de l'Art i comissariat especialitzat en art contemporani llatinoamericà (U. Del Museo Social Argentino) amb un MFA en art sonor (U. de Xile). Especialització CLACSO en pensament afrocaribeny i llatinoamericà (2020/21). Candidat a un Màster en Estudis Culturals amb perspectiva Queer i Feminista (U. Miguel Hernández). Antiga beca del Programa d'Estudis Independents MACBA (Museu d'Art Contemporani de Barcelona) 2019/20, i a la WHW Akademiya (Zagreb) el 2022. Actualment dirigeixen projectes pedagògics a La Creatura, una cooperativa per a la inserció laboral de dones, persones trans i no binàries a Barcelona i forma part del gremi de mediació participativa al Centre d'Art de Santa Mònica. El 2018 van co-crear l'Acadèmia d'Arts i Oficis electrònics a Bogotà amb el suport de l'oficina de l'alcalde de la ciutat. Antic investigador a l'àrea d'arxiu i documentació del MAC (Santiago de Chile) durant 2016 i 2017. Participà en exposicions col·lectives a MACBA (Museu d'Art Contemporani Barcelona), Museu de la memòria i els DDHH Santiago de Xile, Museu de la Memòria Medellín, EAC (Espacio de arte contemporáneo Montevideo), entre d'altres, així com en residències i festivals a Amèrica Llatina i Europa. La seva obra forma part del Museu d'Art Contemporani de les col·leccions de Santiago de Xile i Espacio El Dorado a Bogotà.

LAURA ARENSBURG és artista i mediatra d'art. Comprèn ambdues pràctiques de forma lligada: li interessa la trobada, això que succeeix als entre-llocs, als diàlegs. En aquest sentit, els seus treballs consisteixen en retrats audiovisuals, trobades experiencials, conferències performàtiques i

visites experimentals. Durant les seves investigacions, observa els llaços íntims que establím amb el nostre entorn des d'una percepció sensorial i sensible del quotidià. Allà troba alteritats que li criden l'atenció i la inciten a indagar al voltant de les transicions i les contradiccions de les identitats i corporalitats contemporànies: les performativitats des dels feminismes i les diversitats funcionals, l'amor romàntic i el matrimoni com a institucions hegemòniques, la migració en l'era decolonial. Actualment està finalitzant el seu primer llargmetratge documental amb el suport del INCAA, MecenazgoBA y FNA (AR). També emporta el projecte "Equip Interdisciplinari d'Assajos Malvidents" al Centre del Carmen Cultura Contemporània amb una beca d'Identitat i el Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana. Titulada el 2005 per l'ENERC (escola de cinema de l'Institut de Cine de Argentina - INCAA). El 2018 va finalitzar el Programa d'Estudis Independents del MACBA. També ha rebut beques i premis de la Generalitat de Catalunya, INCAA (AR), Fondo Nacional de las Artes (AR), Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana, La Escocesa (ES), Identitat (ES), Prodanza (AR), Mecenazgo (AR). Ha estat com artista resident a Hangar (ES), La Escocesa (ES), Residencias Walden (ES), Centre d'Arts Santa Mónica (ES) i CIA Centro (AR). Al 2022 va coordinar el City Screen del LOOP Festival. Previament va treballar en la producció de pel·lícules, programes de televisió, vídeo-art i obres de dansa.

CATARINA BOTELHO. Sóc artista visual, i la meva pràctica se centra principalment en la fotografia i el vídeo. M'interessen les relacions entre espais, llocs, arquitectures i els seus usos i experiències que desafien les lògiques productivistes; el concepte de temps social, particularment en la seva relació amb el projecte neoliberal, i les pràctiques de resistència que des dels sud permeten crear altres imaginaris de la vida. Potser pot dir que en la meva pràctica artística, i en la meva vida, busco temps i formes de ser que obrin espais de pensament i observació dels ritmes dels cossos, dels dies i de les nits, de la matèria de la qual estan fetes les coses. Paral·lelament al meu treball d'autor, organitzo i participo en diferents espais de debat i pensament col·lectiu, com a grups d'estudi, cineclubs o atelièrs. La meua obra ha estat exposada en diferents llocs com: Elba Benitez en Kvadrat, Madrid; Sesc Pinheiros, São Paulo; Vila Iris, Fundació Botí, Santander; Haus

der Photographie, Hamburg; Edp Foundation - Museu d'Art de la Electricidade, Lisboa; Centri de Cultura SaNostra, Palma de Mallorca; Gulbenkian Foundation, Lisboa; Casa de Serralves - Fundação de Serralves, Porto; La Casa Encendida, Madrid. En els últims anys he rebut beques de la Fundació "la Caixa" i de la Fundació Gulbenkian. En 2017, vaig acabar la meua primera pel·lícula Notes de Camp, en la qual buscava traçar una perspectiva generacional sobre l'experiència dels anys d'austeritat a Portugal. Actualment estic preparant la meua segona pel·lícula El Temps de les Coses, una reflexió sobre com el temps social i el treball estan definint i modelant les nostres vides. En 2017 em vaig mudar a Barcelona, on vaig fer el Programa d'Estudis Independents del MACBA. Viu entre Barcelona i Lisboa.

PAULA BRUNA (Barcelona, 1978) és artista i ambientòloga. Ambdues professions han confluït en els seus projectes artístics, on treballa narratives alternatives a l'Antropocè des de punts de vista no humans, a través d'una combinació de fets científics, ficció especulativa i pràctiques artístiques. La seva hipòtesi és que explorar punts de vista diferents de l'antropocentrisme actual té efectes significatius en la consciència ecològica i obre el ventall de maneres possibles de convivència. La Paula és doctora en Belles Arts per la Universitat de Barcelona amb una tesi sobre art i ecologia política. Comparteix les seves investigacions i obres d'art a congressos, publicacions, tallers, esdeveniments artístics i exposicions nacionals i internacionals. La seva investigació artística ha rebut el suport de diverses beques. Ha realitzat residències artístiques nacionals i internacionals, amb un interès especial en aquelles amb enfocaments ecològics.

NATALIA CARMINATI (Buenos Aires, 1982) ha estudiat belles arts en The Art Students League of Nova York i Escola Massana, Barcelona.

El treball de Natalia se centra en el desenvolupament de projectes multidisciplinaris que exploren la naturalesa de la percepció i la forma en què decodifiquem el nostre entorn. Per tant, li interessa investigar com els mecanismes de invisibilització, privatització i desterritorialització operen i configuren la realitat generant nocions d'"allò normal". El seu treball es preocupa per identificar aquests espais de normalització tant físics com

mentals que funcionen ensinistrant i anestesiant la nostra percepció. Així, el desenvolupament conceptual dels seus projectes travessa temes tan diversos i, alhora, tan germans com descolonització i sostenibilitat, així com l'estructura social del temps i tota forma de realitat on n'hi el poder i el control social i cultural. Els seus projectes es materialitzen en la creació de dispositius multisensorials que conjuguen vídeo, videojoc, experimentació sonora, pintura, instal·lació o performance. Ha participat en exposicions individuals i col·lectives en Arts Santa Mònica (Barcelona), Ostavinska Galerija (Belgrad), Kovent Zero (Berga), Fabra i Coats (Barcelona), Tangent Projects (Barcelona), La Trastera (Port Destrall de Calafell), Hans & Fritz Contemporary (Barcelona), Bayer-Montsanto (Buenos Aires), Centre Cultural Les Cigarreras (Alacant), Casa de la Cultura Sant Cugat del Vallès, Young Gallery Weekend (Barcelona-Melbourne), Salmon Festival (Barcelona), Hybrid Fair (Madrid), SWAB Barcelona Art Fair, LOOP Barcelona, MACBA (Museu d'Art Contemporani Barcelona) i Kunstmuseum Stuttgart, Alemanya.

NATALIA CASTAÑEDA. El treball de Natalia Castañeda busca establir relacions que parteixen de la representació a narratives visuals que qüestionen els desitjos de qui observa el paisatge i la voluntat mateixa del retratat. El compromís de seguiment i documentació en territoris específics com les glaceres muntanyenques, li permeten un agenciament cos a cos projectat en relats que creuen estudis científics, afectes i ficcions. Usa la cartografia com a metodologia híbrida i emocional per a registrar els canvis, caminar el terreny i sentir la transformació que implica el nostre avançar. A través de la línia, els seus recorreguts oscil·len entre cims nevats i vestigis arqueològics, la seva obra proposa trànsits i interseccions que vinculen moviments geològics, biològics, humans i no humans. Són trames que se superposen i revelen a través de mitjans com el dibuix, la pintura, la ceràmica i el vídeo; en la insistència per registrar dinàmiques que regeixen el drama i la meteorologia del territori. Doctora en Arts de la Universitat de Barcelona 2022, Va estudiar Arts Plàstica en la Univesitat dels Andes a Bogotà 2004, va obtenir el DNSBA en École National Supérieur de Beaux Arts de París 2009, Màster en Creació Artística en la Universitat de Barcelona 2017. Ha exposat individualment en el Museu Nacional d'Antropologia, Madrid, 2023, Museu

Extremeny i Iberoamericà d'Art Contemporani, Badajoz, 2022, en la Galeria Nueveochenta (Bogotà), Galería Isabel Hurley (Màlaga), Museu d'Art de Pereira, Flora Ars-Natura (Bogotà), Galería Marília Razuk (São Paulo), Museu d'Art de Caldas (Manizales), 45 Saló Nacional d'Artistes (Bogotà), Sala Alcalá (Madrid), Els Abattoirs (Tolosa), Tabacalera (Madrid), CIFO Art Space (Miami), PARC (Lima), I Trienal Internacional del Carib (Santo Domingo), MOCA (Buenos Aires), Galeria Vermelho São Paulo), Academie donis Beaux-Arts (Paris), Palais Garnier (Paris), IX Biennial Internacional de Conca, Museu de Nacional de Colòmbia (Bogotà).

HELENA CIVIT KOPEINIG (Villach, Àustria, 1997). Graduada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona (2019). Ha realitzat estudis de disseny gràfic i editorial a l'Escola Massana (Barcelona), i formació contínua no reglada de terrisseria. Actualment treballa com a ceramista. En la seva pràctica artística, tracta de submergir-se en el llenguatge propi de les coses. Entre la mà, la mirada i la penombra del que no es pot denominar amb certesa, però que és perceptible, busca desenvolupar el joc entre formes, objectes, records, al·lusions i ecos. A través de l'observació dels processos del taller i dels rituals quotidians, investiga la capacitat significant d'allò material, tantejant la (im)possibilitat de lectura en objecte, empremta, traça, signe, imatge. L'interessa el vaivé en el qual dialoguen cos, objecte i eina, així com la idea d'invertir i complicar els seus rols i lògiques. Gestos que manipulen i conformen, eines que modelen i que, a la seva vegada, s'amotllen a la peça. La repetició, l'empremta, el moviment i l'hàbit, la coreografia del cos artesà. La negociació de forces amb les que donem forma a les coses i aquestes, al seu torn, ens conformen. La matèria com a rastre. La seva obra ha estat exposada en diversos centres i galeries de Barcelona en mostres col·lectives i individuals, i es troba en diverses col·leccions privades.

DENNIS DIZON (n. Manila, Filipines). Artista i escriptori que desenvolupa la seva pràctica en el camp de la recerca. La seva pràctica interroga les interseccions de la tecnologia i l'ecologia. Posant en valor i cura la recerca i la metodologia, juguen amb la retòrica—en l'espectre del connotatiu—aplicant les relacionals queer i les pràctiques decolonials a través de la poètica i els

vincles afectius dels mitjans i la tecnociència. Les contribucions recents inclouen CARPARK (Berlín, 2023), Immerse! a Tallinna Kunstihoone (Tallinn, 2023), a model, a map, a fiction a transmediale (Berlín, 2023) i el simposi de Weather Engines a Onassis Stegi (Atenes, 2022) juntament amb la intervenció d'un artista a Neural_ (Strange Weathers, Winter 2022). Les beques, premis, residències i beques inclouen la Fundació Robert Rauschenberg (Nova York, 2019), Furtherfield (Londres, 2020), Beyond Matter a Tallinna Kunstihoone (Tallinn, 2020), The School of Innite Rehearsals IV: Everything Equally Evolved (2021) més una Tailor-made Fellowship (2023) amb Onassis AiR (Atenes), Becas de Investigación Artística de La Escocesa (Barcelona, 2022), la Gwärtler Stiftung (Basilea, 2022) i una menció honorífica d'Arts at CERN's Collide International Residency Award (2020). Té un Màster de Recerca en Pràctiques Avançades de Goldsmiths, Universitat de Londres, amb distinció.

PAULA GARCÍA-MASEDO (Madrid, 1984). La seva pràctica escultòrica s'interessa per l'expressió sensible de la matèria, atenent a les cadenes tecnopolítiques, genealògiques, afectives i de vida en les quals aquesta existeix immersa. La cultura material batega en relació amb la seva pràctica, com a mode de relació i inscripció en el món i en comunitats i llocs particulars. S'acosta a la forma des d'una aproximació materialista que comença amb el procés de formació del material i arriba fins a la seva disposició espacial, entenent això com algun lligam que disposa d'estètiques específiques vinculades a modes i polítiques del sentir i existir. Arquitecta per l'ETSAM (2011) i Màster en Projectes Arquitectònics Avançats (2013), va fer el Programa d'Estudis Independents del MACBA (2018). El seu treball s'ha presentat a La Capella, Fabra i Coats, CA2M, TEA, La Casa Encendida, CentroCentro, Museu del Disseny de Barcelona, Museo de Arte Contemporáneo de Madrid, Blueproject Foundation o la Fundació Sandretto. La seva obra es troba a la Col·lecció de la Comunitat de Madrid/CA2M, de l'Ajuntament de Madrid/MAC i la Col·lecció DKV. Ha rebut premis com el Premi Miquel Casablanca o Propostes VEGAP. Ha estat resident de llarga estada a Hangar (2021-2023). Va cofundar i codirigir, fins al 2022, Pols (València), un espai independent on es van acompanyar processos produïts específicament. Va curar Las voces del GPS, a CentroCentro (Madrid), i

projectes a les galeries Liga DF (Ciutat de Mèxic) i Monoambiente (Buenos Aires). El 2014–15 va codirigir el cicle anual d'exposicions del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Madrid. Compagina la pràctica artística amb la docència. Ha estat docent a l'IED i a l'Escola d'Arquitectura de Madrid. Escriu de manera freqüent. Els seus textos han format part de llibres de centres com el CA2M, el CentreCentre, el TEA, el Museu de Granollers o el Museu de Terol. Ha publicat dos llibres amb Caniche editorial.

JULIA AURORA GUZMÁN. El treball de Julia Aurora Guzmán es caracteritza per la utilització de l'escultura, obra sobre teixit, fotografia, so i performance. Tenint els sistemes de suport com el concepte paràbola de tot el seu treball, Guzmán recontextualitza mecanismes i elements arquitectònics dins de la seva labor escultural, traient-los de la seva funció original i utilitzant-los com a metàfores de suports emocionals, socials i personals. La “columna”, per exemple, ha estat l'element principal en els últims anys; normalment encarregades de brindar suport estructural, Guzmán les individualitza per a convertir-les en el nostre mirall, reflectint i sostenint els nostres cicles i processos graduals. De moment, les formes arquitectòniques s'estan barrejant amb les de l'aigua, el llenguatge de la qual bé representa aquests cicles universals; la lògica del seu moviment, les mareas i les ones encarnen un cos individual o col·lectiu en procés d'adaptació i transformació conscient. Alhora, el moviment circular d'una gota d'aigua, ha inspirat la sèrie recent de “Melics Arquitectònics”, amb la idea de centrar-nos en el nostre origen i centre físic, mental i emocional. Vivint en un remolí d'esdeveniments que ens desanclen, Guzmán té la intenció d'oferir eines que ens facilitin romandre en la calma de l'ull del remolí. Julia Aurora Guzmán actualment viu i treballa a Barcelona. Llicenciada en escultura a San Francisco Art Institute (CA), i de l'Escola de Disseny d'Alts de Chavón (RD) ha exposat la seva obra al Brasil, República Dominicana, els Estats Units, el Regne Unit, Espanya i els Països Baixos en múltiples exposicions col·lectives, a més de realitzar exposicions individuals en la Galeria Mamey Eddy Guzmán (Santo Domingo, 2018), Galerie Fontana (Amsterdam, 2019) i en la Galeria Daniel Cuevas (Madrid, 2021). En el 2020, Guzmán va anar seleccionada com una de les tres finalistes per a la beca de recerca arquitectònica 'Tilting Axis Fellowship' als

Països Baixos i va participar en la destacada residència de ceràmica Sundaymorning@europeanceramicworkcentre, en Oisterwijk, NL. En 2021, Guzmán va anar atorgada el premi de talent jove de Mondriaan Fund, NL.

TONI HERVÀS va estudiar Belles arts en la Universitat de Barcelona (2006) i Gravats i Estampació en la Escola Llotja. Algunes de les seves exposicions en solitari són Copacabana, en The RYDER Projects (Madrid, 2021), Sausages, en OKELA (Bilbao, 2021), The Rubbery, en 1646 (la Haia, 2017) i El Misteri de Caviria, en La Capella (Barcelona, 2016). Ha participat en nombroses exposicions col·lectives, com La màscara mai esmenti, en el CCCB (Barcelona 2021), Apunts per un incendi dels ulls, en MACBA (Barcelona, 2021), Itineraris XXVI, en Centre Botí (Santander, 2021), Humor absurd, en CA2M (Móstoles, 2019), Adeu, que estiguis bé (en els museus de la Comunitat de Madrid, 2019) i Generacions 2018, a la Casa Encendida (Madrid, 2018). Ha comissariat mostres com La pintura del futur, a Ca Palauet (Mataró, 2018), Gimmick vol1 & vol2, al SAC (Barcelona, 2017) i el Mercuri Splash, juntament amb David Bestué a la Fundació Miró (Barcelona, 2015). Hervàs ha estat resident en Gasworks (Londres, 2018), en el 18th Street Arts Center (Los Angeles, 2017), i en Hangar (2012) i va obtenir el Premi Ciutat de Barcelona d'Arts Visuals en 2016. El seu treball gira al voltant del dibuix, una disciplina simple i elàstica que permet absorbir altres com la performance, l'escultura, la música o la instal·lació, per a prendre nou cos, qüestionant així els suposats límits que la defineixen. Un procés líquid que beu de fonts com la cultura popular, la tradició oral, la mitologia o els arxius de resistència per a trenar complexes estructures narratives, construïdes a partir de materials accessibles que defugen la noblesa i celebren la cicatriu. Teixides mitjançant estridents combinacions de colors, aquestes frankensteinianes anotacions a peu de pàgina, s'erigeixen i expandeixen per a reivindicar que allò que esdevé en els marges també conforma el conjunt.

MICHAEL LAWTON és un artista que treballa amb la pintura i l'escriptura. Utilitza l'abstracció per narrar moments verbals, viscuts o especulatiu; l'instant en què el núvol de cendra fosforescent es va solidificar voltant de la ciutat de Pompeia, per exemple, o el moment en què els nostres llunyans

avantpassats es van arrossegar des del pantà primordial fa 3.800 milions d'anys. Escriu sobre els mateixos moments en què allò sensorial s'apodera del cervell, de vegades inventant o intercanviant llenguatges per fer-ho, posant aquests textos en presentacions alternatives o futurs contrafàctics. Ha exposat les seves pintures recentment a 38b Projects (Londres), SWAB Art Fair (Barcelona), Window Space Gallery (Londres), Yellow(Varese), Five Years Gallery (Londres), Addaya Centre d'Art Contemporani (Mallorca), Sobering Gallery (París), Le Cabinet Dentaire (París) i Passatge Studio (Barcelona.) Ha publicat textos en The Journal of Contemporary Painting, The Happy Hypocrite, Antennae: The Journal of Nature in Visual Culture i The International Journal for the Practice and Theory of Creative Writing. Tracta d'acte-publicar un llibre a l'any. Abans de començar la seva residència a L'Escocesa, va completar la residència de llarga durada en Hangar, i Centre d'Estudis i Documentació en MACBA.

CONSOL LLUPIÀ. Llicenciada en Belles arts per la UB, Beca Erasmus en l'Acadèmia d'Art de Sofia, Bulgària i Màster Ganyota, UMH, Alacant. Ha dirigit diferents projectes, com ara Guia del CronicDolor, tria el teu flux i produïda per a la Recerca i la Innovació en l'àmbit de les Arts Visuals de la Generalitat de Catalunya. Va formar el col·lectiu site specific Hogar Diska 2022 per a l'exposició Dorm en l'accident que provoca en Centre d'Art Santa Mònica. Recentment va desenvolupar les propostes 15% becat per a Barcelona Crea 2022, Quan el teu cos performa sol i conté endohistories 2021 becat per la Fundació d'Art i Dret *VEGAP. També ha desenvolupat la proposta La Balena del Prat al Prat/Retorn/ Vibraera, la convocatòria UNZIP Arts Visuals Torre Muntadas, El Prat de Llobregat, SAC i INJUVE. Va realitzar a l'Havana el projecte Performance Oficial 2017 al Centre d'Art Contemporani Wilfredo Lam; la performance multisessió Private Views a la Fundació Antoni Tàpies i la performance-happening Multicapa Stereo 2016 d'entre altres. Ha treballat amb i per a diferents institucions així com en espais privats: Nau Estruch (Sabadell), CA2M (Madrid), HANGAR.ORG, EART, SAC, Centre d'Art Contemporani Wilfredo Lam (l'Havana), CAHA Centre Astronòmic Hispà Alemany d'Almeria entre altres. “La meua pràctica porta a l'extrem la qüestió de la permeabilitat contextual, situant la pràctica artística en diàleg amb les

experiències que em van succeint en el meu dia a dia a través de les meves xarxes de relació directes i immediates: família humana, no humana i més que humana, amiguis, el seu cos malalt i discapacitat, l'espai que habita i de connexions amb allò extraordinari. Habitualment treballo amb el format de la performance, el happening, el vídeo i la composició sonora. Però ara ha començat a flirtejar amb el món cyber, arts digitals, la, proto-programació lliure i l'acumulació, etc.”

MONSTER.L4B. El duo, compost per li coreògrafi Lu Chierigati i l'actriu i drag Feña Celedon, obre un espai d'experimentació per a explorar més enllà de les fronteres del gènere, utilitzant elements de la pràctica Drag i expandint-se a altres camps de materialització en relació amb la coreografia, la dramaturgia i la dansa. Exploren les narratives del cos i la imatge que es troben ocultes després de les ficcions occidentals i tecno-heroiques del règim heterosexual colonial neoliberal contemporani. Proposen narratives per a imaginar i construir ficcions en la qual lis monstres s'apoderen del polític, re-avaluant el concepte de normativitat.

ANNA IRINA RUSSELL. La pràctica artística d'Anna Irina utilitza la instal·lació, l'escultura i l'acció com a base per especular sobre processos de comunicació no hegemònics. La seva metodologia dialoga amb les tensions que es generen entre els cossos, l'espai i els objectes o materials amb què treballa, jugant en una zona grisa on allò ambigu, hipnòtic, sensual i estrany es posa en diàleg. Els sistemes de transmissió, la manipulació i la distorsió dels materials són aspectes fonamentals a la seva obra. Sovint treballa des d'un llenguatge lúdic com a eina per investigar, assenyalar i subvertir certes estructures comunicatives i semiòtiques preestablertes que solen passar desapercebudes. Anteriorment a La Escocesa, va ser artista resident de llarga durada a Hangar (2019-22) i a Fabra i Coats (2017-19). Recentment ha rebut el premi Miquel Casablanca així com les beques Premis Barcelona 2021, Osic 2020 i 2022. Es va graduar en Belles Arts per la Universitat de Barcelona (2015) on posteriorment va realitzar el Màster d'Art Sonor (2018). Durant 2022, va presentar una exposició individual a Écart [Rouyn-Noranda, Canadà] al final de la seva residència, gràcies a una col·laboració amb Homesession. Al 2020,

va realitzar una exposició individual *Una luz cegadora* a la galeria Bombon Projects (Bcn). En els darrers tres anys ha mostrat la seva obra al Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) [*Lorem Ipsum*, Bcn, 2021]; *La Casa Encendida* [Inéditos, Madrid, 2021]; Fundació Blueproject [Bcn, 2021]; *Salón* [Madrid, 2021]; *Can Felipa* [Bcn, 2022]; *Westwerk* [Hamburg, 2021]; Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) [Bcn, 2019]; *Cityart* [Milà, 2019]; Fundació Suñol [Bcn, 2019]; entre d'altres. En els darrers anys ha participat en diverses residències artístiques multidisciplinàries com *Wysing Arts Center* [Cambridge, Regne Unit]; *Écart* [Rouyn-Noranda, Canadà]; *GYCF 2019* [Jeju, Corea del Sud]; *Reitir* [Siglufjordur, Islàndia]; i *Sketch'm Up* [Marsella, França]. Actualment treballa a *Radio Web MACBA* així com d'educadora a la mateixa institució. També treballa com a professora i tutora interna a *Metàfora Studio Arts School* a Barcelona.

BÁRBARA SÁNCHEZ BARROSO (Lleida, Espanya, 1987). Treballa principalment amb cinema i instal·lació de vídeo, a més de la performance i l'escriptura. És llicenciada en Belles Arts i Comunicació Audiovisual per la Universitat de Barcelona, amb un postgrau a HISK, Bèlgica, i un màster en investigació artística per la Malmö Art Academy, Suècia. La seva obra ha estat exposada en exposicions individuals i col·lectives a la Bienal Sur, Riyadh i Rosario; Hong-Gah Museum, Taipei; Palazzo Ca'Tron, Venècia; Inter Arts Center, Malmö; Fundació Joan Miró, Barcelona; MoCA, Taipei; MHKA, Amberes; HIAP, Helsinki; Centre d'Art La Panera, Lleida; La Capella, Barcelona; CAC, Quito; Chiquita Room, Barcelona; B'Chira Art Center, Túnez; Bòlit, Girona; Centrum, Berlín i MUST, Lecce; entre d'altres. Les seves obres formen part de les col·leccions Han Nefkens Foundation-MACBA, Fundació Naturgy, Fundació Palau i la col·lecció nacional de la Generalitat. Es considera una exploradora d'històries, que creu en la dimensió política d'allò vulnerable i en el poder de la narrativa, sondejant els límits entre realitat i ficció. Li agraden especialment els relats basats en el posthumanisme i els nous materialismes, amb perspectives feministes i no antropocèntriques.

RAE TEITELBAUM. Artista visual, cineasta e investigador multidisciplinar de Syracuse (Nueva York), actualment radicada a Barcelona. La pràctica artística

de Rae té les seves arrels en el cine, el vídeo, la performance, la instal·lació, l'escultura, la poesia y els tèxtils, utilitzando el "queer worlding" (SF) com a enfocament per treballar amb temes d'ecologia, comunitat, gènere, sexualitat i futur. El treball de Rae posiciona el "queer worlding" com un procés col·lectiu, que pot involucrar pràctiques, imaginaris i desitjos espirituals, socials i ecològics, el que porta a la generació de models experimentals de vida en relació amb altres humans, no humans i la terra, així com una eina potencialment radical per imaginar i fabricar ecoimaginaris, móns i futurs-pasats-presentes queer. Rae es va graduar a Purchase College, Nueva York, amb una BA en "Media, Society and the Arts" (2017), després de completar un Diploma Avanzado de "Studio Arts" en Metáfora Studio Arts Programs (2019) a Barcelona. Després va completar un MA en "Digital Media: Image Making" en Goldsmiths, Universidad de Londres (2020), on es va enfocar en animació 3D, vídeo i realitat virtual. Ara està treballant en el seu PhD en antropologia visual anomenada, "Queer Worlding: Exploring Practices of Co-Creation in Queer and Trans Eco-Communities in Rural Spain and Portugal" (Goldsmiths, Londres).

MARTA VELASCO VELASCO. El seu treball contempla què passa a escala afectiva en l'encontre entre materials i identitats, entre cossos i llocs. Explora altres maneres de comptar la relació amb el que és material i els sabers únics, moltes vegades invisibles, que sorgeixen d'aquesta relació. Ha treballat les experiències del viatge en el marc de la imaginació occidental, que implica processos d'aculturització i euroamericanització del món, així com l'exotització de les experiències materials. En els seus últims treballs indaga en la transformació i transmissió de coneixements i llenguatges del que és artesanal en el context de la tradició tèxtil mallorquina. La seva pràctica es desenvolupa als camps de l'audiovisual, la instal·lació, el tèxtil i la pintura. A la seva feina utilitza el teixit, el dibuix, la fotografia, el vídeo i la instal·lació per crear registres de contextos reals. A través d'associacions visuals i materials, mobilitza el llenguatge del subjecte deslocalitzat per representar espais-temps postcoloniais i globalitzats, plens de capes narratives divergents. Per produir les vostres peces fa servir fotografies pròpies, imatges d'arxius institucionals o extreptes d'internet, juntament amb materials que

aplega als llocs investigats i amb teixits que elabora fent ús de tècniques tradicionals. Marta és llicenciada en Tèxtils Print (BA Honours) per Central Saint Martins Londres i Màster en Tèxtils (MA) pel Royal College of Art Londres. Ha presentat el seu treball en forma d'instal·lació, projecció i exposició a: Festival Deep Trash Escoria by CUNTemporary (Londres), Arebyte Gallery (Londres); Watermans Arts Centre (Londres), The Invisible Dog Art Center (NYC), Hockney Gallery (Londres), Gallery House (NYC), Sonar+D (Barcelona), Lethaby Gallery (Londres), Material Lab (Londres), entre d'altres. A banda de la seva producció individual col·labora des del 2018 amb la poeta, teòrica queer i performer Sara Torres, en projectes audiovisuals i performatius. Les seves peces han estat projectades i presentades a: Festival Cosmopoètica, Còrdova; Institut Cervantes de Londres; Queen Mary University, London; Centre Hispanoamericà de la Cultura, Habana; Miscelanea, Bcn; i Museu Thyssen de Màlaga.

HELENA VINENT. Treballa amb diferents formats que abasten el vídeo, la fotografia, el text, l'escultura, la performance o la instal·lació. Dissociació, subtítols, soroll, acceleració tecnològica, pròtesis, ficció, error, malentesos, polítiques de control dels cossos, aliances identitàries i espais especulatiu són designacions que poden servir per definir les seves línies d'investigació artística. La seva obra, travessada pel discurs crip-queer, aborda la idea de la construcció humana i posthumana, partint de la premissa que en una societat capacitista com la que vivim el cos assignat com a discapacitat no es llegeix com un cos humà complet. En els seus últims treballs qüestiona els estàndards normatius entorn del plaer i l'accés, reivindicant així altres possibilitats funcionals que idein altres maneres de ser i d'estar al món. Inspirant-se en la potència i la rebel·lió de les bandes punk, crea imaginaris que giren al voltant de la concepció d'una banda de discapacitades que assalta i interromp la normalitat, entenent cada nou projecte artístic com una possible acció d'aquesta banda imaginada. A partir d'aquesta idea, vol subvertir la visió capacitista i paternalista que assenyalava les discapacitades com a subjectes complaents, asexuals, submisos, inofensius, avorrits, aïllats i sense cap mena d'agència política o sexoafectiva. Graduada en Arts Aplicades a l'Escultura per l'Escola Llotja i en Belles Arts per la Universitat de

Barcelona, actualment cursa el Màster Universitari en Estudis Culturals i Arts Visuals (perspectives feministes i cuir/queer) de la Universitat Miguel Hernández. Ha participat en exposicions col·lectives i individuals d'àmbit nacional i internacional, a ciutats com Barcelona, Madrid, Rotterdam, Kassel, Palma, Nancy, Montpellier, Medellín o Ciutat de Mèxic. Ha realitzat residències artístiques a la Fabra i Coats, Hangar i La Escocesa (Barcelona) i ha rebut diversos premis i beques, entre les quals destaquen el premi Sala d'Art Jove, la beca Guasch Coranty, la beca de producció d'Hangar, la beca d'Arts Visuals de la Fundació Güell, la beca de producció de Baumannlab, la beca per a la Investigació i la Innovació en l'àmbit de les Arts Visuals de la Generalitat de Catalunya, la beca Premis Barcelona 2020, la beca EMPELT, el premi Miquel Casablanca i la beca Barcelona Crea. La seva obra és a les col·leccions de la Fundació Montemadrid, de la Fundació Guasch Coranty, de la Fundació Güell, de Sant Andreu Contemporani i del MACBA.

residències d'investigació 2024

JOANA CAPELLA BUENDÍA (Sant Fost de Campsentelles, 1990) és graduada en disseny, a l'especialitat de gestió multidisciplinària, per l'escola ESDi (Universitat Ramon Llull), i va cursar el Màster en investigació i experimentació en disseny de l'escola Bau (Barcelona). La seva pràctica artística es trasllada a la investigació, la producció i la producció, a través de diverses col·laboracions. Els seus projectes giren al voltant de les condicions que poden arribar a produir l'art i el coneixement, així com en la relació de l'artista i dels cossos, amb la idea d'ofici i treball. Se situa com a les coses que han de tenir coses, al comerç i al ritual, a les relacions que estableixen els cossos i les mans amb el context que l'habiten. Actualment ha rebut una beca d'investigació de l'Escola per al seu projecte d'investigació al voltant de la coreografia i el cos que treballa "entrenaments: anem a obtenir aquest pa". A principis del 2020 s'ha realitzat una residència a Centrehuarte, amb el suport d'Idensitat. El 2019 va rebre el premi de producció d'Art Jove a la modalitat

editorial per produir Epic Fail: cantars de festa, i el 2017 a la modalitat de producció d'obra, amb el projecte Guanyar-se el pa. L'any 2018 va ser convidada per realitzar una residència a la Casa Tres Pati, Medellín amb la seva investigació a l'altura del panell. Participa el seu treball a tomada presència en algunes conferències i publicacions com "Quadern de les idees les arts i les lletres" (Sabadell); Art i futurs especulatiu (CCCB, Barcelona); Congrés de política d'interfície (Hangar, Barcelona; Disseny i cultura digital (Medialab Prado, Madrid).

MARÍA JOSÉ DÍAZ MERINO. Periodista i productora xilena. Es va titular de periodista en la Universidad Diego Portales a Santiago i té un Diplomateu en Producció Executiva Audiovisual de la Pontifícia Universitat Catòlica de Xile. Té estudis en Nous Mitjans i Noves Narratives a l'Escola de Cinema i TV-EICTV de Sant Antoni dels Banys a Cuba, un Digital Skills Certificate en el Advanced Media Institute de UC Berkeley als EUA, i va estudiar Instal·lacions Interactives per a Espais Públics en School of Machines a Berlín. Des de 2018 produeix pel·lícules de no ficció amb abast internacional en format cinematogràfic i Realitats Esteses (XR). Al costat de la cineasta Francisca Silva, van crear Galgo Storytelling, una productora audiovisual considerada laboratori creatiu, des d'on exploren, desenvolupen i produeixen els seus actuals projectes. El seu treball es basa en temes d'interès públic que exploren diferents capes de la condició humana i la naturalesa, comptats a través de narratives que implementen l'ús de la tecnologia. El propòsit que marca el seu treball és crear experiències sorprenents i significatives per a l'audiència, que tinguin un rerefons reflexiu i constructiu. És productora del llargmetratge documental *A l'Ombra de la Llum*, dirigit per Isabel Reyes & Ignacia Merino (Premiere Sheffield Doc Fest, Guanyadora Millor Pel·lícula Fecils, Sanfic, Camden International Film Festival, CineBH, RIDM, Zinebi, Fecich, Nuble Cinema), és co-directora i productora del documental en realitat virtual *Secret Ancestral VR* (Premi Best Digital Experiences Pitch Sunny Side of the Doc), co-dirigit amb Francisca Silva i coproduït per NowHere Mitjana d'Alemanya, actualment en etapa de postproducció. És productora de *Knowing Your Nature*, un projecte de realitat mixta en etapa de desenvolupament, dirigit per Francisca Silva. Avui està desenvolupant

Chuchu, la seva òpera preval com a directora principal, un documental personal i íntim amb material d'arxiu i intel·ligència artificial.

RAQUEL ÀLAMO. (Aquesta artista prefereix no aparèixer en materials de difusió).

JULIA GOROSTIDI (1983) és una artista francesa/suïssa establerta a Barcelona. Es va graduar en Disseny Gràfic per Ecal (BA, Lausana, CH, 2005) i en Belles Arts per Goldsmiths College (MFA, Londres, Regne Unit, 2015). Treballant majoritàriament en els camps de vídeo, performance i instal·lació, desenvolupa projectes a llarg i curt termini que examinen el paper de la subjectivitat i les narratives col·lectives en la construcció i representació del Jo. En el seu treball, sovint crea biografies o autobiografies fictícies que qüestionen l'existència d'un "Ser original" i que exploren les qüestions de la Identitat com a producte de les nostres estructures i relacions socials. La seva investigació i producció artística es desenvolupa tant digitalment com físicament i utilitza generalment tècniques de creació automàtiques o col·laboratives per qüestionar i desconstruir les nocions contemporànies d'Autenticitat, Autonomia, Identitat i Alteritat. En els darrers anys, ha centrat la seva atenció en la maleabilitat de la memòria col·lectiva a través de l'oralitat i en el potencial de la tradició oral com a pràctica adaptativa de creació, cohesió i resistència social i col·lectiva. Gràcies a una beca de l'institut de cultura de Barcelona (Barcelona CREA), està desenvolupant actualment una investigació sobre els (d)efectes de la comunicació oral (malentès, lapsus, lapse de memòria, etc.) i sobre la possibilitat d'usar la llengua parlada com a eina per repensar col·lectivament les nostres comunitats i identitats col·lectives. Des del 2015, les seves obres i projectes han estat exposats, entre d'altres, a: Mécènes du Sud Montpellier – Sète (Montpellier/FR); Flora Ars+Natura, (Bogotà/CO), Blueproject Foundation (Barcelona/ES), Fabra i Coats, Barcelona (Barcelona/ES), Art3, (València/FR), Sokol, (Moscou/RU); APT Gallery (Londres/Regne Unit). Va participar en diversos projectes artístics i residències a Espanya, França, Àustria, Bèlgica, Anglaterra, Rússia i Colòmbia. Va ser resident de llarga durada a Hangar del 2018 al 2020 i va participar durant la seva estada a Iterations, un projecte europeu de recerca i

producció sobre pràctiques artístiques col·lectives i col·laboratives. El 2022 va rebre una beca de l'institut de cultura de Barcelona (Barcelona CREA) per desenvolupar una investigació anomenada "Memòries Híbrides".

ANNA IZQUIERDO (Barcelona, 1994). Graduada en Arts i Disseny a l'Escola Massana (Barcelona, 2013-2017) i amb honors al Master in Visual Arts, Photography a Sint Lukas School of Arts (Brusel·les, 2020-2021), l'Anna Izquierdo es una fotògrafa i artista visual afincada a Barcelona. En la seva pràctica artística, Anna Izquierdo reflexiona sobre els límits propis del llenguatge fotogràfic i s'interessa a comprendre l'ús més amateur i domèstic de la fotografia. El collage i l'escriptura són mitjans que donen suport a l'ús de la fotografia i li permeten compondre imatges que escapen de la literalitat. Va publicar l'any 2022 amb l'editorial Terranova, l'm okay un doble llibre teòric i fotogràfic sobre l'autorepresentació de les adolescents a través de la fotografia. El llibre ha format part de festivals i fires i l'autora ha donat conferències presentant-lo com ara al festival Lluerna de la Fundació Miró, al Festival Revela't, a l'Escola Massana, a la Llibreria Terranova. Actualment, combina la seva pràctica com artista amb la seva feina com a fotògrafa i treballa per marques de moda, arquitectes, dissenyadors i músics, sempre mantenint un estil molt personal.

ANDI ICAZA LARGAESPADA és un artista, investigador i facilitador amb vincles i responsabilitats amb Nicaragua, i comunitats queer, diaspòriques i desplaçades del sud global residides a Canadà, Espanya i més enllà. La seva obra s'enfoca en l'audiovisual, l'escriptura creativa, la performance, l'edició i la impressió artística i l'educació. Abasta temes de memòria, resistència col·lectiva, cultura política audiovisual, gènere i ecologia, usant elements de recerca social, treball somàtic, i teoria queer. Ha tingut com a mentoris Gloria Carrión, Rocío Graham, Kay Higgins, Althea Thauberger i Jin-me Yoon. Actualment desenvolupa un projecte a partir de duels íntims i col·lectius, arxiu expandit, i col·laboració comunitària i transnacional, abordant vivències corporals, intergeneracionals, i col·lectives de desplaçament, postguerra, mort i resiliència. Altres projectes recents inclouen una investigació multifacètica que llegeix i genera fotografies sobre cultures d'extractivisme, mineria i

resistència, creada entre Vancouver, Canadà i Nicaragua, i una relació de col·laboració activa amb l'editora Moniker Press juntament amb altres artistes i autoris.

ELENA MARAVILLAS és una artista multidisciplinari. Li interessa investigar com ens relacionem i habitem el món, l'ecologia, les cures i la comunicació interespecie. Els seus modes d'abordar aquestes qüestions inclouen el cinema, la performance, la crítica literària, l'art tèxtil o l'acompanyament de processos comunitaris. El seu treball s'ha mostrat en el Festival de Cinema Documental Abastos (Cadis), el Centri d'arts Santa Mònica, la fàbrica de creació L'Escocesa o la revista cultural La Directa, i ha estat resident en el Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison (2021-2022). La seva pràctica indaga en la comunicació i la construcció de vincles entre l'humà i el més-allà-de-el-humà. La seva intenció és crear ponts de connexió i entesa entre subjectes i comunitats, així com explorar camins per a generar altres maneres d'habitar el món. En aquest sentit, la producció cinematogràfica apareix com a eina que li permet mirar a i des d'altres llocs, bevent de la tradició del cinema etnogràfic i documental. Entendre la pràctica artística vinculada al relacional i al quotidià significa entendre-la en termes polítics. El relacional polític implica qüestionar el subjecte construït des d'un paradigma patriarcal, occidental i humà, obrint bretxes per a entrellucar nous codis des dels quals conversar i afectar-se.

CATERINA MIRALLES (Barcelona, 1995). Arquitecta i artista audiovisual que practica entre Londres i Barcelona. Durant els últims anys el seu treball s'ha concentrat en estudiar els efectes psicològics de la ciutat. Considerant la investigació de camp, l'art i l'arquitectura com una sola pràctica la seva obra aporta una mirada transversal, movent-se dins de diverses disciplines; des de l'escriptura i el dibuix formal, a instal·lacions espacials i documentals audiovisuals. Amb el fi d'analitzar, visualitzar, i sobretot comunicar els punts de fricció socials i etnogràfics de l'entorn construït; del paisatge urbà al paisatge humà. El projecte d'investigació que realitzarà a La Escocesa es basa a establir mètodes per entendre l'arquitectura com una pràctica col·lectiva, aplicant les eines i punts de vista artístics amb el fi de generar

noves bases per l'urbanisme de Barcelona, més concretament el districte de Poblenou. Partint de la pregunta; Com podem utilitzar els mètodes de creació que existeixen dins de La Escocesa per influir directament en la planificació urbana de la ciutat?

MIREIA MOLINA COSTA (Barcelona, 1997). Artista i escriptora. La seva pràctica investiga la intersecció del llenguatge (i els seus silencis, ecos, invocacions però també pronúncies, encarnacions i secrecions) amb el pensament eco/hidrofeminista, principalment a través de l'escriptura, la poesia, el cant i la creació sonora. És llicenciada en estudis literaris i d'humanitats, MA Modern and Contemporary Writing (University of East Anglia, 2019) i postgrau curatorial (Escola EINA, 2021). Actualment, co-desenvolupa una residència sonora a La Bonne amb el projecte 'Cossos d'aigua' juntament amb Isabel Val, i ha estat seleccionada al Premi Art Jove Creació 2024. Recentment, ha format part del programa Neither nor at land nor at sea (Cittadell'arte, Biella, 2023) i dels grups de curadoria col·lectiva del Festival Bivac, (CCCB i La Sullivan, 2022), On Mediation/9 (Universitat de Barcelona i Arts Santa Mònica, 2022) i Young Associates (Sainsbury Centre for Visual Arts, Norwich, 2018-19). Paral·lelament, treballa escrivint, investigant i editant al grup de recerca i programació artística eina idea.

DIANA RANGEL (Caracas, 1987). Artista i Psicòloga clínica amb orientació psicoanalítica. Va realitzar estudis de Psicologia a La Universitat Central de Veneçuela, fotografia contemporània al International Center of Photography a Nova York i estudis predoctorals en Arts, Pedagogia i Transformació social a The European Graduate School a Suïssa. La seva pràctica aborda la relació entre l'art i salut mental, assumint diferents rols i llocs d'enunciació. S'interessa en la narració com a forma de construcció subjectiva de l'Altre, a través de mitjans com la veu, l'escriptura i la imatge visual. D'aquesta manera el seu treball es manifesta a través de vídeo assaig, accions vocals i d'escriptura poètica, processos pedagògics i mecanismes d'escolta propis de la pràctica clínica. En anys recents ha publicat el seu primer llibre d'assaig "Voces de un lugar imposible" el qual va ser mereixedor del I Premi d'Assaig sobre Aplicaciones Terapéuticas de l'art per la Fundació María José Jove a la

Corunya, Espanya. Li va ser atorgada la Beca de Recerca i Experimentació en l'art La Escocesa (2018) on va desenvolupar la publicació “Políticas de la pedagogía en el arte”, en la Biennial de Valls va rebre el Premi Guasch-*Coranty (2017) amb la seva instal·lació fotogràfica “Alcatraz” i en Fundació Foto Colectania ha estat seleccionada en el concurs DocField de fotolibros amb el seu projecte “Retornos”. Va ser artista resident en el Centre d'Art Santa Mònica, en l'àrea de mediació i educació del 2021 al 2023. Actualment treballa com a mediatra i educadora independent en llocs com la Biennial Manifesta 2024, Centre d'art Ca Felipa i Fundació Surt.

SONIA G. VILLAR. Artista i investigadora de poètiques metabòliques. Amb tendència a parar esment a les transformacions, a ser simbiòtica i porosa i a creure que l'art i la ciència poden ser la mateixa cosa. La meua pràctica genera situacions on es materialitza el continuum de relacions no lineals entre l'entorn, els organismes i les condicions atmosfèriques. Resident de recerca en La Escocesa (2021-...) i part del gremi de gastronomia del Santa Mònica (2021-23). He fluctuat en la composició dels organismes DU-DA (2019-21), la xarxa micològica eemeemee (2020-22) i el grup cor-pus del projecte co- (2020-21). També he desenvolupat i mostrat projectes i situacions en HAC_R Creativo (Saragossa), Social Muscle Club Fest (Berlín), Kunstverein München (Munic), EINA (Saragossa), HB55 - Räume der Kunst (Berlín), Abteilung für Alles Andere (Berlín), GO11 Award, Exchange Radical Moments! Live Art Festival (Berlín), Fabra i Coats (Barcelona), Sala d'Art Jove (Barcelona), Hangar (Barcelona), Graner (Barcelona), MACBA (Barcelona), CCCB (Barcelona), ACVIC (Vic) i Santa Mònica (Barcelona).

residències d'intercanvi i publicacions 2024

CHRISTIAN FERNÁNDEZ MIRÓN desenvolupa projectes que transiten l'art, l'educació, el so i el disseny. Va néixer a Espanya i es va criar entre Indonèsia i l'Argentina abans de tornar a Madrid. Des de petit, fa moltes preguntes i li agrada explorar. Li interessa tant el liderar com el ser liderat, compartir dubtes i aprenentatges, la cerca d'intimitats col·lectives i qüestionar les formes d'aprenentatge i legitimació convencionals. Treballa tant en l'àmbit independent i autogestionat com en marcs institucionals afins a Espanya, Colòmbia, Anglaterra i República Dominicana. Té una relació amorosa amb la risografia i l'autoedició, dissenyant i produint cartells, fancines i discos per al seu projecte musical Sef i altres iniciatives de baixa circulació i alta calidesa. Recentment ha estat pare i això està afectant la seva manera de treballar, consolidant el seu interès en l'activisme, l'accessibilitat i la inclusivitat. Durant la seva residència en 2024 va desenvolupar la publicació *7 anys, 24 hores, 7 dies*, un diari de criança, i una col·lecció de reflexions, sentires, alleujaments i reivindicacions que Christian Fernández Mirón porta conreant des que un bebè va arribar a la seva vida i a la del seu marit. Amb tot just 7 dies de vida, després de 7 anys d'espera i incertesa per a adoptar, amb 24 hores d'avís. Una bomba de 4,5 kg. Un terratrèmol petit. El diari recull el seu descobriment d'acompanyar una nova vida i de convertir-se en adre, un camí d'intensitats, emocions, esgotaments, alegries i aprenentatges. Des d'una veu summament personal, la publicació pretén ser un dels escassos referents en castellà al voltant de criança i aternidad fos de la norma, compartint les vicissituds i troballes que comporta ser una família adoptiva i LGTBI+ a Espanya avui.

GOLROKH NAFISI. Artista visual d'origen iraniana graduada per la Rietveld Academie d'Amsterdam. Va estudiar disseny en la Universitat d'Art de Teheran. És il·lustradora, animadora i creadora de marionetes en les arts conceptuals contemporànies. Experimenta amb performances en l'espai públic i li interessa descobrir noves formes d'acció col·lectiva en les quals intervinguin els cossos i les ideologies humanes. La publicació feta a La Escocesa en 2024, *Testimonies 2009-2024*, reuneix una col·lecció de cinquanta il·lustracions que Golrokh ha realitzat per a diverses manifestacions i revoltes socials i polítiques, on es recullen lluites que van des del moviment d'alliberament palestí fins a l'enderrocament d'estàtues colonials i diverses formes de resistència.

TABLOID PRESS és una editorial i mitjà de comunicació amb seu a Berlín des de 2014, fundada per Zoe Darsee i Nat Marcus. Des de la seva primera publicació, **TABLOID #1**, un fullet en paper de periòdic amb poesia i tafaneries assatgístiques, l'editorial ha publicat més de 13 llibres, ha organitzat tallers d'escriptura i ha dissenyat col·leccions de roba serigrafiada. Independentment del format o la funció, les activitats de la premsa són sempre mitjans d'innervar el cos, ja sigui col·lectiu o individual, amb una força anomenada lírica. Les lectures, conferències, emissions i instal·lacions de **TABLOID** han estat acollides per llocs com el Kunstverein München, Llibres Mutants - Madrid Art Book Fair, TROPEZ Berlin i Refuge Worldwide. L'any 2024 han publicat en La Escocesa *The Flesh*, una recopilació de prosa i poesia de l'artista, escriptora, investigadora i organitzadora política Yves B. Golden. *The Flesh*, entre altres coses, aborda i arxiva l'actual crisi estatunidenca de drets humans: la legislació antitrans s'estén pels sistemes educatiu i sanitari. Reverbera, en text, a través del cos de l'artista; la crisi exigeix testimoniatge. I no es tracta només d'una crisi nacional: l'escenari de la política i la legislació estatunidenques és un en el qual, per descomptat, també s'enfoca una lent global. També les pràctiques de censura a Florida exigeixen arxius intervencionistes més enllà del públic estatunidenc. L'emergència de *The Flesh* es percep en la urgència de la seva escriptura, en la seva incessant necessitat de registrar les seves experiències transmutades a través del cos. I, no obstant això, en la seva freqüència visceral, desborda optimisme: aquí resideix l'esperança del potencial del llenguatge per a sanar -ja sigui generacional o individualment- la memòria, encara que aquest sigui un procés interminable, durador i cíclic. Aquest volum serà també la primera vegada que l'obra de Golden sigui accessible als lectors espanyols, amb una selecció de textos traduïts pel poeta, artista i comissari Leto Ybarra.

imatges d'activitats públiques

GENER

Exposició "Gestos fora de lloc" en el Castell de Montjuïc.

ABRIL

Marees circulars. Trobades en cronopaisatges mediterranis.

MAIG

Event "Alto el foc. Resistència palestina".

MAIG

Hackathon migra ballable amb la playlist del Karaoke Migrant de Radio Cava-ret.

MAIG

Curs flash de ceràmica amb terres del barri.

JUNY

Visites guiades obertes al públic.

13

JUNY

Programa d'Acompanyament a Residents (PAR): Taller de soldadura.

JUNY

Oda butch: Jornada de celebració de les identitats butch.

JULIOL

Edicions La Escocesa.

JULIOL

Curs terres locals: Reg subterrani amb atuellis d'argila.

JULIOL

Casal d'Estiu: Enganxa't a la Riso.

SETEMBRE

Què ens diuen les llavors? Taller d'intercanvi de coneixements i sabers amb l'hort del Centre Cívic Sant Martí i la Casa de Llavors de La Escocesa.

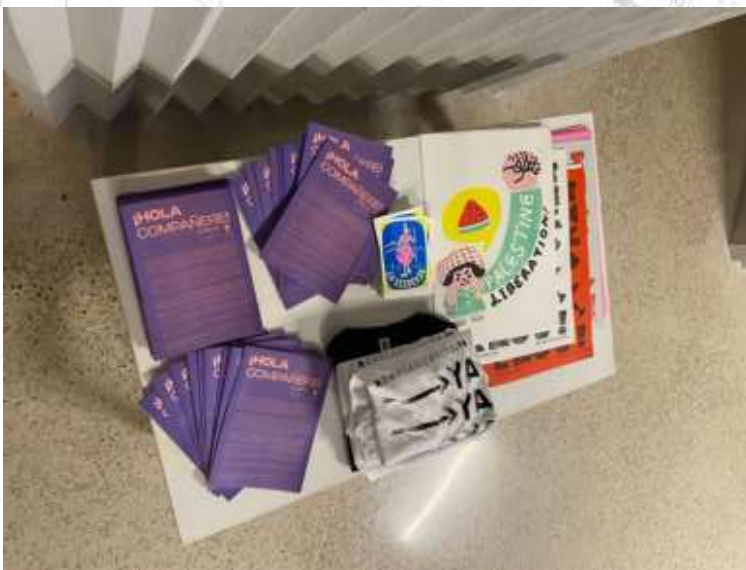
SETEMBRE

Invited Homesession - La Escocesa: "Una visió incerta", d'Helena Civit.

OCTUBRE

Juntanza anti doce.

OCTUBRE

Somàtiques d'allò sensible, tallers a càrrec de Somàtica visceral.

OCTUBRE

Club d'ocellaires (i altres bestioles).

NOVEMBRE

Visita dels partners del projecte europeu Art Space Unlimited.

NOVEMBRE
Secre(t)cions.

www.laescocesa.org
info@laescocesa.org
[@laescocesa](https://twitter.com/laescocesa)

+34931650020
Carrer Pere IV, 345
08020 - Barcelona

Ajuntament
de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura